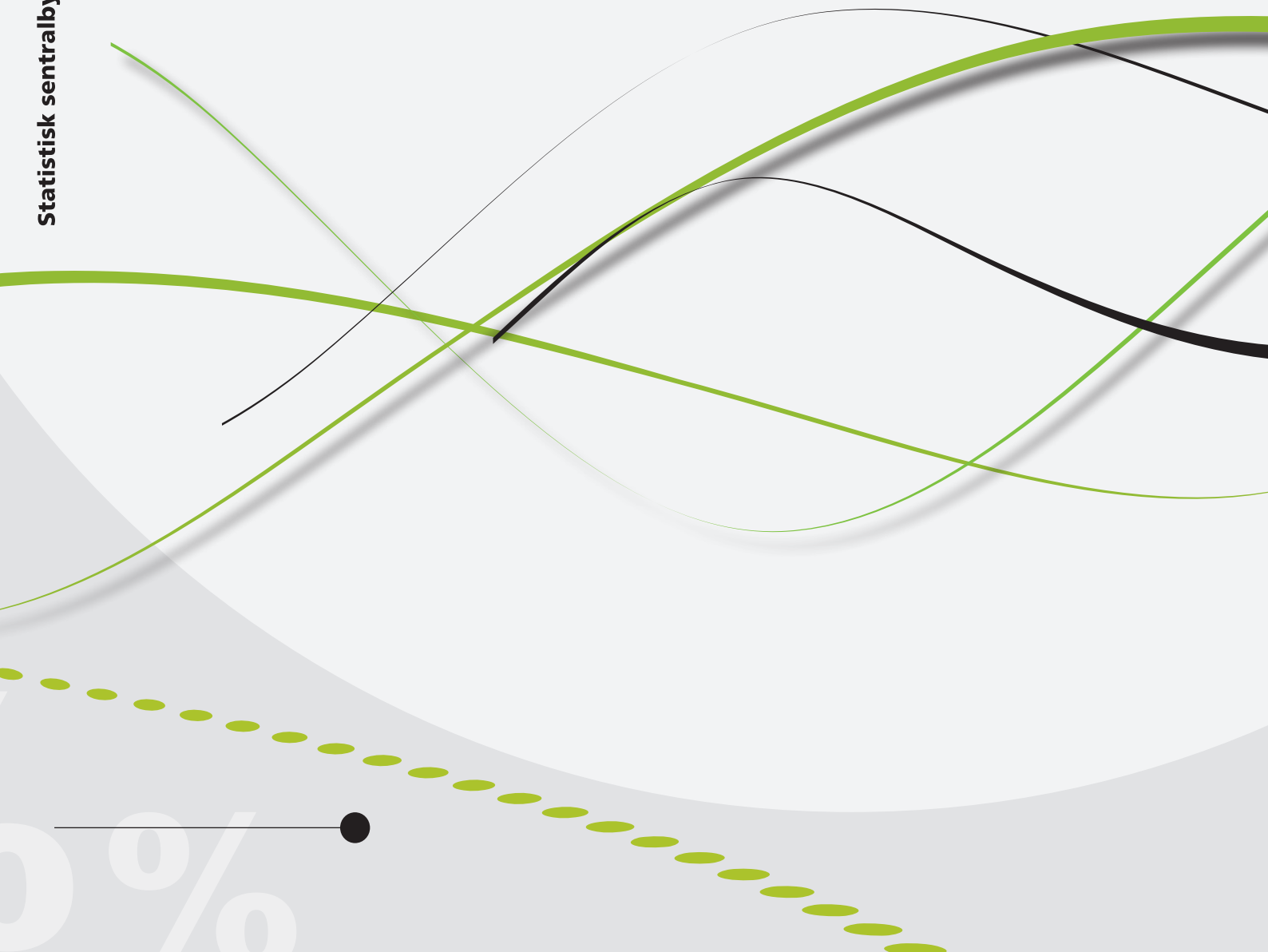

Minja Tea Dzamarija og Toril Sandnes

Familieinnvandring og ekteskapsmønster 1990–2015

Minja Tea Dzamarija og Toril Sandnes

**Familieinnvandring og ekteskapsmønster
1990–2015**

I serien Rapporter publiseres analyser og kommenterte statistiske resultater fra ulike undersøkelser. Undersøkelser inkluderer både utvalgsundersøkelser, tellinger og registerbaserte undersøkelser.

© Statistisk sentralbyrå
Ved bruk av materiale fra denne publikasjonen skal Statistisk sentralbyrå oppgis som kilde.

Publisert 14. desember 2016

ISBN 978-82-537-9446-4 (trykt)
ISBN 978-82-537-9447-1 (elektronisk)
ISSN 0806-2056

Standardtegn i tabeller	Symbol
Tall kan ikke forekomme	.
Oppgave mangler	..
Oppgave mangler foreløpig	...
Tall kan ikke offentliggjøres	:
Null	-
Mindre enn 0,5 av den brukte enheten	0
Mindre enn 0,05 av den brukte enheten	0,0
Foreløpig tall	*
Brudd i den loddrette serien	—
Brudd i den vannrette serien	
Desimaltegn	,

Forord

I denne rapporten beskriver vi hovedtrekk ved familieinnvandringen til Norge i perioden 1990-2015, og det er en videreføring av artikkelen til Sandnes på ssb.no fra 2015 som beskrev familieinnvandringen i perioden 1990-2014, rapporten til Sandnes og Østby fra 2015 som beskrev familieinnvandringen i perioden 1990-2013, Sandnes og Henriksen fra 2014 som beskrev familieinnvandringen i perioden 1990-2012 og Henriksen fra 2010 som beskrev familieinnvandringen i perioden 1990-2008. Noen hovedtrekk ved denne typen innvandring for perioden 1990-2010 er beskrevet i en artikkel av Henriksen fra 2012.

I tillegg omtaler vi kort ekteskapsmønsteret til de største gruppene av norskfødte med innvandrerforeldre. Ekteskapsmønster blant innvandrere og deres norskfødte barn har vært omtalt i ulike rapporter, som Lie 2004, Daugstad 2006, 2008 og 2009, Wiik 2012, 2014, Sandnes 2013, Sandnes og Henriksen 2014 og Sandnes og Østby 2015.

Rapporten inneholder videre et «dypdykk» som ser på familieinnvandring til flyktninger i flere ledd, for perioden 1990 til 2015.

Toril Sandnes har utarbeidet tabellene og skrevet kapittelet 1, 2 og 3. Minja Tea Dzamarija har utarbeidet tabellene og skrevet kapittel 4 (dypdykket).

Den er tilgjengelig i pdf-format på Statistisk sentralbyrås nettsider under adressen <http://www.ssb.no/a/publikasjoner>.

Justis- og beredskapsdepartementet har finansiert rapporten.

Statistisk sentralbyrå, 5. desember 2016

Christine Meyer

Sammendrag

Familieinnvandringen, det vil si personer som får opphold på grunnlag av familierelasjoner til noen i Norge, sto for 36 prosent av den ikke-nordiske innvandringen til Norge i perioden 1990-2015. Denne typen innvandring har økt mer enn annen innvandring; det kom fire ganger så mange familieinnvandrere i 2015 som i 1990.

Vi deler ofte familieinnvandrere i to grupper; de som kommer for å gjenforenes med familie og de som kommer for å etablere familie. I perioden som er omtalt har seks av ti familieinnvandrere kommet for å gjenforenes med familie, fire av ti for å etablere familie. Det er særlig antallet gjenforeninger som har økt etter tusenårs-skiftet, først og fremst på grunn av den økte arbeidsinnvandringen fra nye EØS-land. Antallet familieetableringer har vært stabilt.

Flertallet av dem som kommer for å etablere familie, gifter seg med personer som ikke er innvandrere eller norskfødte med innvandrerforeldre. Sju av ti av dem som kommer for å gifte seg med personer uten innvandrerbakgrunn, er kvinner.

Antallet som kommer for å etablere seg med norskfødte med innvandrerforeldre er lavt, i underkant av 200 årlig etter årtusenskiftet, dette til tross for at det blir stadig flere ugifte voksne i denne befolkningsgruppa. Omtrent halvparten av disse har kommet til norskfødte med pakistansk bakgrunn. Antallet familieetableringer har ikke økt i takt med at det er blitt flere unge ugifte norskfødte med pakistanske foreldre.

Vi har sett nærmere på omfanget av familieinnvandring til flyktninger gjennom tre ledd. Det er særlig tre ting som spiller inn på omfanget av familieinnvandringen til Norge. *Tidsaspektet*, det vil si tiden det tar fra flyktningene blir bosatt til de får familieinnvandring. *Hvilket land de kommer fra*. Her ser vi stor variasjon. Mange flyktninger får få familiemedlemmer til Norge. To land skiller seg ut med mye familieinnvandring, Irak og Somalia. Videre ser vi at familieinnvandring til flyktninger som skjer *indirekte gjennom flere ledd* påvirker noe.

Analyseresultatene viser videre at familieinnvandring til enslige mindreårige flyktninger er et begrenset fenomen. Kun 12 prosent av de enslige mindreårige som kom i perioden 1996-2015 har selv vært referanseperson til en eller flere familiemedlemmer.

Abstract

Family immigration, which is defined as persons granted residence on the basis of family relations to someone residing in Norway, accounted for 36 per cent of the non-Nordic immigration to Norway in the period 1990-2015. Family immigration has increased over time, with four times as many family immigrants arriving in 2015 compared to 1990.

We often separate family immigrants into two groups: those reuniting with family members, and those establishing a new family. During the period, six out of ten family immigrants came to reunite with family members in Norway, while four out of ten came to establish a new family. The number of family reunifications has increased, particularly since the turn of the millennium, primarily due to the influx of migrant workers from the new EEA countries. The number of family establishments has remained stable.

Most of the immigrants who came to establish a family did so to marry non-immigrants or Norwegian-born to immigrant parents. Of those who came to marry persons without an immigrant background, seven out of ten were women.

The number of immigrants who came to establish a family with Norwegian-born to immigrant parents is low; less than 200 a year since the turn of the millennium. This is despite the fact that the number of unmarried adults in this population is increasing. About half of this population have married Norwegian-born with immigrant parents from Pakistan. The number of family establishments has not increased despite the large increase in unmarried Norwegian-born with immigrant parents from Pakistan from 1990 to 2015.

Part of the reason why family establishments among young Norwegian-born to immigrant parents have not increased is because it has become less common for Norwegian-born to immigrant parents to marry at a young age, and because those who marry often find a spouse in Norway.

We have looked into the scope of family reunification for refugees through three stages. There are three things that play an important role when it comes to family immigration to Norway: *Time*, the time from when the refugees get resident and until they get family to Norway. *What country they come from*. Here We see great variety. Many refugees get few family members to Norway. Two countries stand out with much family immigration, Iraq and Somalia. We also see that family reunification for refugees that happens *indirectly* through several stages have some affect.

The analysis results show that family reunification of unaccompanied refugee minors is a limited phenomenon. Only 12 percent of unaccompanied minors who arrived in the period from 1996 to 2015 have been a reference person to one or more family members

Innhold

Forord	3
Sammendrag	4
Abstract	5
1. Definisjoner og datagrunnlag	7
2. Familieinnvandring til Norge fra 1990 til 2015	9
2.1. Familiegjennomføring – eller etablering	9
2.2. Ekstra innsats hos UDI førte til hopp i tallene i 2002.....	9
2.3. Over 267 000 familieinnvandringer til Norge siden 1990.....	10
2.4. Høy andel er fortsatt bosatt i Norge	11
2.5. Ingen endring i antall familieetableringer.....	13
2.6. Økning i antall familiegjennomføringer	15
2.7. Flest gjennomføringer til arbeidsinnvandrere etter 2004	15
2.8. Flest kvinner blant familieinnvandrerne.....	16
2.9. Flest familieinnvandrere fra Polen, Thailand og Somalia	17
2.10. Familieinnvandring fra Polen.....	17
2.11. Familieinnvandring fra Thailand	19
2.12. Familieinnvandring fra Somalia og Irak	20
2.13. Familieinnvandring fra Pakistan	22
2.14. Hvem kommer familieetablererne til?.....	24
2.15. Flest kvinnelige familieetablerere fra Thailand	26
2.16. Få etableringer med unge i alderen 18-23 år	27
2.17. Flest pakistanere etablerer seg med noen under 24 år.....	29
2.18. Mindre vanlig med ekteskapsinnvandring til dem med foreldre fra Pakistan.....	30
2.19. Også mindre vanlig blant dem med foreldre fra Tyrkia.....	31
2.20. Hovedfunn fra kapitlet	33
3. Ekteskapsmønstre til norskfødte med innvandrerforeldre	34
3.1. Mindre vanlig å gifte seg ung blant norskfødte med innvandrerforeldre.....	34
3.2. Hovedfunn fra kapitlet	35
4. Familieinnvandring gjennom flere ledd	37
4.1. Det første leddet: Flyktninger og familieinnvandrede til disse	39
4.2. Tid gått før familieinnvandring har mye å si	40
4.3. De fleste kommer gjennom familiegjennomføring	41
4.4. Familieinnvandring til flyktninger fra åtte land	42
4.5. Det andre leddet: Familieinnvandrede til familieinnvandrere til en flyktning	54
4.6. Det tredje leddet: familieinnvandrede til familieinnvandrede til familieinnvandrede til en flyktning	56
4.7. Enslige mindreårige flyktninger	57
4.8. Flest fra Afghanistan	58
4.9. Hovedfunn fra kapitlet	59
Referanser	61
Vedlegg A: Tabeller	63
Vedlegg B: Tabeller	69
Figurregister	77
Tabellregister	78

1. Definisjoner og datagrunnlag

Datagrunnlaget er hovedsakelig SSBs befolkningsstatistikk, basert på Det sentrale folkeregistret (DSF), og statistikken over innvandringsgrunn, basert på Utlendingsdatabasen (UDB) i UDI. Statistikken gjelder per 1. januar. Nordiske statsborgere kan flytte fritt mellom de nordiske landene. Vi vil derfor ikke kunne finne disse i UDB med noe oppholdsgrunnlag og de er ikke med i statistikken over innvandringsgrunn. Alle andre utenlandske statsborgere må ha en eller annen form for tillatelse/registreringsbevis for å kunne flytte til Norge. Se mer om datagrunnlaget i Dzamarija (2013), side 7-10.

Tallene tilbake i tid i denne rapporten avviker fra tidligere rapporter da SSB stadig forbedrer kvaliteten på dataene.

Følgende begrep er sentrale i rapporten:

Innvandringsgrunn Oppgis for personer som førstegangsinnvandret til Norge som ikke-nordiske statsborgere fra 1990 og frem til i dag. Statistikken over innvandringsgrunn deles inn i flukt, familie, arbeid, utdanning og annet. Den gjenspeiler grunn til første innvandring, slik grunnen framkommer i utlendingsforvaltningens registre, og slik en ellers kan avlede den til ut fra ulike relevante variabler. Variabelen er altså laget i SSB for demografisk bruk, og avspeiler ikke direkte de mer juridisk orienterte registreringene i utlendingsforvaltningen.

For personer som innvandret før 1990 er informasjonen om innvandringsgrunn mangelfull, og gjelder kun for dem som kom til Norge på grunn av flukt. For personer som innvandret til Norge i 1990 eller senere har vi derimot god informasjon om hovedårsaken til innvandringen.

I denne perioden regnes dem som har kommet til flyktninger som familieinnvandrede. Au parirer inngår blant studenter. Arbeidstakere på korttidsopphold (under seks måneder) registreres ikke som bosatte i Norge, og er her ikke medregnet i begrepet arbeidsinnvandring. Utenlandsadopterte er ikke med fordi de ikke regnes som innvandrere.

Innvandrere Personer som er bosatt i Norge, men som er født i utlandet av to utenlandsfødte foreldre og har fire utenlandsfødte besteforeldre.

Norskfødte med innvandrerforeldre Personer som er født i Norge, har to foreldre som er innvandrere, og fire besteforeldre født i utlandet.

Til sammen utgjør disse to gruppene *personer med innvandrerbakgrunn*.

Den øvrige befolkningen De som hverken er innvandrere eller norskfødte med innvandrerforeldre, altså *personer uten innvandrerbakgrunn*.

Landbakgrunn En variabel som konstrueres med utgangspunkt i informasjon om fødeland i tre generasjoner. Variabelen viser til eget, eventuelt mors, eventuelt fars eller besteforeldrenes utenlandske fødeland. For personer født i utlandet, er dette (med noen få unntak) eget fødeland. For personer født i Norge er det foreldrenes fødeland. I de tilfeller der foreldrene har ulikt fødeland, er det morens fødeland som blir valgt. Hvis ikke personen selv eller noen av foreldrene er utenlandsfødt, hentes landbakgrunn fra de første utenlandsfødte en treffer på rekkefølgen mormor, morfar, farmor eller farfar.

- Familieinnvandring* Dekker innvandring av ulik art, men der begrunnelsen for oppholdet er basert på enten en familiegjening eller en familieetablering.
- Referansepersonen* Den herboende parten ved familieinnvandring, det vil si personen som allerede bor i Norge og som man søker gjening eller etablering med. I de tilfeller der referansepersonen ikke er kjent i UDI-dataene, blir slektskapsrelasjoner i folkeregisteret brukt for å finne fram til ektefelle, barn, foreldre eller søsken som kan tenkes å ha vært referanseperson ved første innvandring. I denne prosessen har ektefelle forrang framfor de andre kategoriene. Ved bruk av denne metoden finner vi fram til personer som *kan* ha vært referanseperson for innvandrere som må ha hatt en (fordi de har fått opphold på grunnlag av familie), men den gir ikke med sikkerhet at den identifiserte personen faktisk og juridisk var referansepersonen.
- Familiegjening* Gjening med ektefelle, foreldre, barn eller andre familiemedlemmer, hvor familierelasjonen oppsto *før* referansepersonen ble bosatt i Norge.
- Familieetablering* Forstås som nytt ekteskap/partnerskap der den ene parten ikke er bosatt i Norge, og der han eller hun kan få opphold på grunnlag av familieforholdet til sin bosatte partner.
- Flyktning* Personer som har fått en tillatelse etter søknad om beskyttelse (asyl), både de som har fått tillatelse på humanitære grunnlag og beskyttelse, kollektiv beskyttelse og i tillegg overføringsflyktninger.
- Se ellers utlendingsloven, kapittel 6 for regelverket knyttet til familieinnvandring, og (Dzamarija 2013) om hvordan det blir registrert at det er en familiegjening eller-etablering.

2. Familieinnvandring til Norge fra 1990 til 2015

Familieinnvandring har i perioden 1990-2015 vært den viktigste innvandringsgrunnen for ikke-nordiske statsborgere om vi ser perioden under ett. Etter EØS-utvidelsen i 2004 har arbeidsinnvandringen økt mye, og det har kommet flere arbeidsinnvandrere enn familieinnvandrere etter 2006. Likevel – og som følge av økt arbeidsinnvandring – øker familieinnvandringen også. De siste årene er det *familiegjenforeninger*, særlig til arbeidsinnvandrere fra nye EØS-land, som dominerer familieinnvandringen. Etter 2002 har ikke antallet familieetableringer blitt flere – det vil si innvandringer som følge av nye ekteskap.

2.1. Familiegjenforening – eller etablering

Innvandrere kan komme til Norge av ulike grunner. Noen har arbeidstillatelser, noen kommer for å studere, noen flykter fra krig eller forfølgelse og får beskyttelse i Norge, og andre igjen kommer for å flytte sammen med familien sin her. Statistikken er basert på de tillatelsene UDI gir til innvandrerne som ikke er nordiske statsborgere. Men den gir ikke nødvendigvis et speilbilde av de reelle, personlige grunnene innvandrerne selv har for å komme hit.

Mange flyktninger har som mål å få en jobb for å forsørge familie og slektninger utenfor Norge. Familieinnvandrere fra krigssoener kan ha en like traumatisert krigsbakgrunn som flyktningen de gjenforenes med. Og personer som opprinnelig kom som arbeidsinnvandrere, kan være uten jobb i dag. SSBs statistikk over innvandringsgrunn gir altså ikke et reelt bilde over hvor mange innvandrere som er i arbeid her, eller som har fluktbakgrunn, eller som kommer primært fordi de har familie i Norge. Statistikken tallfester innvandrerens *opprinnelige vedtaksgrunn* for opphold.

Familieinnvandring dekker innvandring av ulik art, men der begrunnelsen for oppholdet er basert på enten en familiegjenforening eller en familieetablering, og det er de som har kommet gjennom UDIs familieinnvandringstillatelser vi skal konsentrere oss om i denne rapporten. Vi beskriver hvor mange de er, hvem de kommer til, endringer over tid, hvor mange som kommer gjennom ekteskap med unge voksne i Norge, etc. Å se på familieetableringer blant unge voksne i Norge er relevant ettersom det å sette en høyere aldersgrense for familieetableringer har vært oppe i den politiske debatten flere ganger. 24-årsgrense for familieetablering ble vedtatt i juni 2016, jf. lov 17. juni 2016 nr. 58. 24-årsgrensen har ennå ikke trådt i kraft. Se kapittel 2.4 for omtale av ny lov.

Vi starter med en figur over *alle* typer innvandringer av ikke-nordiske statsborgere til Norge (se figur 2.1). Dette fordi vi må kjenne det store bildet for å forstå endringene i familieinnvandringen.

Arbeidsinnvandringen økte mye etter EØS-utvidelsen i 2004, og dette er en av hovedforklaringene bak den økte familieinnvandringen de siste ti årene (se figur 2.1). Mange av arbeidsinnvandrerne hadde familie i hjemlandet, som har kommet til Norge etter hvert som de så for seg et liv her. Samtidig kommer det i dag få familieinnvandrere til etablerte grupper fra for eksempel Vietnam og Sri Lanka, mens relativt mange kommer til flyktninger fra Irak og Somalia (se kapittel 4), og altså særlig til arbeidsinnvandrere, først og fremst fra Polen.

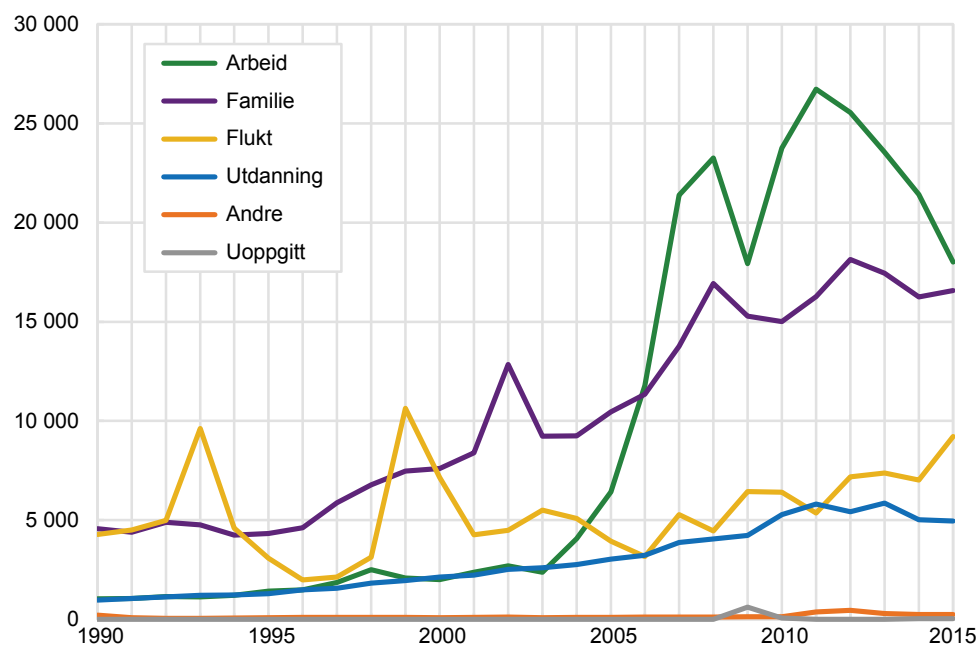
2.2. Ekstra innsats hos UDI førte til hopp i tallene i 2002

For alle typer familieinnvandring må man også ha i mente at endringer fra år til år er svært avhengig av endringer i regelverk, søknadsmengde og saksbehandlingskapasitet og -tid i UDI. De fleste figurene i dette kapitlet viser et stort hopp i 2002. Dette året la UDI ned en ekstra innsats i å behandle familieinnvandrings søknader

som hadde kommet i stort antall årene før, og som hadde hopet seg opp fordi andre saker ble gitt høyere prioritet. Økningen i innvandringer skyldes altså hovedsakelig administrative forhold i direktoratet, heller enn en særlig stor tilstrømming av innvandrere dette året.

Til slutt vil endringer ha sammenheng med endring i selve datagrunnlaget. Særlig viktig er det at EØS-borgere ikke lenger trenger tillatelse for å komme til Norge. Fra 1. oktober 2009 ble den tidligere ordningen med oppholdstillatelser for ikke-nordiske EU-borgere erstattet med en registreringsordning for denne gruppa (Dzamarija 2013).

Figur 2.1. Antall innvandringer etter innvandringsgrunn og innvandringsår

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

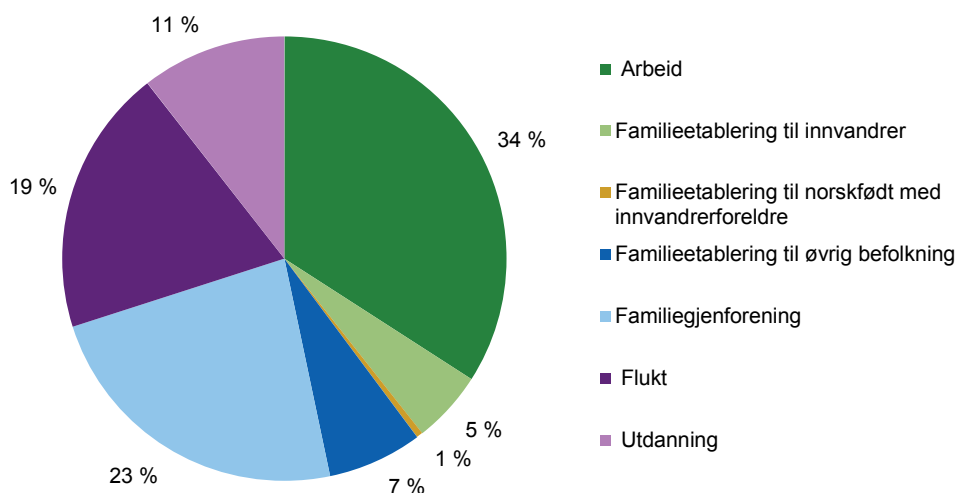
De nye reglene innebærer at de fleste EU-borgerne nå fritt kan komme til Norge for å studere, arbeide eller bo sammen med familie. De skal melde seg hos det lokale politiet, som kontrollerer identitetsdokumentene deres. De skal også oppgi hvorfor de vil oppholde seg i Norge. Folkeregisteret vil normalt kreve *registreringsbevis* for å tildele personnummer (Dzamarija 2013).

2.3. Over 267 000 familieinnvandringer til Norge siden 1990

Familieinnvandrerne deler vi i to hovedgrupper; de som *gjenforenes* med familie som allerede bor i Norge, og de som får opphold i Norge på grunnlag av at de skal *etablere* seg i et parforhold, det vil si ekteskap, med en som bor i Norge. Personen som bor i Norge kan selv ha innvandret, være norskfødt med innvandrerforeldre eller en person i den øvrige befolkningen (se kapittel 1 for definisjoner).

I perioden 1990-2015 innvandret 737 600 personer fra land utenfor Norden til Norge. 267 000 var familieinnvandrere, altså personer som fikk opphold i Norge på grunnlag av familierelasjon. Familieinnvandringen utgjorde 36 prosent av den ikke-nordiske innvandringen i perioden- 23 prosent av familieinnvandrerne kom for å gjenforenes med familie, mens 13 prosent kom for å etablere familie (se figur 2.2).

Figur 2.2 Innvandring av ikke-nordiske borgere, etter innvandringsgrunn, familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn. 1990-2015. Prosent

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Det årlige antall familieinnvandrere til Norge er nesten firedoblet i løpet av perioden 1990 til 2015 (se tabell A1). Mens det i 1990 kom rundt 4 500 familieinnvandrere til Norge, kom det 16 600 personer på dette grunnlaget i 2015.

Blant familieinnvandrerne som har kommet i perioden fra 1990 til 2015, har i overkant av seks av ti kommet for å *gjenforenes* med familie i Norge, mens nær fire av ti har kommet for å *etablere* familie. Antallet familiegjenforeninger har økt spesielt mye etter årtusenskiftet, som følge av den økte arbeidsinnvandringen fra land som Tyskland og særlig nye EØS-land, som igjen henger sammen med EØS-utvidelsen i 2004.

2.4. Høy andel er fortsatt bosatt i Norge

Av de 737 600 ikke-nordiske statsborgere som innvandret til Norge i perioden 1990-2015 var 74 prosent fortsatt bosatt i Norge ved utgangen av 2015. Vi ser at utflyttingsmønsteret varierer sterkt med innvandringsgrunn. Det er blant personer som har kommet på grunn av flukt vi finner den høyeste andelen som fortsatt var bosatt i Norge ved utgangen av 2015, 85 prosent. Tilsvarende andel blant dem som kom på utdanningstillatelse i samme periode var kun 40 prosent. Blant dem som har kommet til landet på grunn av arbeid eller familie var andelen henholdsvis 73 og 80 prosent for samme periode.

Ser vi videre på andelen bosatte ved utgangen av 2015 etter hvilket år de innvandret og etter innvandringsgrunn (se figur 2.3), ser vi at arbeidsinnvandrere i store deler av perioden har en relativt høy gjenutvandring. Blant dem som kom til Norge i 1990, var bare hver fjerde bosatt i landet i 2015 (27 prosent). Dette gjaldt fire av ti arbeidsinnvandrere (43 prosent) som kom på begynnelsen av 2000-tallet.

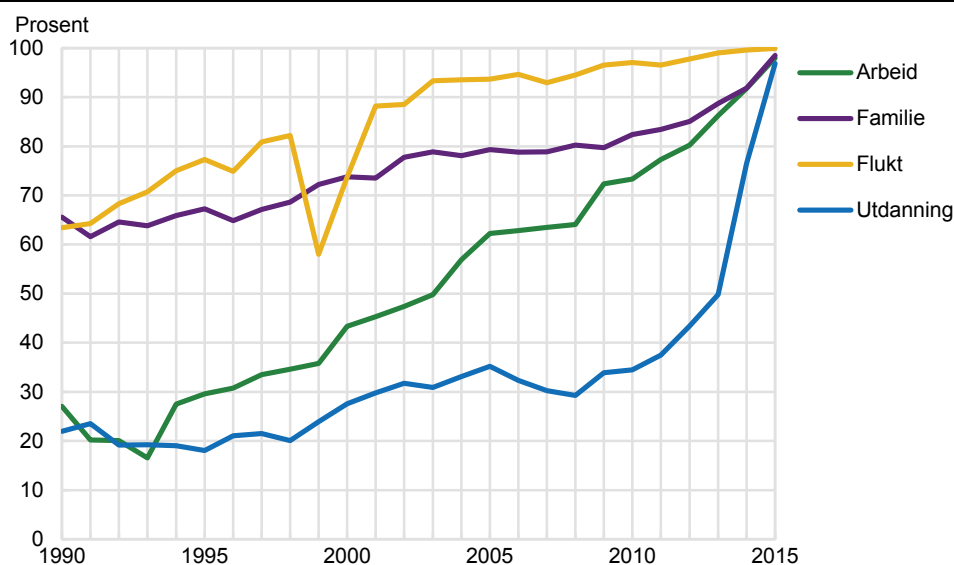
Andelen bosatte arbeidsinnvandrere påvirkes av at det har vært høy arbeidsinnvandring de siste årene, spesielt fra de nye EU-landene i Sentral- og Øst-Europa som har blitt en del av et åpent EU/EØS- arbeidsmarked. Ni av ti arbeidsinnvandrere har bakgrunn fra et EU-land, men vi finner forskjeller i bofasthet blant arbeidsinnvandrerne i forskjellige nasjonalitetsgrupper (Dzamarija 2013). Foreløpig er det registrert relativt lav gjenutvandring blant innvandrere fra de nye EU-landene i Sentral- og Øst-Europa, og flere har bosatt seg med familie i Norge.

Blant familieinnvandrede finner vi mange som fortsatt bor i Norge. Blant dem som kom til Norge i 1990, var to tredjedeler bosatt i landet i 2015 (66 prosent), dette gjaldt tre av fire familieinnvandrere som kom på begynnelsen av 2000-tallet (74 prosent). Som med arbeidsinnvandrere er botid en viktig faktor for utvandring for familieinnvandrere. Den høyeste utflyttingsandelen finner vi blant amerikanske og britiske familieinnvandrere når vi ser hele perioden under ett, som i stor grad er ektefeller til arbeidere i oljesektoren (Dzamarija 2013).

Vi ser omtrent samme andel bosatte i 2015 blant personer som har kommet på grunn av flukt som blant familieinnvandrere for alle som kom før 2000-tallet. Etter det har andelen bosatte som har kommet på bakgrunn av flukt vært høyere, over 90 prosent bosatte i 2015 for alle år. Det er personer med flyktningbakgrunn fra Kosovo (tidl. Serbia og Montenegro) som skiller seg ut med en stor andel som har gjenutvandret. Også irakere og somaliere har hatt betydelig gjenutvandring.

Personer som har kommet på grunnlag av utdanning eller kulturutveksling (au pair) er betydelig mindre bofaste enn personer med andre innvandringsgrunner. De får i utgangspunktet en oppholdstillatelse som ikke kan danne grunnlag for permanent opphold, og det er den viktigste forklaringen på den høye utvandringsprosenten i denne gruppa.

Figur 2.3 Andel bosatte etter innvandringsgrunn og år. 1990-2015

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Videre kan man se på forskjeller i andel bosatte for perioden 1990-2015 etter om familieinnvandrene har kommet for å *gjenforenes* med familie som allerede bor i Norge, eller fått opphold i Norge på grunnlag av at de skal *etablere* seg i et parforhold, det vil si ekteskap, med en som bor i Norge.

Det er blant personer som har kommet på grunn av etablering vi for hele perioden, sett under ett, finner den høyeste andelen som fortsatt var bosatt i Norge ved utgangen av 2015, 85 prosent. Tilsvarende andel blant dem som kom på gjenforening var 77 prosent i 2015. Andelen bosatte har variert hvis vi ser på gjenforeninger i enkeltår fra 1990 og frem til i dag. Blant dem som kom på 1990-tallet er rundt halvparten bosatte i Norge i 2015. Dette gjelder sju av ti av dem som kom første halvdel av 2000-tallet og åtte av ti blant dem som kom i 2010-2012.

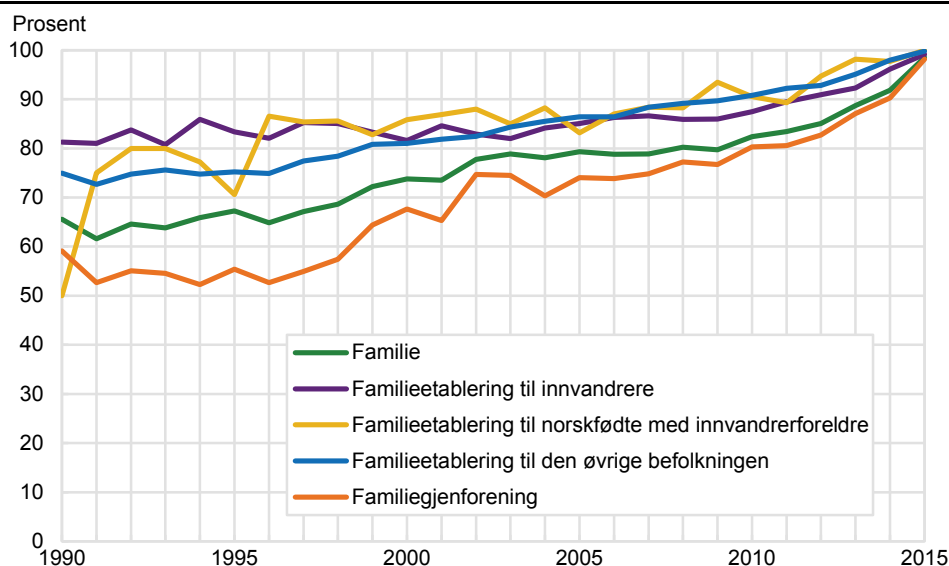
Videre ser vi forskjell på andel bosatte blant familieetablerte i forhold til om personen de kommer til selv har innvandret, er norskfødt med innvandrerforeldre eller en person i den øvrige befolkningen (Se figur 2.4).

Høyest andel bosatte for hele perioden ser vi blant dem som er familieetablert med en som selv har innvandret (89 prosent). Noe lavere andel blant dem som har kommet til norskfødte med innvandrerforeldre (87 prosent), og med noen i den øvrige befolkningen (85 prosent).

Andelen bosatte varierer etter botid. Mer en åtte av ti blant dem som er familieetablert med en som selv har innvandret er fortsatt bosatt i 2015 av dem som kom fra og med 1990 og frem til langt ut på 2000-tallet. Blant dem som kom i 2012 og årene frem til i dag var ni av ti bosatte i 2015. Vi ser samme mønster blant familietablerte til norskfødte med innvandrerforeldre selv om andelen varierer noe mer fra år til år.

Lavere andel bosatte i 2015 ser vi blant dem som kom på familieetablering til den øvrige befolkningen på 1990- og frem til begynnelsen av 2000 tallet, sammenlignet med dem som kom til innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre. De senere årene har andelen bosatte vært ganske lik.

Figur 2.4 Andel bosatte blant familieinnvandrere og år. 1990-2015

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.5. Ingen endring i antall familieetableringer

Av de to hovedformene gjenforening og etablering, skal vi først se nærmere på *familieetableringene*. Vi skal her blant annet se på hvem familieetablererne er, hvem de etablerer familie med og hvor mange som kommer for å etablere familie med referansepersoner som er 23 år eller yngre (18-23 år).

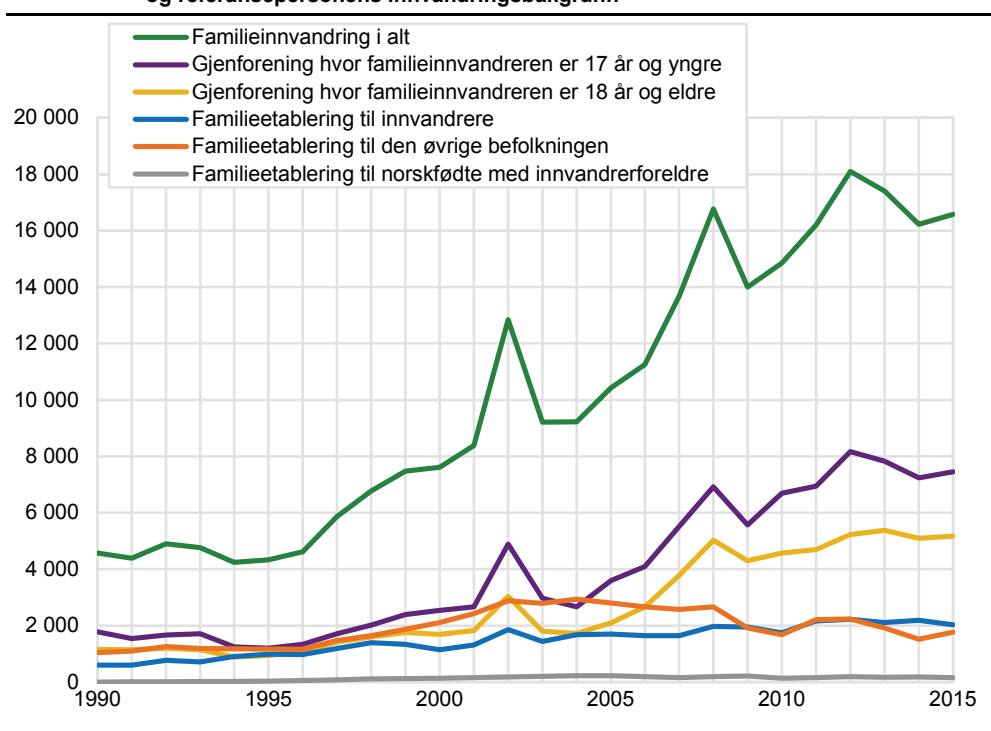
Å se på familieetableringer blant så unge er spesielt relevant ettersom det å sette en høyere aldersgrense for familieetableringer stadig kommer opp i den politiske debatten. I dag er aldersgrensen for å få familie-innvandring til Norge som ektefelle eller samboer, 18 år.

Et forslag om å heve aldersgrensen til 21 år har tidligere vært på høring (2005), men ble ikke gjennomført. Høsten 2014 sendte Justis- og beredskapsdepartementet ut en høring med forslag om å innføre 24-årsgrense for familieetablering (gjelder begge ektefeller). Formålet er å bekjempe tvangsekteskap og å sikre at paret kan forsørge seg selv (Justis- og beredskapsdepartementet 2014). 24-årsgrense for familieetablering ble vedtatt i juni 2016, jf. lov 17. juni 2016 nr. 58, men har ennå ikke trådt i kraft.

I perioden 1990-2015 er det ikke blitt mer vanlig å innvandre som følge av et nytt ekteskap med noen som bor i Norge. Antallet som kom gjennom familie-etableringer, steg jevnt til rundt tusenårsskiftet. Deretter har antallet som kommer av slike grunner flatet ut, og etter årtusensskiftet har det stort sett hvert år kommet flere på gjenforening enn gjennom etablering (se figur 2.5). Økte krav til underholds krav som vi har sett de siste årene, kan ha innvirkning på antall etableringer

Vi har i figur 2.3 og i tabell A.1 skilt mellom dem som etablerer seg med en innvandrers, med en norskfødt med innvandrerforeldre, og med en i den øvrige befolkningen. I perioden 1990-2015 har det vært færre som etableres med en *innvandrers* enn med en i *den øvrige befolkningen*, henholdsvis 38 000 og 50 000 personer (42 og 55 prosent av alle etableringer). Etter 2008 har det vært omtrent samme antall etableringer til en innvandrers som til en i den øvrige befolkningen.

Figur 2.5 Antall familieinnvandringer av ikke-nordiske borgere, etter familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

3 300 personer kom for å leve sammen med en norskfødt med innvandrerbakgrunn i samme periode (i underkant av 4 prosent av alle etableringer). Økningen har vært liten til tross for at antallet voksne, ugifte norskfødte med innvandrerforeldre har økt mye i samme periode. I 1998 var det i alt 111 familieetableringer til norskfødte med innvandrerforeldre, i 2015 var det 151 som fikk opphold på det grunnlaget (se figur 2.5). I samme periode har antallet ugifte norskfødte over 18 år økt betydelig, fra 3 500 ved inngangen til 1998 til nær 24 000 ved inngangen til 2015. Det vil si at det er blitt mindre vanlig blant norskfødte med innvandrerforeldre å gifte seg med noen som ikke bor i Norge, og det er generelt blitt mindre vanlig å gifte seg så ung.

Til sammen sto familieetableringer til innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre for 16 prosent av familieinnvandringen blant ikke-nordiske statsborgere i perioden 1990-2015, og det utgjorde 6 prosent av all innvandring, uansett innvandringsgrunn.

2.6. Økning i antall familiegjenforeninger

Vi skal nå se nærmere på hvordan antallet familiegjenforente har variert fra 1990 til 2015. Vi skiller mellom dem som gjenforenes og som er 17 år og yngre, og dem som er 18 år og eldre (se figur 2.3). Her ser vi på *familieinnvandrernes* alder, ikke referansepersonens (se kapittel 1 for definisjoner). Det har alle år siden 1990 kommet noen flere familiegjenforente som er 17 år og yngre enn 18 år og eldre, og variasjonen i innvandring av disse to aldersgruppene har gått helt i takt. Dette viser at det ikke er slik at voksne kommer først, deretter barn; barn og voksne familieinnvandrere kommer stort sett samtidig fordi dette er ektefeller og barn som kommer sammen.

Uansett alder har familiegjenforeningene økt de aller siste årene; i 2015 kom det nær fem ganger så mange familiegjenforente som i 1990. Økningen de siste årene skyldes som nevnt de mange arbeidsinnvandrere som kommer til Norge. Mange av dem har familier som etter hvert er blitt gjenforent i Norge. Å tenke at ”arbeidsinnvandring” er unge menn som reiser tilbake når jobben er gjort, er med andre ord et for snevert perspektiv. På lengre sikt er det mange som får familien til Norge.

I perioden 1990-2015 har i overkant av 102 000 personer 17 år og yngre og 70 300 personer 18 år og eldre kommet som familiegjenforente. Til sammen utgjør disse 65 prosent av familieinnvandringen til Norge fra land utenom Norden i perioden. Blant dem under 18 år er det jevn kjønnsbalanse, noe som er naturlig, ettersom disse stort sett er barna av innvandrere som har eller får opphold i Norge. Blant familiegjenforente 18 år og eldre er flertallet kvinner, stort sett ektefeller som gjenforenes med ektemenn reist i forveien (se tabell A.2 og A.3). Menn er oftere enn kvinner «pionerer» som eventuelt får ektefelle eller familie etter, enten det dreier seg om flyktninger eller arbeidsinnvandrere.

2.7. Flest gjenforeninger til arbeidsinnvandrere etter 2004

Figur 2.4 viser familieinnvandring etter referansepersonens innvandringsbakgrunn i perioden 1990-2015. Vi ser her på familieinnvandring kun til *innvandrere* etter hvilket *oppholdsgrunnlag* referansepersonen har. ”Referansepersonen” er betegnelsen vi bruker på den familieinnvandreren kommer til. Her ser vi om familieinnvandreren gjenforenes eller etableres med en som allerede har fått opphold på grunn av flukt, arbeid, utdanning, familie eller annet.

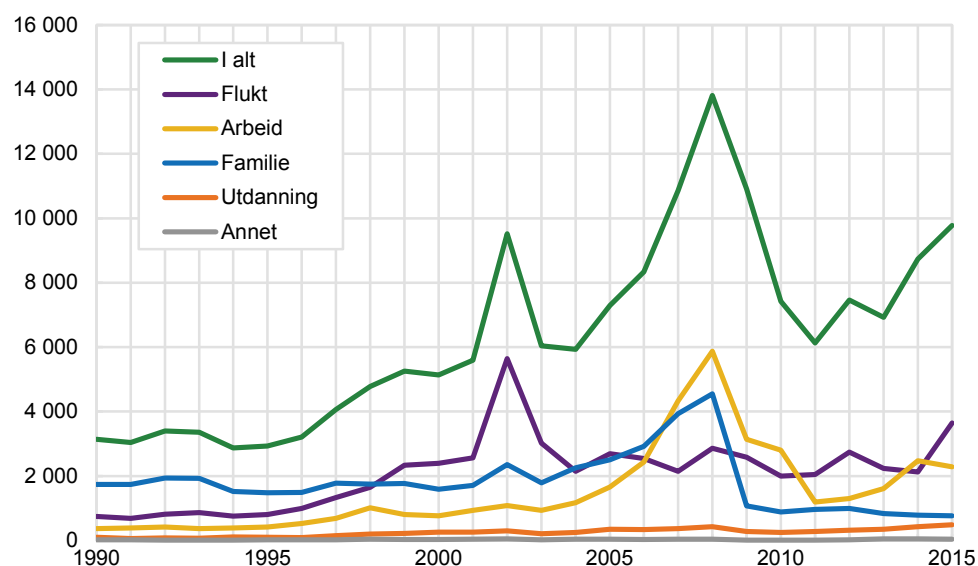
Antallet familiegjenforeninger til arbeidsinnvandrere økte mye årene etter EØS-utvidelsen. I 2004 kom nær 1 200 personer mot 4 300 i 2007 og 5 800 i 2008 (se figur 2.6). Særlig er det mange kvinner som kom disse to årene.

I 2015 var det i underkant av 2 300 familiegjenforeninger til arbeidsinnvandrere, 1 900 var kvinner.

Ettersom flertallet av de nye arbeidsinnvandrere er menn, er det flest kvinner som kommer gjennom familieinnvandring til arbeidsinnvandrere (se tabell A.4). Tre ganger så mange kvinner som menn kom som familieinnvandrere til arbeidsinnvandrere i perioden 1990-2015. Av ”mennene” som familieinnvandrere til arbeidsinnvandrere, er et flertall barn som kommer sammen med mor.

Noen kommer gjennom familieinnvandring til personer som tidligere har kommet som familieinnvandrere. Dette kan for eksempel være barn som kommer på et seinere tidspunkt enn foreldrene, for eksempel barn av familieinnvandrere fra Thailand, Polen og Russland. Antallet som kommer til flyktninger, har vært stabilt etter det store hoppet i 2002, som skyldtes administrative forhold i UDI (se kapittel 2.1).

Figur 2.6 Antall familieinnvandringer etter referansepersonens innvandringsgrunn. Referansepersonen er innvandrer

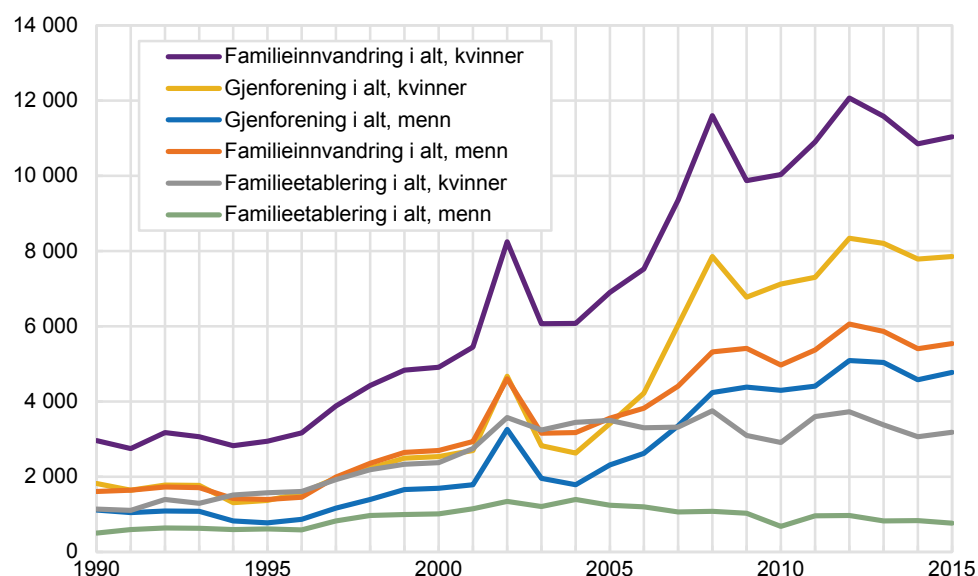
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.8. Flest kvinner blant familieinnvandrerne

Flertallet av familieinnvandrerne, både dem som kommer gjennom gjenforening og etablering, er kvinner (se figur 2.7). I perioden 1990-2015 kom det 176 000 kvinner fra land utenom Norden gjennom familieinnvandring til Norge, og i underkant av 90 000 menn. Av de familie*gjenforente* var 108 000 kvinner og 67 000 menn, og av dem som kom gjennom familie*etablering*, var 68 000 kvinner og i underkant av 24 000 menn.

Familieinnvandrerne referansepersoner kan enten være innvandrere, norskfødte med innvandrerforeldre eller noen i den øvrige befolkningen. Blant innvandrerne og i den øvrige befolkningen, er det langt flere menn enn kvinner som er referansepersoner, men det kommer like mange, eller like få, til norskfødte kvinner og menn med innvandrerforeldre. Mer detaljerte tall for kvinner og menn fordelt på år og innvandringstype, finnes i tabellvedlegget (se tabell A.2 og tabell A.3).

Figur 2.7 Antall familieinnvandringer etter kjønn og familieinnvandringstype

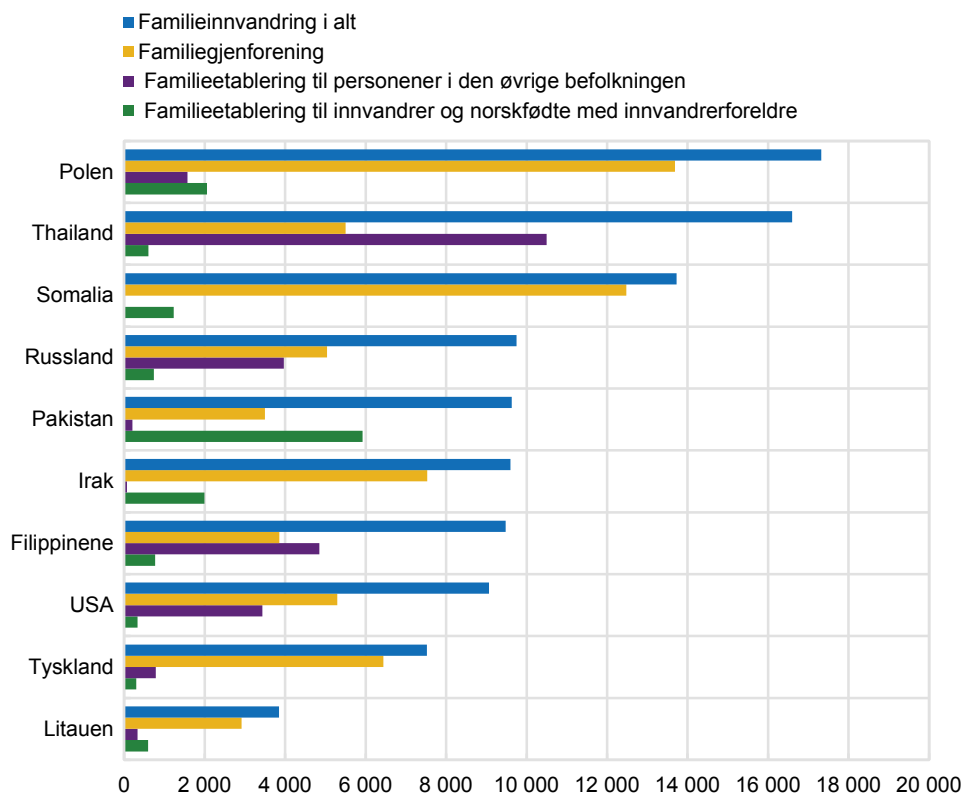

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.9. Flest familieinnvandrere fra Polen, Thailand og Somalia

Figur 2.8 viser hvilke grupper av familieinnvandrere som har vært størst i perioden 1990-2015. Det har kommet desidert flest polske familieinnvandrere i perioden, deretter følger personer fra Thailand, Somalia og Irak. Typen familieinnvandring varierer fra land til land, og de to største gruppene illustrerer disse forskjellene godt. Mens flertallet av polakker de siste årene har kommet gjennom familie-gjenforening, har de fleste thailendere kommet gjennom familieetablering.

Figur 2.8 Antall familieinnvandringer, etter familieinnvandringstype og statsborgerskap og referansepersonens innvandringsbakgrunn, 1990-2015

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

De fra Pakistan skiller seg også ut; Her er det nå mer vanlig å komme gjennom familieetablering enn gjennom gjenforening. Familiegjenforening skjer mellom familier som allerede eksisterte i opprinnelseslandet, hvor det typiske er at mannen reiser i forveien som flyktning eller arbeidsinnvandrer, men fra Pakistan kommer det svært få slike innvandrere etter at det ble tilnærmet stopp i arbeidsinnvandringen 1975 og antall flyktninger har vært begrenset. Det er mest vanlig å komme til Norge gjennom nye ekteskap. Noen familiegjenforeninger blir det også, da noen gjenforenes med sin gamle mor, eller nye ektefeller har barn fra før i Pakistan.

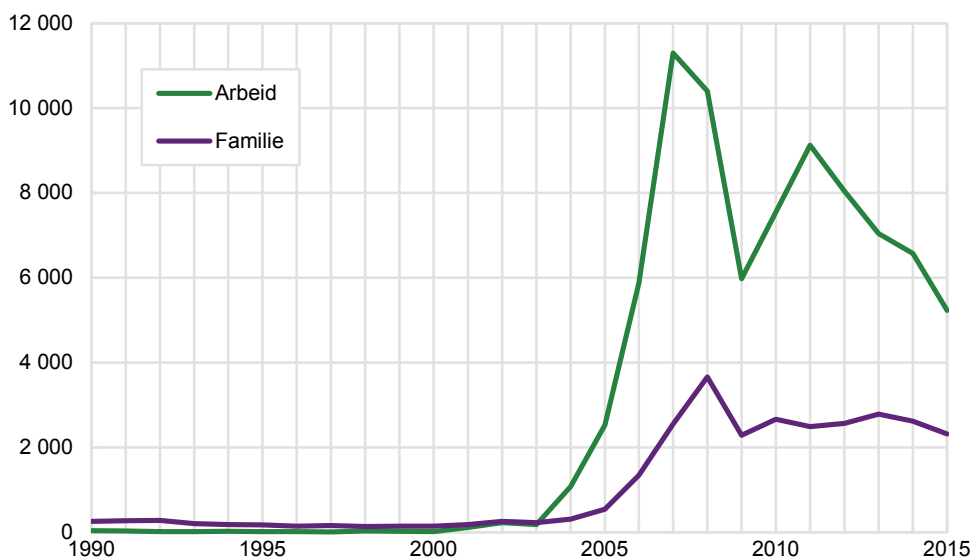
I de forrige avsnittene så vi på all familieinnvandring til Norge, uavhengig av hvilket statsborgerskap innvandrerne hadde. Vi skal i de neste avsnittene se på familieinnvandringen til de gruppene som har vært størst i perioden 1990-2015: Polen, Thailand, Somalia, Irak. I tillegg skal vi også se på familieinnvandring fra Pakistan, hvor det særlig er mange familieetableringer til innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre (se figur 2.8).

2.10. Familieinnvandring fra Polen

Familieinnvandringen fra Polen har økt i omfang, i takt med den store arbeidsinnvandringen fra landet (se figur 2.9). Flest kom i 2007 og 2008 med noe over 10 000 hvert år. I 2015 kom 5 200 med arbeid som grunn. De mange polske

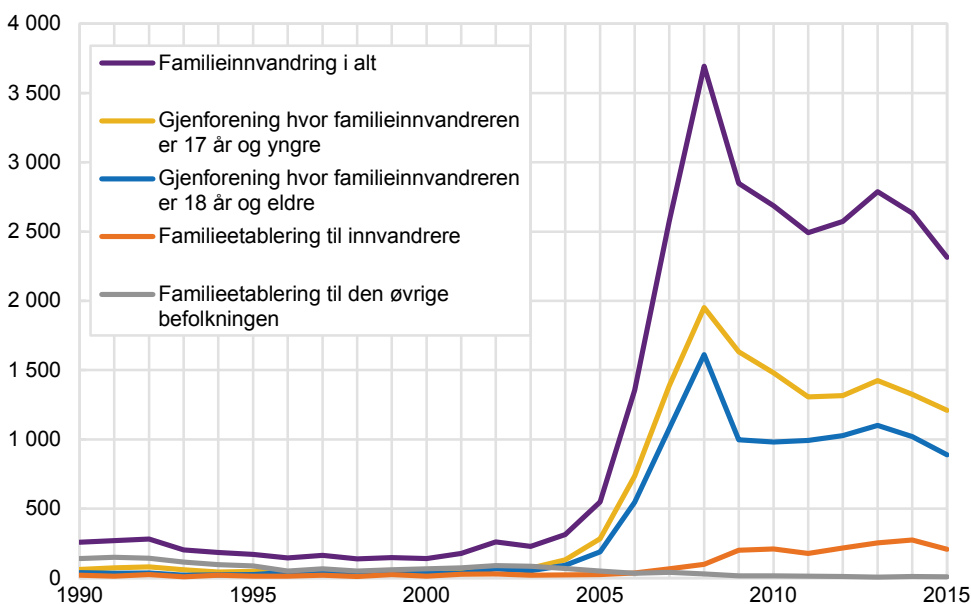
arbeidstakerne har kommet til Norge ikke bare med arbeidskontrakt i hånda, men mange også med familie i hjemlandet, og noen har etablert familie i Polen den tiden de har jobbet i Norge.

Figur 2.9 Antall innvandringer av polske statsborgere etter innvandringsgrunn

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Figur 2.10 Antall familieinnvandringer av polske statsborgere etter familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Til sammen har det kommet nær 30 000 polske statsborgere som familieinnvandrere i perioden 1990-2015, 21 000 kvinner og 9 000 menn (se tabell 2.1).

Familieinnvandringen fra Polen har økt sterkt etter EØS-utvidelsen i 2004, og da snakker vi her om gjenforening. Før den tid var de fleste polske familieinnvandrerne kvinner som giftet seg med menn uten innvandrerbakgrunn (etablering). Etter 2008 har det kommet færre enn 20 polske innvandrere per år av denne grunn, mens gjennomsnittet på 1990-tallet var 90 per år (se figur 2.10).

Tabell 2.1 Antall familieinnvandringer av polske statsborgere etter kjønn, familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn. 1990-2015

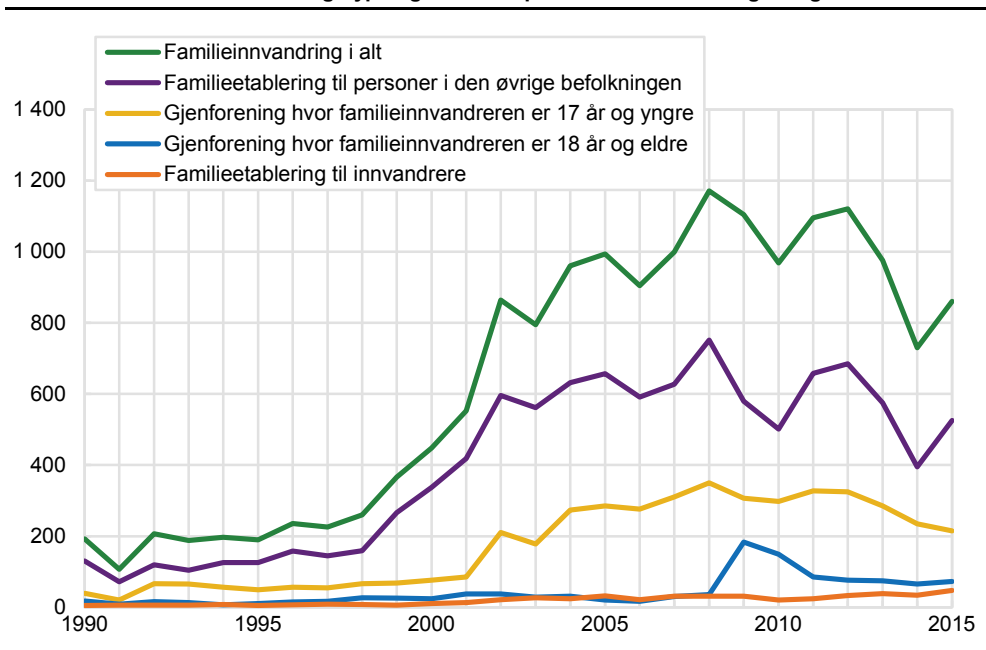
Familieinnvandring i alt	
Kvinner	20 715
Menn	8 857
Familieetablering og referansepersonens innvandringsbakgrunn	
Familieetablering i alt	
Kvinner	3 396
Menn	244
Herav til øvrig befolkning	
Kvinner	1471
Menn	100
Herav til innvandrere	
Kvinner	1 906
Menn	137
Herav til norskfødte med innvandrerforeldre	
Kvinner	13
Menn	5
Gjenforening og alder på familieinnvandrerens	
Gjenforening i alt	
Kvinner	17 319
Menn	8 613
Familieinnvandrerens er 17 år eller yngre	
Kvinner	7 208
Menn	7 707
Familieinnvandrerens er 18 eller eldre	
Kvinner	10 122
Menn	906

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.11. Familieinnvandring fra Thailand

Totalt er det kommet over 16 700 thailandske familieinnvandrere, 14 300 kvinner og 2 400 menn i perioden 1990-2015. 5 700 er familiegjenforente – og de fleste her er 17 år og yngre og barn av kvinner som allerede har innvandret til Norge. Thailenderne var lenge den største gruppa familieinnvandrere. Nå er altså polakkene størst.

Figur 2.11 Antall familieinnvandringer av thailandske statsborgere, etter familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Til forskjell fra den polske innvandringen der de fleste kommer for å arbeide, er innvandringen fra Thailand totalt dominert av familieetableringer og -gjenforeninger. Før 2004 (EØS-utvidelsen) lignet innvandringen fra Polen mye på innvandringen fra Thailand; flertallet var kvinner som kom for å gifte seg med menn uten innvandrerbakgrunn.

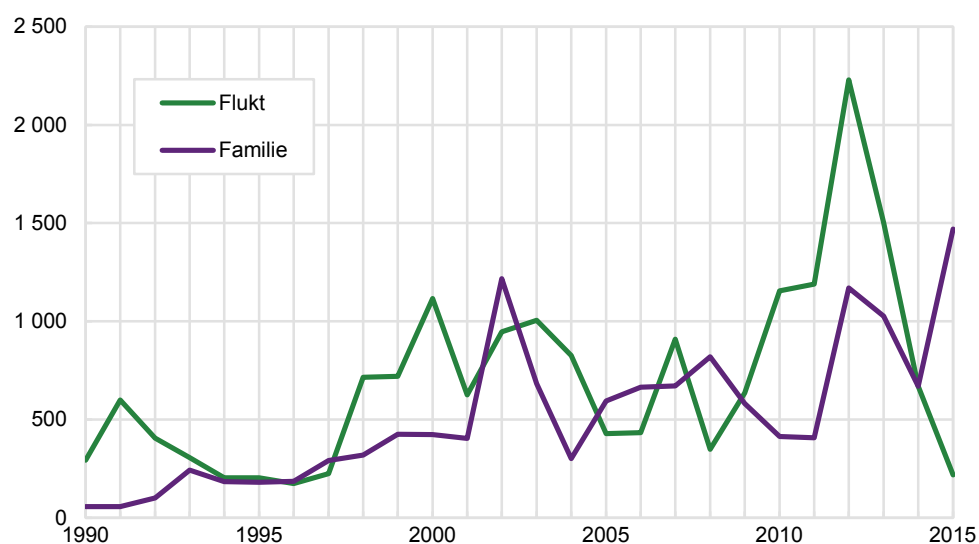
I perioden 1998-2002 økte familieinnvandringen fra Thailand sterkt. Fra 2004 og frem til 2013 kom det rundt 1 000 familieinnvandrere fra Thailand i året, i 2014 og 2015 kom det noen færre, henholdsvis 730 og 860. Mens det frem til årtusenskiftet kom rundt 200 (se figur 2.13). Etter 2002 har over halvparten av familieinnvandrerne fra Thailand vært kvinner som kommer for å gifte seg med menn uten innvandrerbakgrunn (etablering), mens resten stort sett er barn som flytter til Norge sammen med sin thailandske mor.

2.12. Familieinnvandring fra Somalia og Irak

Etter Polen og Thailand er det Somalia og Irak de største gruppene familieinnvandrere kommer fra. De fra Somalia og Irak er flyktninger og familieinnvandrere, det vil si familien til dem som har flyktet fra krig og uroligheter i hjemlandet. De har et ganske annet utgangspunkt enn familiene til de polske arbeidsinnvandrerne (gjenforening) og de thailandske kvinnene som kommer til menn uten innvandrerbakgrunn (etablering).

Å beskrive familieinnvandringen over tid blir noe vanskelig, ettersom variasjonene i innvandringen henger sammen med administrative forhold i institusjonene som behandler søknadene om familieinnvandring. I år 2002 gjorde Utlendingsdirektoratet en stor innsats for å få ned antall søknader om familiegjenforening som lå i direktoratet og ventet på vedtak, jf. kap. 2.1.

Figur 2.12 Antall innvandring av somaliske statsborgere, etter innvandringsgrunn

Kilde: Befolningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

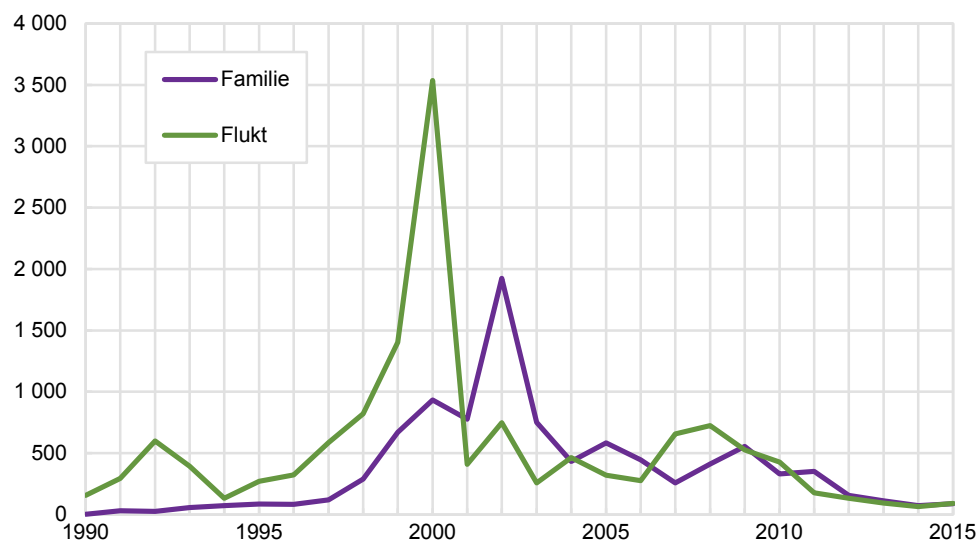
Denne innsatsen vises tydelig igjen i våre tall over familieinnvandringen fra Somalia og Irak; vi ser en svært tydelig topp i 2002 (se figur 2.12 og figur 2.13). Men den kom også som følge av den store bølgen flyktninger fra disse landene i årene like før.

Fra Irak ble til sammen 5 000 flyktninger bosatt i Norge i 1999 og 2000, mot nær 3 600 i hele perioden 1990-1998. Da er det naturlig at antallet familieinnvandrere blir stort i årene som følger. Også fra Somalia kom det mange flyktninger i årene før 2002, året da familieinnvandringen var størst; i 1998-2000 ble 2 600 flyktninger

bosatt, omtrent like mange som hele perioden 1990-1997. I 2012 ble mer enn 2 300 somaliske flyktninger bosatt i Norge. I 2013 var tallet 1 500, i 2015 var antallet nede i 220 (se figur 2.13).

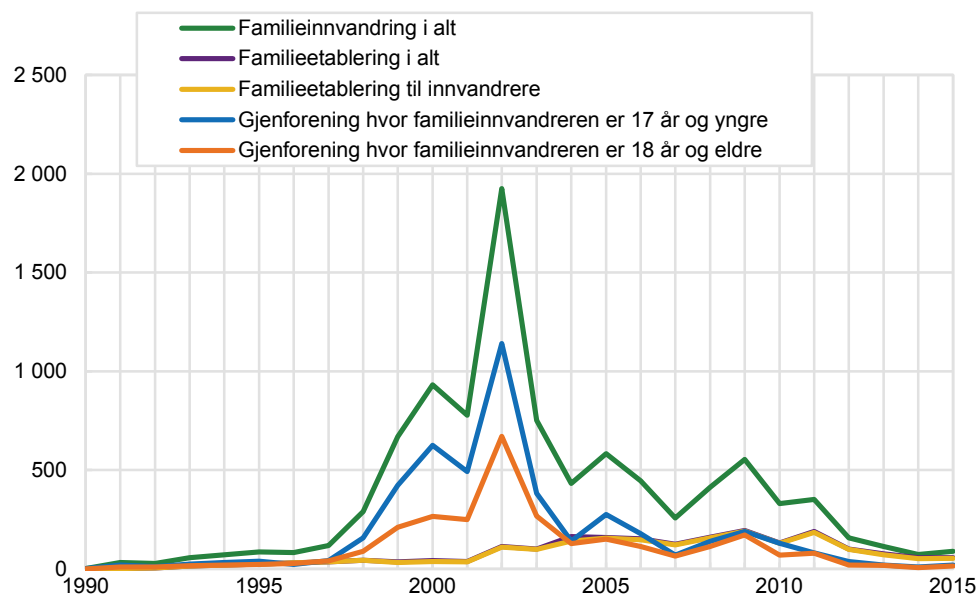
Tilstrømningen av asylsøkere fra Irak har også nesten stoppet opp, men det store antall asylsøkere herfra i 2015 kan gi flere flyktninger de nærmeste årene. I 2011 og 2012 ble det bosatt færre enn 200 flyktninger herfra, i 2013 ble det bosatt 93 og i 2015 var tallet 90 (se figur 2.11). Etter årtusenskiftet har årlig i underkant av 100 somaliere og mellom 100 og 200 irakere kommet til Norge som følge av familieetablering. I 2015 var det snakk om rundt 60 somaliere og irakere. Av de familieetableringene som fant sted i 2015 var så å si alle til en innvandrer.

Figur 2.13 Antall innvandringer av irakiske statsborgere, etter innvandringsgrunn

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Figur 2.14 Antall familieinnvandringer av irakiske statsborgere, etter familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn

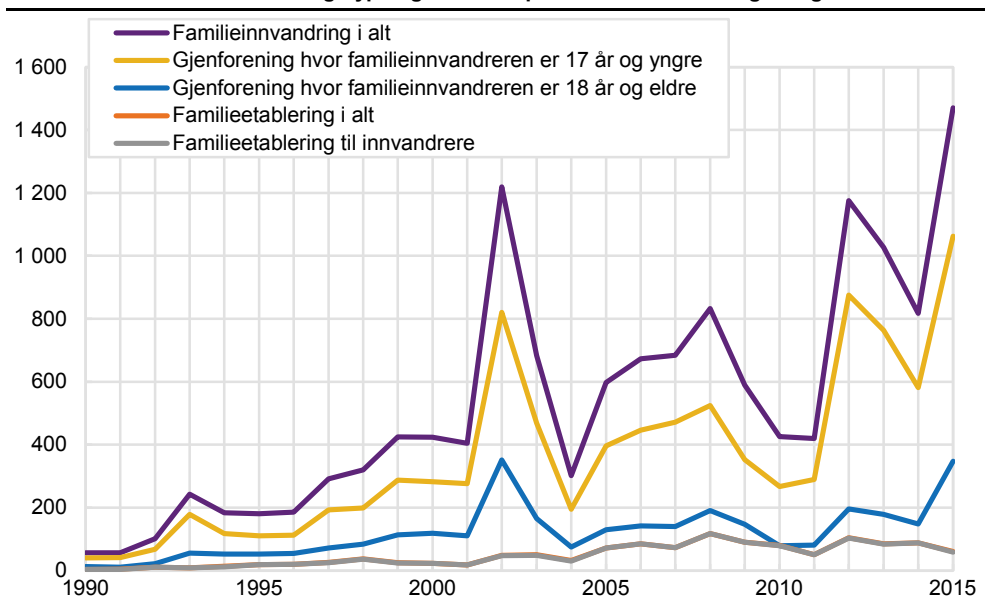
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

I 2015 kom i underkant av 1 500 somaliske familieinnvandrere, 790 kvinner og 680 menn til Norge. De fleste tilfellene var familiegjening med en flyktning, 1 400.

Antallet fra Irak i 2015 var betydelig lavere, med kun 90 familieinnvandrere, henholdsvis 50 kvinner og 40 menn (se figur 2.14 og figur 2.15).

For Somalia er det gjenforening med barn som utgjør den største gruppa. Fra Irak har gjenforening med barn blitt av stadig mindre omfang fra 2004, og det er nå familieetablering som er den største gruppa.

Figur 2.15 Antall familieinnvandringer av somaliske statsborgere, etter familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn

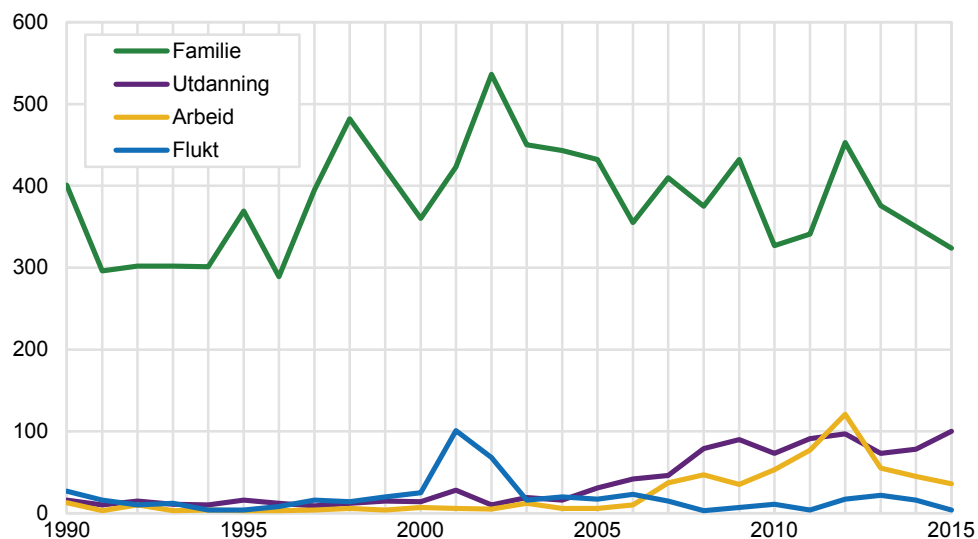
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.13. Familieinnvandring fra Pakistan

Pakistanske statsborgere utgjør den sjettede største gruppa familieinnvandrere i perioden 1990-2015 (etter Russland som vi har valgt å ikke omtale nærmere her). Det store flertall pakistanske innvandrere kommer nå på familiegrunnlag, ikke gjennom arbeid, utdanning og flukt (se figur 2.16). Det har kommet mellom 300 og 500 familieinnvandrere hvert år fra 1990 til 2015, og til sammen har det kommet 9 600 i hele perioden.

I hele perioden har det vært flere pakistanske familieinnvandrere som har kommet for å *etablere* seg i parforhold med innvandrere (3 300 kvinner og 2 500 menn), enn det har kommet personer for å *gjenforenes* med innvandrere (2 200 kvinner og 1 400 menn) (se tabell 2.2). Det er altså noe flere kvinner enn menn som kommer gjennom familieetablering, særlig til innvandrere, mens sju av ti av dem som var 18 år og eldre og kom gjennom gjenforening i perioden, var kvinner (se tabell 2.2).

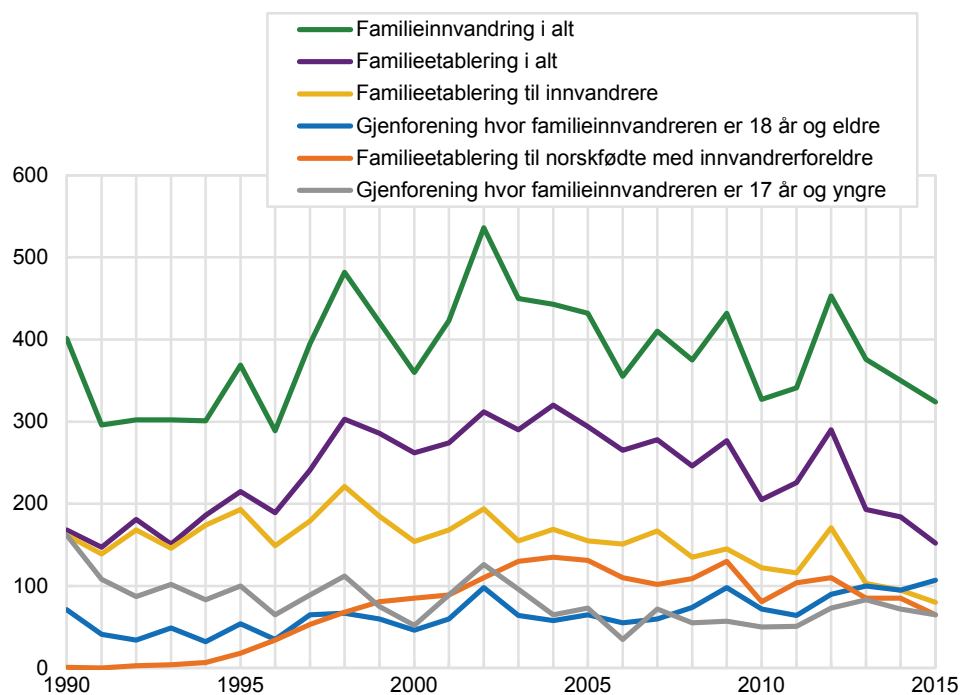
Figur 2.16 Antall innvandringer av pakistanske statsborgere, etter innvandringsgrunn

Kilde: Befolningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Som figur 2.17 viser, er det en generell tendens at familiegjenforening fra Pakistan er blitt noe mindre vanlig etter tusenårsskiftet, og det er også blitt mindre vanlig at pakistanere innvandrer gjennom å gifte seg med innvandrere som bor i Norge.

Figur 2.17 Antall familieinnvandringer av pakistanske statsborgere, etter familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn

Kilde: Befolningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell 2.2 Antall familieinnvandring av pakistanske statsborgere, etter kjønn, familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn. 1990-2015

Familieinnvandring i alt	
Kvinner	5 755
Menn	4 071
Familieetablering og referansepersonens innvandringsbakgrunn	
Familieetablering i alt	
Kvinner	3 518
Menn	2 557
Herav til øvrig befolkning	
Kvinner	41
Menn	159
Herav til innvandrere	
Kvinner	2 574
Menn	1 399
Herav til norskfødte med innvandrerforeldre	
Kvinner	901
Menn	996
Gjenforening og alder på familieinnvandrer	
Gjenforening i alt	
Kvinner	2 237
Menn	1 514
Familieinnvandrer er 17 år eller yngre	
Kvinner	1 039
Menn	1 033
Familieinnvandrer er 18 eller eldre	
Kvinner	1 202
Menn	481

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

De fleste arbeidsinnvandrere fra Pakistan kom i perioden fra slutten av 1960-tallet og frem til midten av 1970-tallet. De første barna disse har fått i Norge, nærmer seg nå 40 år. Det er imidlertid bare de siste årene det er blitt relativt mange norskfødte, som er 18 år og eldre, med pakistanske innvandrerforeldre. Antallet pakistanske familieetablerere som kom for å gifte seg med norskfødte med innvandrerforeldre, økte fra så godt som ingen tidlig på 1990-tallet, til en topp på rundt 130 årlig i 2003-2005, og til rundt 100 de aller siste årene. I 2015 var tallet 65 (se figur 2.17).

I dette kapitlet har vi ikke sett på *landbakgrunnen* til familieinnvandrerens *referanseperson*, altså den personen familieinnvandrer kommer for å gjenforenes med eller etablere familie med. Men vi vet fra tidligere studier at de aller fleste kommer for å etablere familie med en med pakistansk bakgrunn (Daugstad 2008, Wiik 2012, 2014).

Antallet familieetableringer har ikke økt i takt med at det er blitt flere unge ugifte norskfødte med pakistanske foreldre, noe vi ser nærmere på i kapittel 2.16. 200 familieinnvandrere fra Pakistan har i perioden 1990-2015 etablert familie med en person i den øvrige befolkningen (se tabell 2.2). For enkeltår var det flest i 2000 (23). I 2015 var det sju familieinnvandrere fra Pakistan som etablerte familie med en person i den øvrige befolkningen.

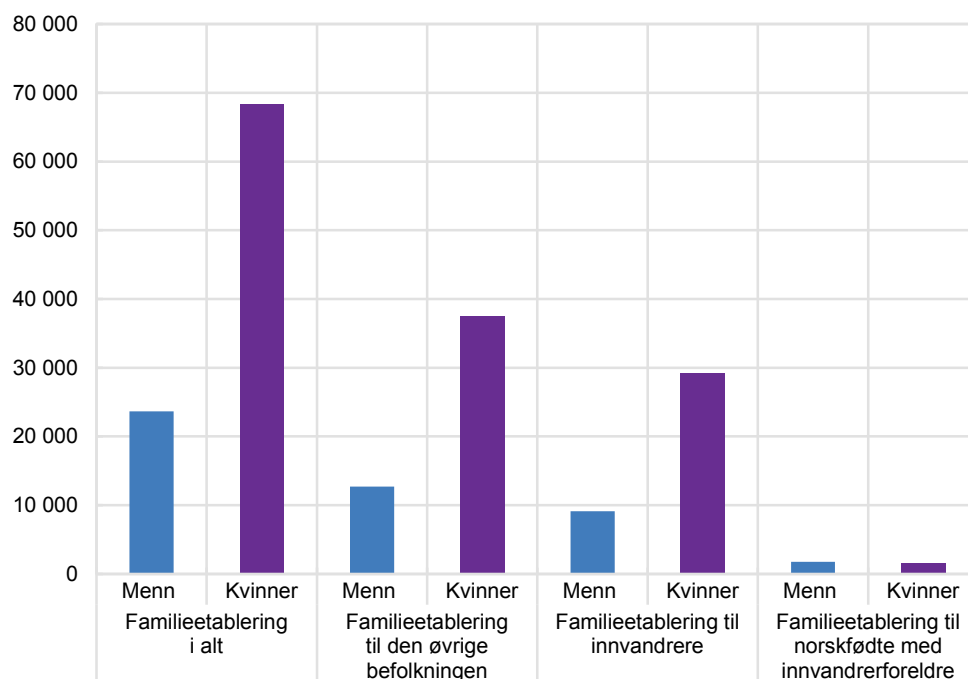
2.14. Hvem kommer familieetablererne til?

I de forrige avsnittene så vi på generelle trender for familieinnvandring, og hvem familieinnvandrerne var. Vi skal nå konsentrere oss om *familieetablering* og hvem de som kommer på grunnlag av familieetablering, etablerer par med, det vil si hvem deres referanseperson er. Vi har også sett at kvinner utgjør flertallet av familieetablererne med polsk, somalisk, pakistansk, irakisk og thailandsk statsborgerskap. Blant innvandrergruppene i Norge skiller tyrkiske familieinnvandrere seg ut med at det i perioden 1990-2015 kom flere menn enn kvinner gjennom

familieetablering, og mennene som kommer etablerer par med kvinner uten innvandrerbakgrunn.

Figur 2.18 viser antallet familieetableringer uansett statsborgerskap i perioden 1990-2015 sett under ett, og hvem de har etablert par med. Oppsummert kommer flere kvinner enn menn både til innvandrere og til den øvrige befolkningen, mens det kommer like mange (eller få) kvinner som menn til norskfødte med innvandrerforeldre.

Figur 2.18 Antall familieetableringer etter referansepersonens innvandringsbakgrunn og kjønn. 1990-2015

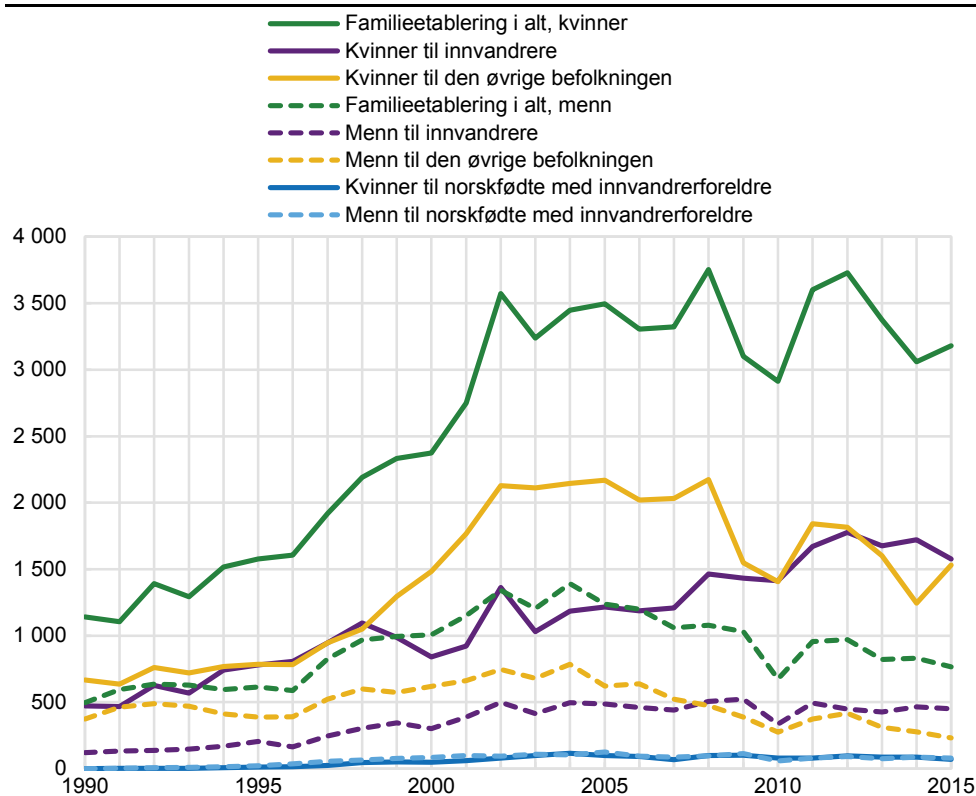

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Ser vi på utviklingen fra 1990 og frem til 2015 har det kommet mellom 1 000-3 700 kvinner, og mellom 500 - 1 400 menn som familieetablerere årlig. Familieetablering i alt for kvinner har vært forholdsvis stabilt fra 2002, for menn har det gått litt ned. Kvinner til innvandrere har økt det meste av perioden men ikke de senere årene. Menn til den øvrige befolkningen har gått jevnt nedover siden 2004. Kurven har vært mer uregelmessig for kvinner til den øvrige befolkningen men også her ser vi nedgang de senere årene. I 2015 var tallene henholdsvis 3 200 kvinnelige familieetablerere og i underkant av 800 mannlige familieetablerere (se figur 2.19).

Til sammen har rundt 37 000 kvinner kommet for å gifte seg med menn i den øvrige befolkningen i perioden 1990-2015, mens i underkant av 13 000 menn har kommet for å gifte seg med kvinner i den øvrige befolkningen i samme periode (se tabell A.2 og A.3).

Figur 2.19 Antall familieetableringer, etter familieetablererens kjønn og referansepersonens innvandringsbakgrunn

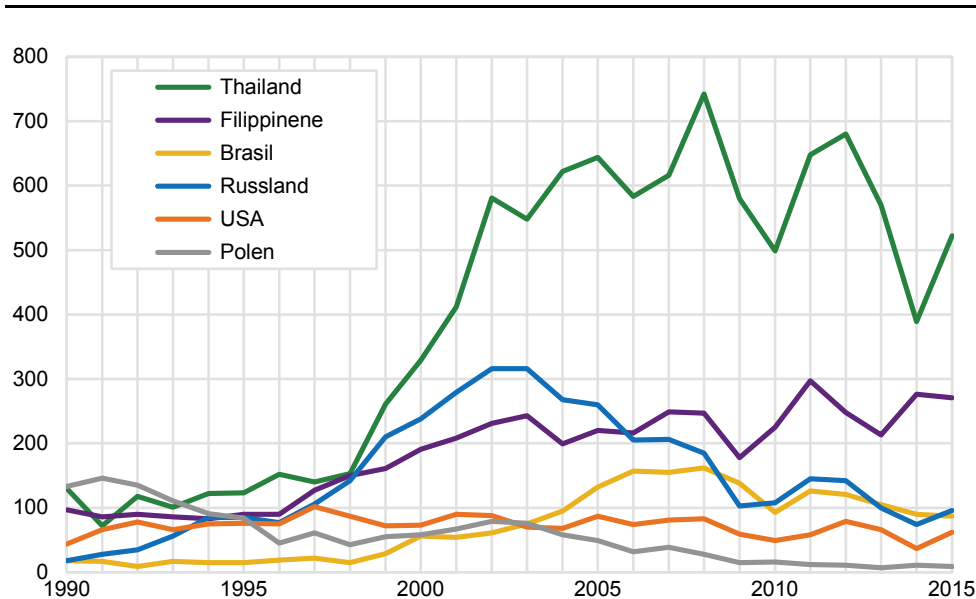

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.15. Flest kvinnelige familieetablerere fra Thailand

De største gruppene kvinnelige familieetablerere med menn uten innvandrerbakgrunn er fra Thailand, Filippinene, Brasil, Russland, USA og Polen. Som figur 2.20 viser, er det særlig etter tusenårsskiftet at kvinner fra Thailand har vært desidert største gruppe; etter 2004 har det kommet like mange eller flere thailandske kvinner gjennom ekteskap med menn uten innvandrerbakgrunn som fra de fem neste landene til sammen.

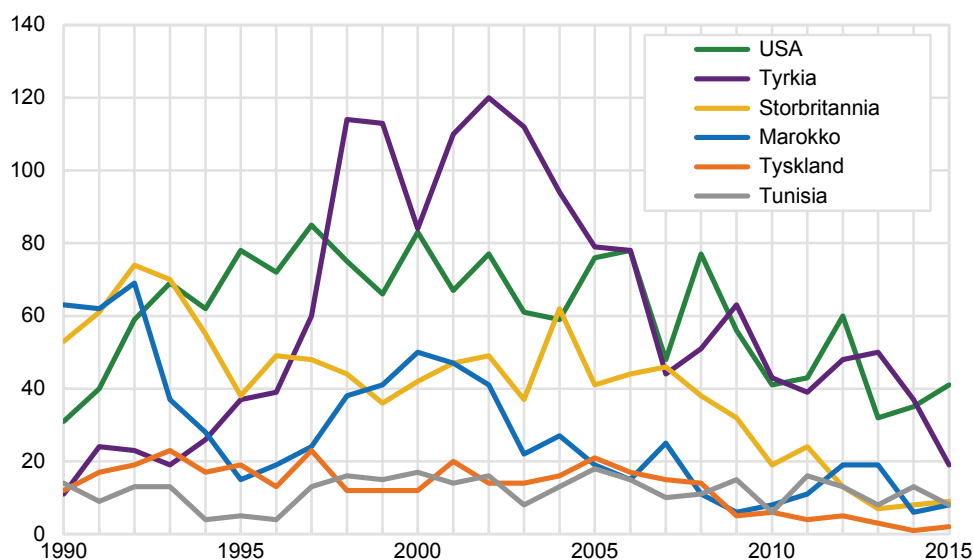
Figur 2.20 Antall familieetableringer til menn uten innvandrerbakgrunn, etter familieinnvandrerens statsborgerskap. Seks største grupper

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Samtidig har antall familieetableringer fra Russland avtatt; frem til 2002-2003 kom det stadig flere herfra, og i 2002 og 2003 kom det over 300 russiske kvinner årlig. Siden da har antallet hvert år gått ned og i 2015 kom 100 russiske kvinner gjennom ekteskap med menn uten innvandrerbakgrunn. Det har også kommet svært mange færre kvinner fra Polen. I årene 1990-1993 kom det over 100 kvinner årlig fra Polen. De siste årene har det årlig vært rundt 10.

Figur 2.21 Antall familieetableringer til kvinner uten innvandrerbakgrunn, etter familieinnvandrernes statsborgerskap. Seks største grupper

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Det er langt mer vanlig for menn uten innvandrerbakgrunn å etablere seg med utenlandske ektefeller utenfor Norge enn det er for kvinner uten innvandrerbakgrunn. I perioden 1990-2015 kom det fire ganger så mange kvinner (24 200) som menn (5 500) fra de seks største gruppene (se figur 2.18 og 2.19). Det er flest ekteskapsinnvandrere til kvinner uten innvandrerbakgrunn fra USA, Tyrkia og Storbritannia for hele perioden sett under ett, og flest ekteskapsinnvandrere til menn uten innvandrerbakgrunn fra Thailand, Filippinene og Russland.

Ser vi igjen på Tyrkia har etablering mellom tyrkiske menn og kvinner *uten innvandrerbakgrunn* blitt mindre vanlig etter 2002, da 120 tyrkiske menn kom som følge av slike ekteskap. I 2013 kom 50, tallet er enda lavere i 2015 da 19 kom. Det kan se ut til at ekteskapsetablering generelt er blitt mindre vanlig, men tallene er såpass små at det også kan være tilfeldige svingninger.

2.16. Få etableringer med unge i alderen 18-23 år

Vi har nå sett på familieinnvandring generelt, deretter på familieetableringer spesielt. Nå skal vi snevre inn perspektivet ytterligere og se på familieetableringer til referansepersoner som er 18-23 år. I Norge er den vanlige nedre aldersgrensa 18 år for å gifte seg, og det er fortsatt ikke høyere grense for å få familieetablering. Som tidligere nevnt er den vedtatte lovendringen om 24-årsgrense for familieetablering, ennå ikke trådt i kraft (november 2016).

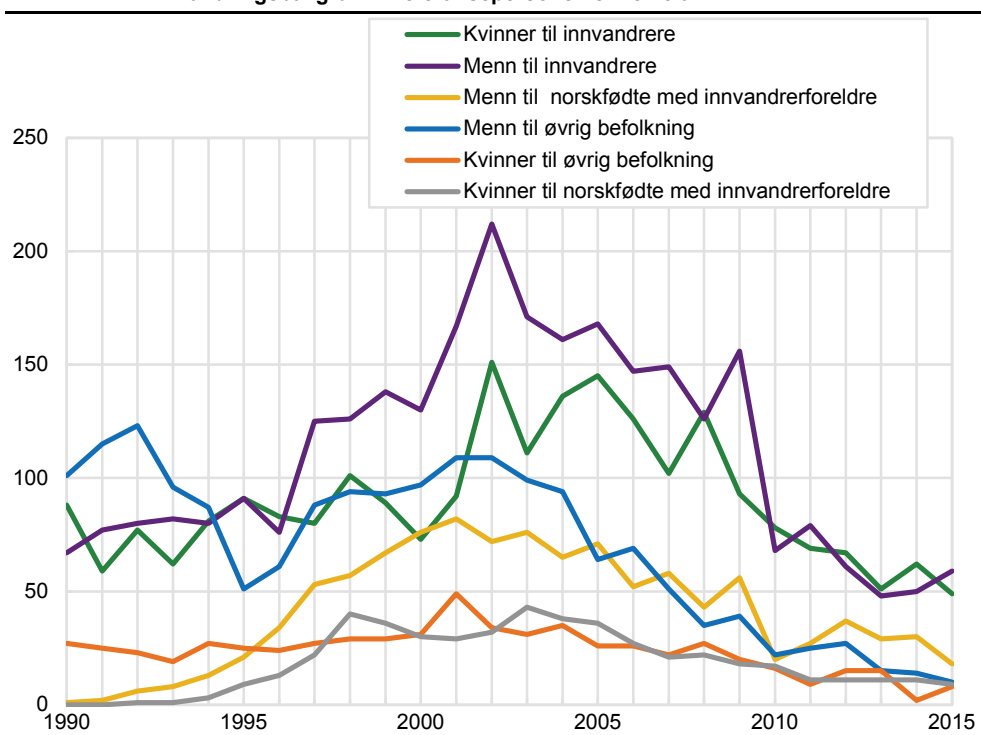
Det har siden årtusenskiftet blitt færre etableringer til referansepersoner i aldersgruppa 18-23 år. Fra en topp i 2002, da over 600 personer kom til denne gruppa, var antallet nede i 150 i 2015. En grunn til nedgang kan være at det fra 2010 har vært et krav om 4 års utdanning/arbeid og underhold for å få familieinnvandring (Lovdata).

Til sammen har det kommet 9 200 personer for å etablere par med noen i aldersgruppa 18-23 år i perioden 1990-2015 (5 750 menn og 3 500 kvinner). Av disse var det flest som etablerte seg med en innvandrer (til sammen 5 200; 2 900 menn og 2 300 kvinner). Til tross for at det blir stadig flere ugifte innvandrere, og også norskfødte med innvandrerforeldre, i alderen 18-23 år, kommer det stadig færre for å etablere seg. 1 560 har kommet for å etablere seg med en norskfødt med innvandrerforeldre (1 070 menn og 490 kvinner) i hele perioden, og 2 400 til en i den øvrige befolkningen (1 800 menn og 600 kvinner).

Antallet som etablerer seg med norskfødte med innvandrerforeldre i alderen 18-23 år, økte frem til 1998, og lå på rundt 100 i året frem til 2005, i takt med at flere ble voksne. Etter dette har antallet familieetableringer til unge norskfødte med innvandrerforeldre ligget mellom 30 og 80 i året, i 2015 var tallet 30. Selv om det er mange flere ugifte norskfødte med innvandrerforeldre i aldersgruppa 18-23 år i 2015 (15 000) enn i 1998 (2 000).

Figur 2. 22 viser familieetableringer til unge innvandrere og unge norskfødte med innvandrerforeldre, etter *familieinnvandrersens kjønn*. I hele perioden har det kommet flere menn enn kvinner til unge referansepersoner i Norge, henholdsvis 5 800 menn og 3 500 kvinner, i 2015 kom det 90 menn og 65 kvinner. Etter år 2002 har det kommet tydelig færre menn som har etablert seg med unge innvandrere, og også færre kvinner og menn har kommet for å etablere seg med unge norskfødte med innvandrerforeldre.

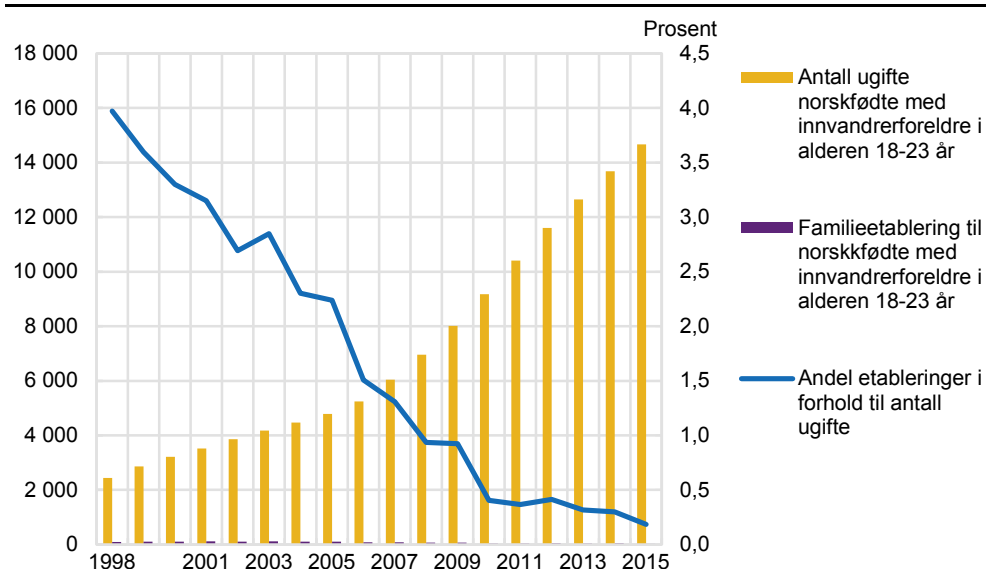
Figur 2.22 Antall familieetableringer, etter familieinnvandrersens kjønn og referansepersonen innvandringsbakgrunn. Referansepersonen er 18-23 år

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå

Figur 2.23 viser antallet etableringer til unge norskfødte med innvandrerforeldre, antallet unge ugifte norskfødte i alderen 18-23 år og den andelen som etableringene utgjør av unge ugifte norskfødte med innvandrerforeldre. Figuren illustrerer at det over tid er blitt langt mindre vanlig for norskfødte med innvandrerforeldre å gifte seg med noen som ikke er bosatt i Norge.

Figur 2.23 Antall familieetableringer til norskfødte med innvandrerforeldre i alderen 18-23 år
Høyre akse viser andel familieetableringer i forhold til antall ugifte. Venstre akse viser antall ugifte norskfødte med innvandrerforeldre

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.17. Flest pakistanere etablerer seg med noen under 24 år

I perioden 1990-2015, sett under ett, var det flest pakistanske statsborgere som kom for å etablere seg med noen i alderen 18-23 år – 2 000 familieetableringer i perioden, 1 065 til innvandrere og 900 til norskfødte med innvandrerforeldre. Knappt noen, 50 personer, kom til personer i befolkningen for øvrig (se tabell 2.3).

Ser vi nærmere på familieetableringer der familieinnvandrerens har pakistansk bakgrunn og referansepersonen er i alderen 18-23 år, for perioden 1990-2015, er det de senere årene (etter 2003) blitt klart færre pakistanske statsborgere som har kommet til Norge for å gifte seg med så unge referansepersoner (se figur 2.24).

Det er mange flere unge med pakistansk bakgrunn enn med tyrkisk bakgrunn i Norge, likevel er det ikke tilsvarende mange flere pakistanere enn tyrkere som kommer til unge referansepersoner (se tabell 2.3). Dette henger sammen med at unge med tyrkisk bakgrunn etablerer seg tidligere enn unge med pakistansk bakgrunn (se bl.a. Daugstad 2008 og Daugstad 2009).

Tabell 2.3 Antall familieetableringer, etter familieinnvandrerens statsborgerskap og kjønn, og referansepersonens innvandringsbakgrunn. Referansepersonen er 18-23 år. 1990-2015

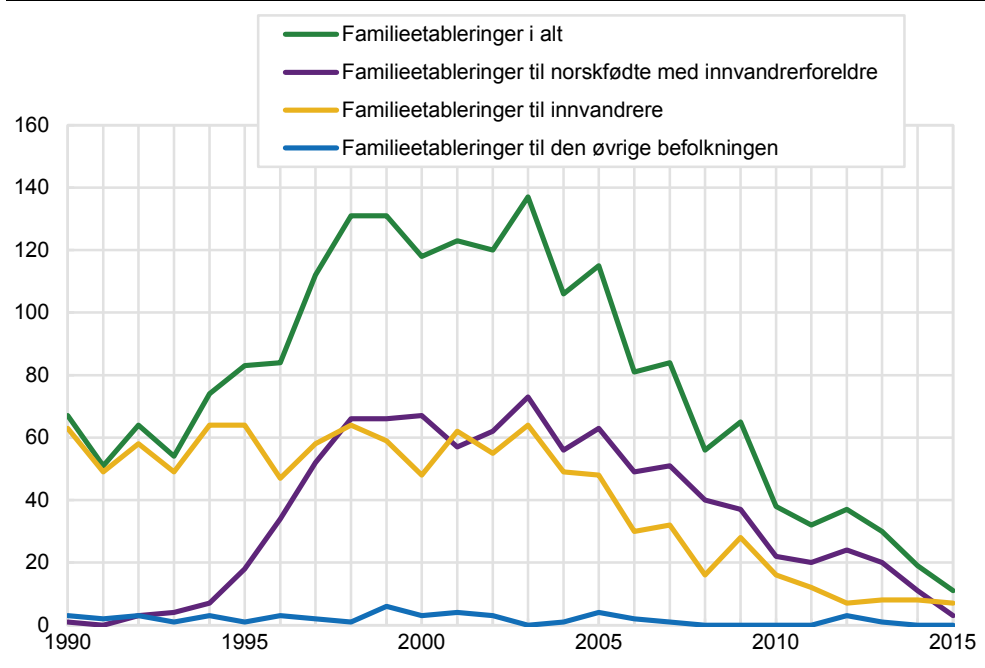
Familieinnvandrerens statsborgerskap	I alt	Den øvrige befolkningen	Innvandrere	Norskfødte med innvandrerforeldre
I alt 1990-2015	9 434	2 409	5 232	1 565
Kvinner	3 602	621	2 345	491
Menn	5 832	1 788	2 894	1 074
Pakistan	2 023	47	1 065	906
Kvinner	705	10	393	301
Menn	1 318	37	672	605
Tyrkia	1 549	205	1 017	323
Kvinner	550	11	439	97
Menn	999	194	576	226

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Antallet pakistanere som kom for å etablere seg med unge innvandrere (18-23 år), varierte rundt 60 personer årlig frem til 2003. Senere har det kommet klart færre. I 2015 kom under 10 pakistanske innvandrere for å etablere seg med unge innvandrere (se figur 2.24).

Antallet familieetableringer til unge norskfødte med innvandrerforeldre har også sunket klart de siste årene, som vi skal se i neste avsnitt, til tross for at antallet ugifte norskfødte med pakistanske foreldre i alderen 18-23 år har mer enn doblet seg de siste ti årene. Om det er snakk om utsettelse til de blir eldre, økt underholds krav, eller om det blir mindre vanlig i det lange løp å finne ektefelle med samme landbakgrunn, eller om det blir vanligere med ektefelle uten innvandrerbakgrunn, kan vi ikke si noe om ennå.

Figur 2.24 Antall familieetableringer av pakistanske statsborgere, etter familieinnvandrers innvandringsår og referansepersonens innvandringsbakgrunn. Referansepersonen er 18-23 år

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.18. Mindre vanlig med ekteskapsinnvandring til dem med foreldre fra Pakistan

Vi vil nå se nærmere på en type familieinnvandring som det har vært en del interesse for de seneste årene, nemlig de som er norskfødte barn av innvandrere og som gifter seg med en person i familiens opprinnelsesland - av noen kalt «henteekteskap».

De med foreldre fra Pakistan er den første store gruppa unge voksne norskfødte med innvandrerforeldre her i landet. Det er de i aldersgruppa 18-23 år blant disse vi skal se nærmere på her i forhold til antall familieetableringer. De med foreldre fra land som Somalia, Irak eller Bosnia-Hercegovina er fortsatt for unge til at man kan si noe særlig om deres ekteskapsmønster.

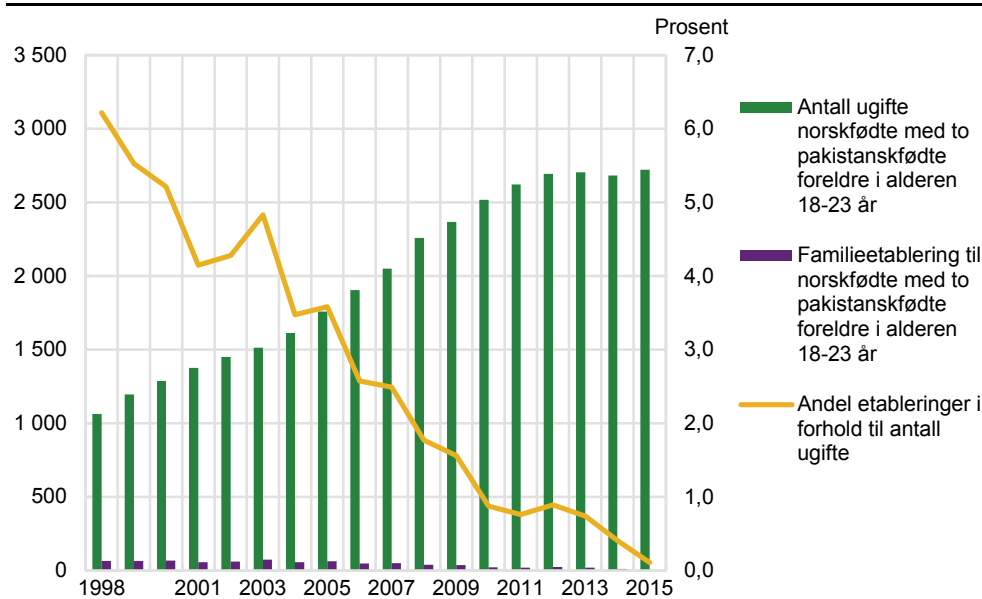
Det er få *i alt* som kommer til Norge for å gifte seg med en norskfødt med innvandrerforeldre som er i alderen 18-23 år. Fra at det kom rundt 100 gjennom familieetableringer med norskfødte med innvandrerforeldre i 1998, er antallet rundt 30 i 2015. Dette til tross for at potensialet for slik innvandring har økt, antallet ugifte norskfødte med innvandrerforeldre i alderen 18-23 år har steget fra 2 400 i 1998, til 14 600 i 2015 (se figur 2.25), altså mer enn en seksdobling.

Når det gjelder norskfødte med innvandrerforeldre fra *Pakistan*, har vi tidligere vist at antallet familieetableringer mellom en norskfødt med innvandrerforeldre og en fra Pakistan ikke har økt til tross for at antallet ugifte over 17 år har økt (Henriksen 2012). Denne tendensen holder seg. På det meste har det vært 73 (2003), mens det de siste årene har kommet rundt 20 personer gjennom giftemål med noen født i

Norge med pakistanske foreldre, i 2014 var det 11 personer, i 2015 3 (se figur 2.25). Det har skjedd en fordobling av antallet ugifte norskfødte med to innvandrerforeldre fra Pakistan i alderen 18-23 år fra 1 060 i 1998 til 2 700 i 2015.

At det stadig blir mindre vanlig med ekteskapssetableringer til denne gruppa henger trolig sammen med at det blir stadig flere med lignende bakgrunn å velge mellom i Norge. De som ville gifte seg i 1998 og kun hadde som kriterium at partneren skulle være over 18 år, være norskfødt med innvandrerforeldre fra Pakistan, og av motsatt kjønn, hadde ikke mange å velge mellom i Norge. Nå er det innenlandske ”ekteskapsmarkedet” for unge med innvandringsbakgrunn langt større.

Figur 2.25 Antall familieetableringer til norskfødte med to pakistanskfødte foreldre i alderen 18-23 år. Venstre akse viser antall ugifte norskfødte med to pakistanskfødte foreldre. Høyre akse viser andel familieetableringer i forhold til antall ugifte

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Samtidig som vi ser en nedgang i andelen som gifter seg i ung alder, ser vi økt deltakelse innenfor utdanningssystemet (Henriksen 2010 og 2012, Egge-Hoveid og Sandnes 2015). Det er veletablert kunnskap at personer som tar høyere utdanning, venter med giftermål og familiedannelse. Ifølge Lappegård (2006) henger det å ta høyere utdanning sammen med å utsette giftermål og barnefødsler, også for innvandrere og norskfødte med bakgrunn fra Pakistan og Tyrkia.

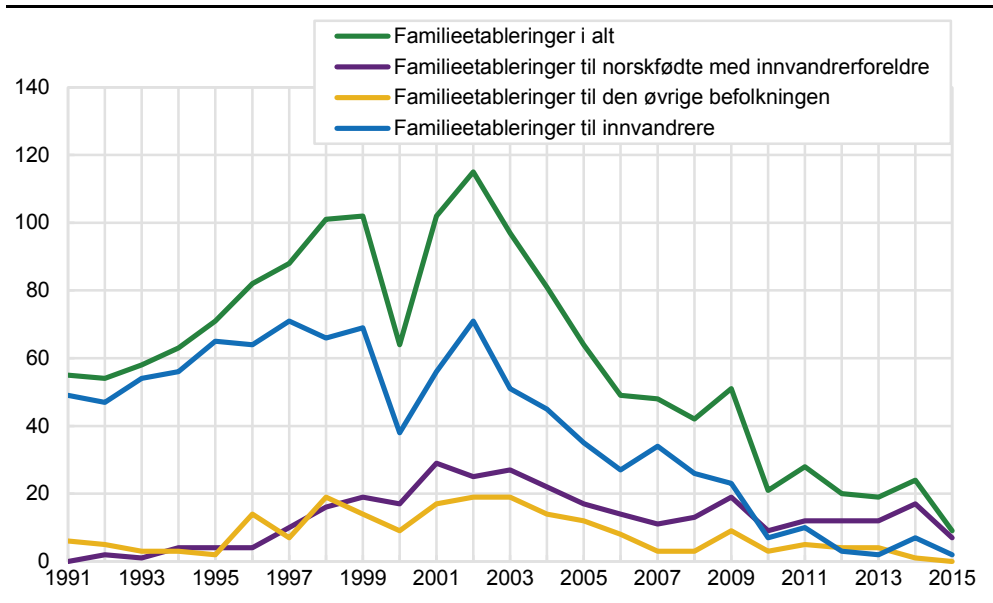
2.19. Også mindre vanlig blant dem med foreldre fra Tyrkia

Det har kun kommet 20-30 familieetablerere i året til norskfødte med innvandrerforeldre fra Tyrkia etter årtusenskiftet, når vi ser på alle 18 år og eldre. Her har imidlertid også potensialet vokst voldsomt, i den forstand at stadig flere norskfødte med foreldre fra Tyrkia blir voksne og i giftealder. I 1998 var det rundt 140 ugifte over 18 år, i 2015 gjaldt dette 1 600, en ellevedobling. Likevel har altså ikke ”ekteskapsinnvandringen” til denne gruppa økt. Også for denne gruppa kan det at det blir stadig flere å velge mellom i Norge, bidra til å forklare at det er mindre vanlig, samtidig som flere velger å utsette giftermålet til de blir eldre. Om de som eldre fortsatt vil velge ektefelle med bakgrunn fra Tyrkia, vet vi ikke.

Det har blitt færre tyrkiske statsborgere som innvandrer for å etablere familie med personer som er 18-23 år. Til sammen har det kommet 1 500 tyrkiske statsborgere av denne grunnen i perioden 1990-2015, 1 000 har etablert familie med en innvandrer, 300 med en norskfødt med innvandrerforeldre. 200 etablerte familie med en i den øvrige befolkningen i samme periode (se tabell 2.3).

Antallet tyrkiske statsborgere som har kommet for å etablere familie med referansepersoner i alderen 18-23 år, har variert mye når vi ser på enkeltår fra 1999 til 2015. Vi ser en klar oppgang frem til tidlig 2000-tallet. Deretter en klar nedgang. I 2002 kom 115. I 2013 kom det 20 personer, i 2015 kom det 10. Som i den pakistanske gruppa, ser vi at også blant dem med bakgrunn i Tyrkia, har nedgangen skjedd til tross for at antallet unge ugifte har økt. Slik innvandring er altså blitt mindre vanlig også i den tyrkiske gruppa (se figur 2.26).

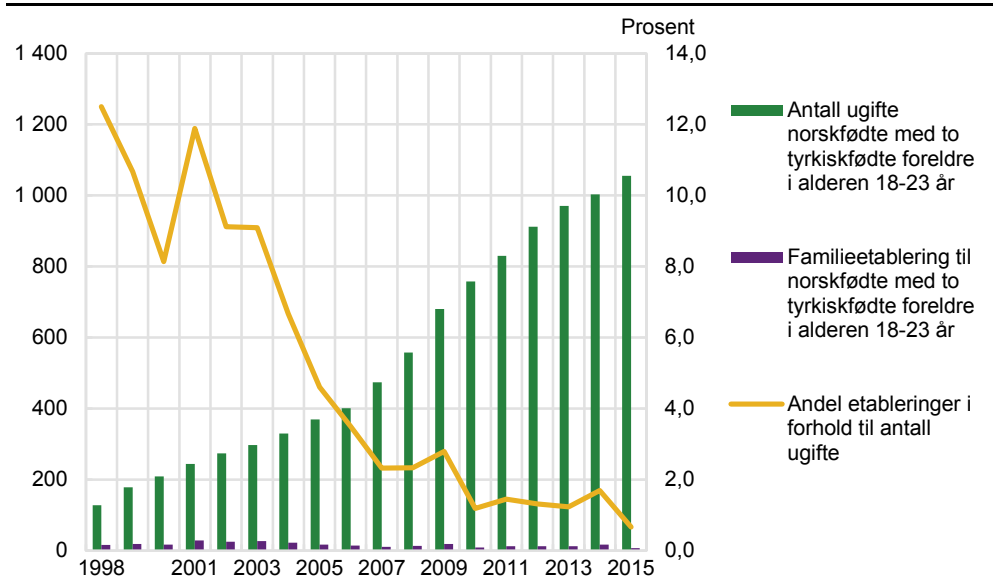
Figur 2.26 Antall familieetableringer av tyrkiske statsborgere, etter familieinnvandrers innvandringsår og referansepersonens innvandringsbakgrunn. Referansepersonen er 18-23 år

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Når det gjelder norskfødte med innvandrerforeldre fra Tyrkia, har antall familieetableringer mellom en norskfødt med innvandrerforeldre og en fra Tyrkia variert fra 1990 til 2015, men tallene er ganske små. På det meste har det vært 29 (2001), på det laveste 7 (2015) (se figur 2.27). Antallet ugifte norskfødte med to innvandrerforeldre fra Tyrkia i alderen 18-23 år har samtidig økt fra 130 i 1998 til 1050 i 2015.

Figur 2.27 Antall familieetableringer til norskfødte med to tyrkiskfødte foreldre i alderen 18-23 år. Venstre akse viser antall ugifte norskfødte med to tyrkiskfødte foreldre i alderen 18-23 år. Høyre akse viser prosentandel familieetableringer i forhold til antall ugifte

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.20. Hovedfunn fra kapitlet

Familieinnvandrerne deler vi oftest i to hovedgrupper; de som *gjenforenes* med familie som allerede bor i Norge, og de som får opphold i Norge på grunnlag av at de skal *etablere* seg i et parforhold med en som bor i Norge. Dette kan være en person i den øvrige befolkningen, en som selv har innvandret eller en norskfødt med innvandrerforeldre.

I perioden 1990-2015 innvandret 737 600 personer fra land utenfor Norden til Norge. Over 267 000 var familieinnvandrere, altså personer som fikk opphold i Norge på grunnlag av familierelasjoner. 23 prosent av alle som innvandret kom for å gjenforenes med familie, mens 13 prosent kom for å etablere familie, det vil si at familieinnvandringen utgjorde 36 prosent av den ikke-nordiske innvandringen i perioden. Flertallet av familieinnvandrerne, både dem som kommer gjennom gjenforening og etablering, er kvinner.

Det er ikke blitt mer vanlig å innvandre som følge av å ha stiftet familie med noen som bor i Norge. Antallet som kom gjennom familieetableringer, steg jevnt til rundt tusenårsskiftet, deretter har antallet som kommer av slike grunner flatet ut, og etter årtusenskiftet har det kommet flere på gjenforening enn gjennom etablering.

Økningen i den totale familieinnvandringen de siste årene skyldes de mange arbeidsinnvandrerne som kommer til Norge – mange av dem har familier som etter hvert er blitt gjenforent i Norge. Det har kommet desidert flest polske familieinnvandrere i perioden, deretter følger Thailand, Somalia og Irak. Typen familieinnvandring varierer fra land til land, og de to største gruppene illustrerer disse forskjellene godt. Mens flertallet av polakker kommer gjennom *familiegjenforening*, særlig de siste årene, kommer de fleste thailandere gjennom *familieetablering*.

Antallet familieetableringer til unge norskfødte med innvandrerforeldre har sunket klart de siste årene, dette til tross for at antallet ugifte norskfødte med innvandrerforeldre vokser raskt.

3. Ekteskapsmønstre til norskfødte med innvandrerforeldre

Å være gift er langt mer vanlig blant norskfødte barn med innvandrerforeldre enn blant dem uten innvandrerbakgrunn i tilsvarende alder (21–23 år), men selv om antallet i gifteklar alder blant norskfødte med innvandrerforeldre har økt, har ikke antallet ekteskap som inngås blant disse, økt tilsvarende.

3.1. Mindre vanlig å gifte seg ung blant norskfødte med innvandrerforeldre

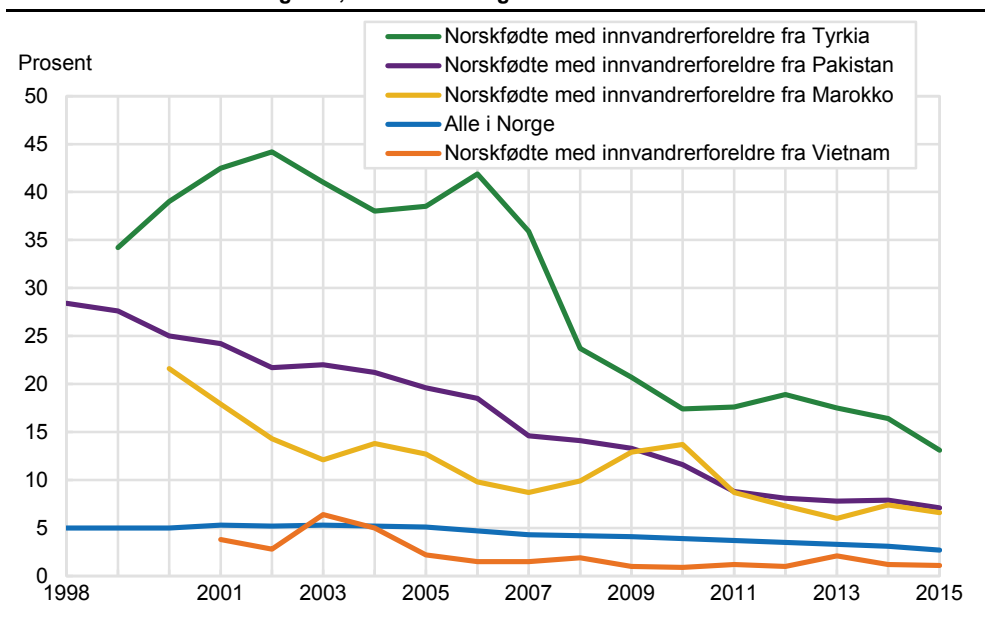
Ordspråket «krake søker make» er aktuelt også i våre dager. Flere norske studier viser at vi gjerne finner oss en partner som er lik oss selv, for eksempel med noenlunde samme sosiale bakgrunn, utdanning eller yrke (Hansen 1995, Birkelund og Heldal 2003). Dette gjelder også innvandrere. Tidligere studier har vist at de aller fleste innvandrere som gifter seg, finner en ektefelle fra samme innvandrergruppe, eller de gifter seg med en person fra opprinnelseslandet (Daugstad 2008, Mohn 2010, Sandnes og Østby 2015).

I forrige kapittel så vi nærmere på hvem familieetablererne er, hvem de etablerer familie med og hvor mange som kommer for å etablere familie. Da tok vi for oss perioden 1990 til 2015. I dette kapitlet skal vi se kort på giftemål blant norskfødte med innvandrerforeldre.

Mange av innvandrernes norskfødte barn er, som nevnt, fortsatt unge. Ni av ti menn og noe mer enn tre av fire kvinner født i perioden 1972–1994 var uten erfaring fra et første ekteskap ved utgangen av 2012 (Wiik 2013).

Vi har her valgt en såpass begrenset aldersgruppe som 21–23 år når vi ser på andel gifte. Dette gjør vi for at tallene ikke skal bli for mye påvirket av variasjoner i aldersfordelingen for de gruppene vi ser på. Om vi så på en videre aldersgruppe, ville sammenligningen bli langt mer sårbar, avhengig av om flertallet i gruppa var i det yngste eller det eldste alderssjiktet. Men også blant dem som er enda yngre, og til en viss grad også i eldre aldersgrupper, er det blitt mindre vanlig å være gift.

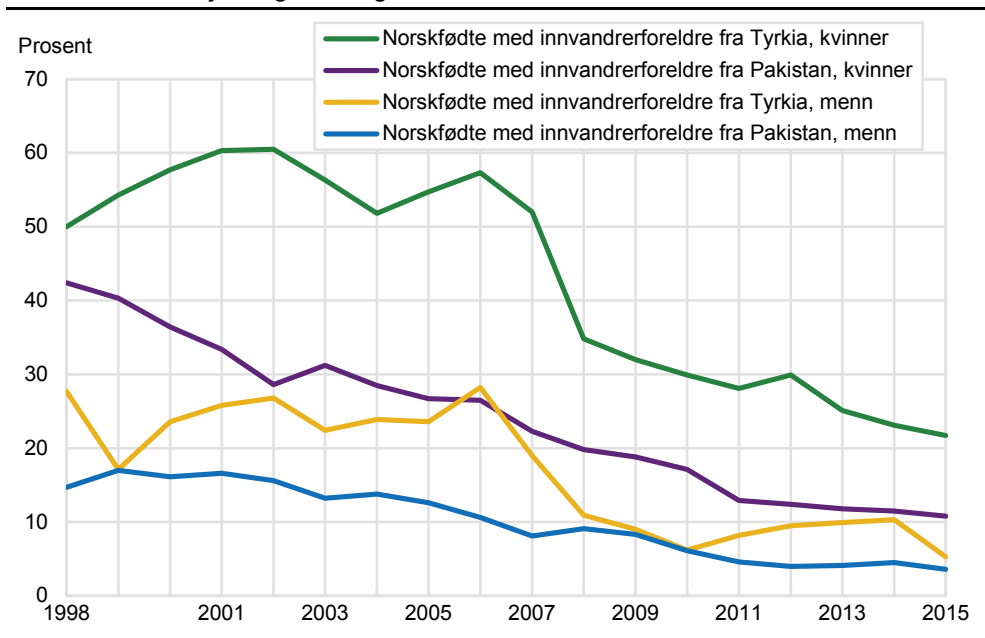
Figur 3.1. Prosentandel norskfødte med innvandrerforeldre 21–23 år som var registrert gift, etter landbakgrunn, samt alle i Norge

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå

En lavere andel unge er altså gift i dag enn tidligere. Dette gjelder alle med foreldre fra Tyrkia, Pakistan og Marokko. Mens 39, 25 og 22 prosent av norskfødte med innvandrerforeldre fra henholdsvis Tyrkia, Pakistan og Marokko i alderen 21-23 år var gift i år 2000, gjaldt det 13, 7 og 7 prosent i 2015 – en betydelig nedgang. For Vietnam var tilsvarende andeler 3,8 prosent i 2001 og 1 prosent i 2015. I samme periode har andelen gifte i hele befolkningen, i samme alder, gått ned fra 5 til 3 prosent.

Figur 3.2. Prosentandel norskfødte med innvandrerforeldre 21-23 år som var registrert gift, etter kjønn og landbakgrunn

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Samboerskap er den foretrukne samlivsform blant dem uten innvandrerbakgrunn som lever i etablerte parforhold i denne alderen, så andelen gifte sier lite om hvor mange som lever i parforhold. Det samme gjelder dem med foreldre fra Vietnam. De relativt få med bakgrunn fra Vietnam som inngår et parforhold i ung alder velger i stor grad samboerskap, slik også unge i den øvrige befolkningen gjør (Wiik 2012, 2014). Kun 1 prosent blant dem med bakgrunn fra Vietnam, i alderen 21-23 år, var gift ved inngangen til 2015, i 2001 var andelen 4 prosent.

I hele perioden, fra 1998 til 2015, har andelen i alderen 21-23 år gifte vært høyest blant dem med foreldre fra Tyrkia, mens det altså er minst vanlig blant dem med foreldre fra Vietnam, av de store gruppene voksne norskfødte med innvandrerforeldre. De med foreldre fra Pakistan og Marokko har over tid nærmet seg det generelle nivået i Norge, slik at det er nesten like uvanlig å være gift i begynnelsen av tjuetåra blant disse gruppene som det er generelt blant unge i Norge.

Det er mer vanlig å være gift i alderen 21-23 år blant kvinner med foreldre fra Pakistan og Tyrkia enn blant menn med samme bakgrunn (se figur 3.2). Dette gjelder også resten av befolkningen – i gjennomsnittsparet er kvinnen yngre enn mannen. Og både blant kvinner og menn har andelen unge gifte gått ned i perioden vi har sett på, for kvinner med foreldre fra Tyrkia er det halvparten så vanlig å være gift i denne alderen i 2015 som i 1998.

3.2. Hovedfunn fra kapitlet

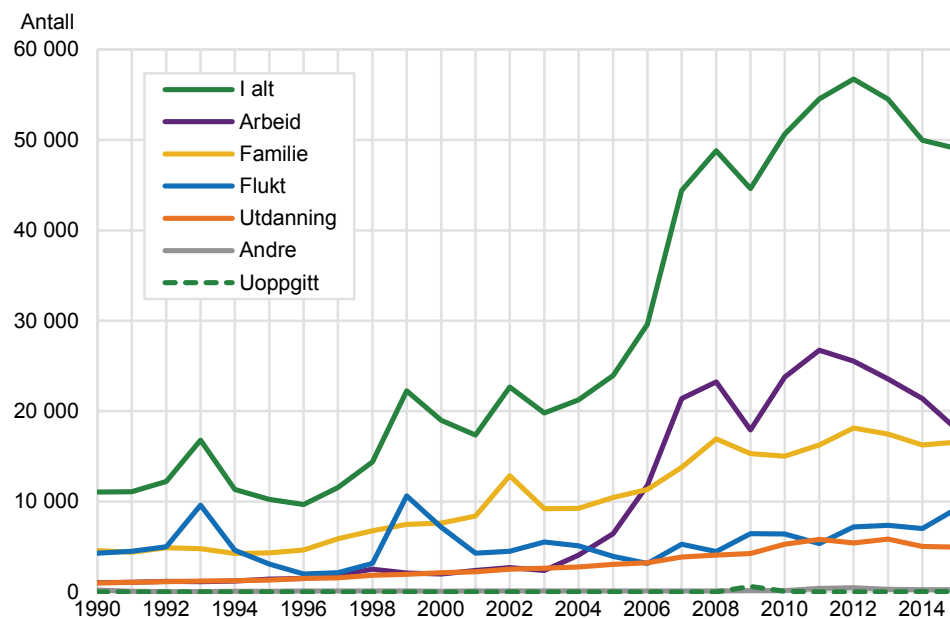
Det er mer vanlig å være gift blant norskfødte med innvandrerforeldre enn blant dem uten innvandrerbakgrunn i tilsvarende alder. Men vi ser også at over tid er det blitt mindre vanlig å være gift blant unge norskfødte med innvandrerforeldre. Dette gjelder både dem med foreldre fra Tyrkia, Pakistan og Marokko, som er de store

gruppene voksne norskfødte med innvandrerforeldre her i landet. Selv om antallet i gifteferdig alder blant norskfødte med innvandrerforeldre har økt, har ikke antallet ekteskap som inngås blant disse, økt tilsvarende.

4. Familieinnvandring gjennom flere ledd

I perioden 1990-2015 har 738 000 ikke-nordiske statsborgere innvandret til Norge. Om lag 267 000 av disse (36 prosent) har kommet som følge av familieinnvandring. Familieinnvandringen har alltid vært en viktig komponent av innvandrersgrupperes vekst og har lenge vært den dominerende innvandringsgrunnen, men situasjonen endret seg etter EØS- utvidelsen i 2004. De siste ti årene har arbeidsinnvandringen dominert migrasjonsbildet, selv om den har sunket merkbart de siste tre årene og nærmer seg nivået for familieinnvandring (se figur 4.1 og kapittel 2).

Figur 4.1 Antall innvandringer etter innvandringsgrunn og innvandringsår

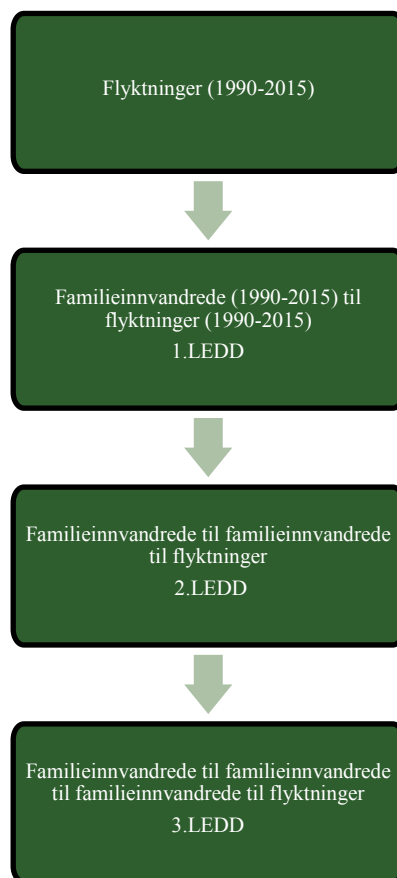
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Familieinnvandrere omfatter alle som har fått vedtak om familieinnvandring knyttet til en person bosatt i Norge. Familiemedlemmer av EØS-borgere trenger ikke å søke om oppholdstillatelse, men de må registrere seg i egen EØS-base (Dzamarija, 2013:9). Personen som allerede er bosatt i Norge har betegnelsen referanseperson (se kapittel 1 for definisjon).

Familieinnvandrere er en heterogen gruppe. De omfatter både familieetablering med en person uten innvandrerbakgrunn, som for eksempel transnasjonale ekteskap mellom en norsk mann uten innvandrerbakgrunn og en russisk kvinne, og familiegjenforening hvor for eksempel en arbeidsinnvandret mann fra Pakistan blir gjenforent med kona eller barna sine.

Vi skal her se nærmere på familieinnvandrere som kom i perioden 1990-2015 til en referanseperson som er flyktning, og som også innvandret i samme perioden. I absolutte tall er det snakk om 141 300 flyktninger som fikk 45 100 familiemedlemmer til Norge i denne perioden.

Vi går to skritt videre i opptellingen, og undersøker om disse familieinnvandrerne har vært referansepersoner til en eller flere familieinnvandrere, og igjen, om denne familieinnvandringen i andre ledd har generert noe familieinnvandring. Dette kan illustreres slik:

Selv om familieinnvandrede til flyktninger utgjør kun en femtedel av alle familieinnvandrere, er de den mest omtalte gruppen av familieinnvandrerne i samfunnsdebatten. Den store flyktningstrømmen til Europa høsten 2015 har reist spørsmålet om behovet for å innskrenke retten til familieinnvandring for flyktninger. UDIs tall viser at over 31 000 personer søkte asyl i Norge i fjor. I flyktningkrisens kjølvann ble det argumentert med at rekordankomstene av asylsøkere i 2015 vil utløse stor familieinnvandring. Det ble blant annet stilt spørsmål om antallet flyktninger mangedobles innen kort tid på grunn av familiegjenforening. Hvor mange ekstra innvandrere kommer for hver flyktning? Kan man identifisere familieinnvandring gjennom flere ledd, og finne tall for familietilknyttede til familietilknyttede til flyktninger, altså innvandring som genereres av en flyktning indirekte gjennom flere ledd?

Botid i Norge er også en viktig dimensjon for familieinnvandring fordi familietilknyttede til flyktninger innvandrer som regel flere år senere enn flyktningene de er tilknyttet. Har noen flyktninggrupper mye større tilbøyelighet til å få familien til Norge enn andre grupper? Et annet viktig spørsmål i flyktningkrisens kjølvann høsten 2015 var om enslige mindreårige flyktninger får flere familieinnvandrere til seg enn andre flyktninger, og hvor vanlig det er at de senere får sine foreldre til Norge.

I dette kapitlet skal vi prøve å gi svar på disse spørsmålene ved å foreta en opptelling av familieinnvandringen gjennom tre ledd.

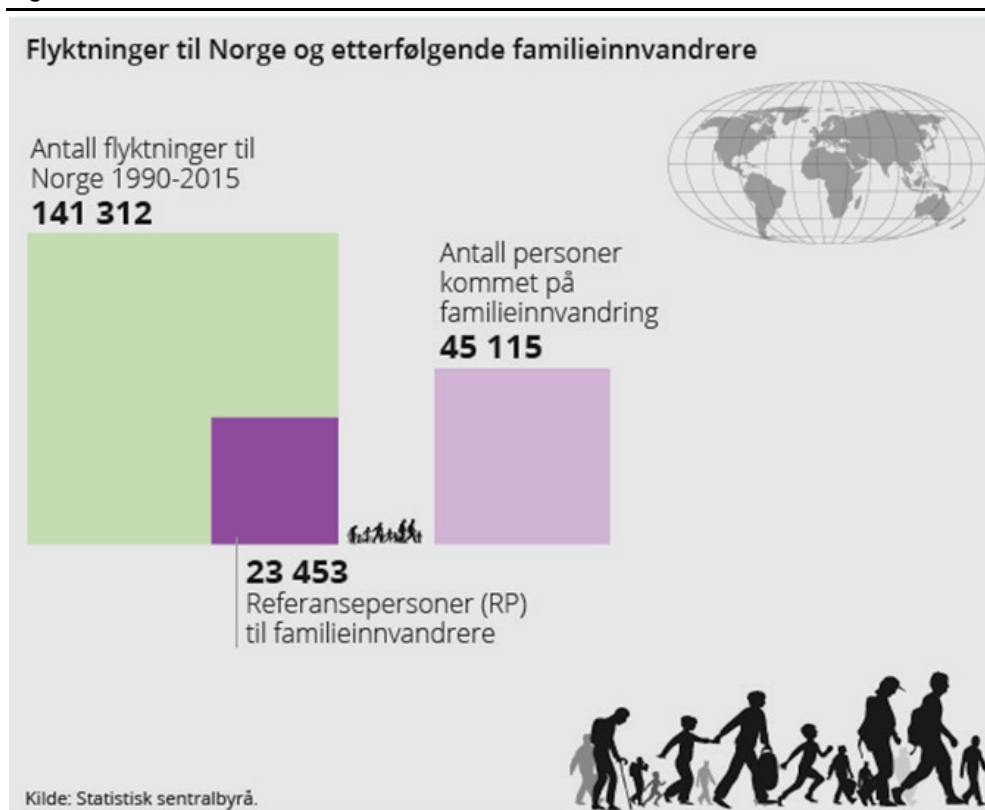
4.1. Det første leddet: Flyktninger og familieinnvandrede til disse

I SSBs offisielle statistikk over innvandringsgrunner omfatter «Flukt» de personene som har fått beskyttelse i Norge, uten hensyn til om personen har fått flyktningstatus etter flyktningkonvensjonen. Det betyr at personer med opphold på humanitært grunnlag, overføringsflyktninger uten flyktningstatus og personer med kollektiv beskyttelse også er inkludert i denne gruppen.

I datagrunnlaget fra UDI var det i perioden 1990-2015 registrert 141 300 personer med innvandringsgrunnen «flukt» (se tabell B.1). Disse 141 300 flyktningene har direkte ført til at 45 100 familieinnvandrere har fått komme til Norge (se figur 4.2). Dette gir 0,32 familiemedlemmer per flyktning. Dette forholdstallet omfatter alle flyktninger som har fått opphold i perioden 1990-2015 og familieinnvandrere som har kommet i samme periode. Da tar vi ikke hensyn til hvor lang tid det tar for flyktninger å få familieinnvandring. Samtidig ser vi bort fra familieinnvandring gjennom flere ledd. Dette skal vi se nærmere på senere i kapitlet.

Tallene viser imidlertid at kun 17 prosent av alle flyktninger har fått familie til Norge. Resten, 83 prosent av de 141 300 flyktningene, har aldri vært referanseperson til noen. De resterende 23 400 flyktninger har vært referanseperson til 45 100 familieinnvandrere. Det betyr at noen flyktninger har fått flere familiemedlemmer.

Figur 4.2

Tabell 4.1. viser en oversikt over flyktninger og deres familietilknyttede i første ledd. 60 prosent av dem som er registrert som referanseperson er kun tilknyttet ett familiemedlem, mens 15 prosent har fått to familiemedlemmer til Norge. Oversikten viser også at om lag 1 900 personer (8 prosent) er blitt gjenforent med fem eller flere familiemedlemmer. Blant disse finnes det tilfeller som har utløst en usedvanlig tallrik familieinnvandring; 54 referansepersoner står registrert med 10 eller flere familiemedlemmer.

Tabell 4.1 Antall flyktninger som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015

	Antall flyktninger som er referanseperson	Prosent	Antall familie-tilknyttede
I alt	141 312	100	45 115
Antall familiemedlemmer som en referanseperson har fått gjennom familieinnvandring i første ledd			
0	117 859	83,4	-
1	14 594	10,3	14 594
2	3 422	2,4	6 844
3	2 065	1,5	6 195
4	1 428	1,0	5 712
5	920	0,7	4 600
6	473	0,3	2 838
7	292	0,2	2 044
8	139	0,1	1 112
9	66	0,0	594
10	30	0,0	300
11	12	0,0	132
12	8	0,0	96
13	2	0,0	26
14	2	0,0	28
Antall flyktninger som er referanseperson	23 453	16,6	45 115

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

4.2. Tid gått før familieinnvandring har mye å si

Flyktninger som kom i perioden 1990-2015 har altså direkte fått 0,32 familiemedlemmer til Norge. Dette forholdstallet tar imidlertid verken hensyn til tidsaspektet, det vil si hvor lang tid det tar å få familieinnvandring til en flyktning bosatt i Norge, noe som kan variere sterkt, eller familieinnvandring gjennom flere ledd.

Etterhvert som tiden går, vil antall familieinnvandrere i Norge øke når referansepersonen, i dette tilfelle en flyktning, har oppfylt en del krav for å få familien til landet, som 4 års utdanning eller arbeid i Norge (Lovdata).

Det kan ta lang tid å oppfylle disse kravene, opptil flere år. Når vi innsnevrer tallet for familieinnvandrere i perioden 1990-2015 til flyktninger som har kommet i perioden 1990-2010 får vi i gjennomsnitt 0,37 familiemedlemmer per flyktning.

Flyktninger som har kommet til Norge etter 2010 utgjør en forholdsmessig stor andel av antall flyktninger totalt, men få har rukket å få familieinnvandring. I absolutte tall er det snakk om 42 600 flyktninger som kom i perioden 2010-2015 som fikk kun 8 200 familiemedlemmer i perioden.

Tidsaspektet er som nevnt viktig fordi familieinnvandrere må ha en referanseperson som selv er bosatt i Norge og som må oppfylle en del juridiske krav for å få familiegjenforening (UDI). Norge har et relativt strengt regelverk for familieinnvandring fra land utenfor EØS, og det er også blitt strammet inn de siste årene.

Det stilles ulike krav til familieinnvandring med ulike referansepersoner som inngår i SSBs offisielle statistikk over innvandringsgrunnen «Flukt»:

- For *konvensjonsflyktninger* (dvs. for personer som har fått asyl i henhold til flyktningkonvensjonen) har det aldri vært stilt underholdskrav mv.
- For *personer med beskyttelse på annet grunnlag* (andre internasjonale forpliktelser), har dette variert: Man stilte underholdskrav frem til 1997 og

deretter igjen i perioden 2003-2010 (se vedlagte oversikt over regelverksendringer).

- For personer med *opphold på humanitært grunnlag uten beskyttelsesbehov* har det alltid vært stilt underholds krav, med unntak i perioden 1997-2003 (UDI).

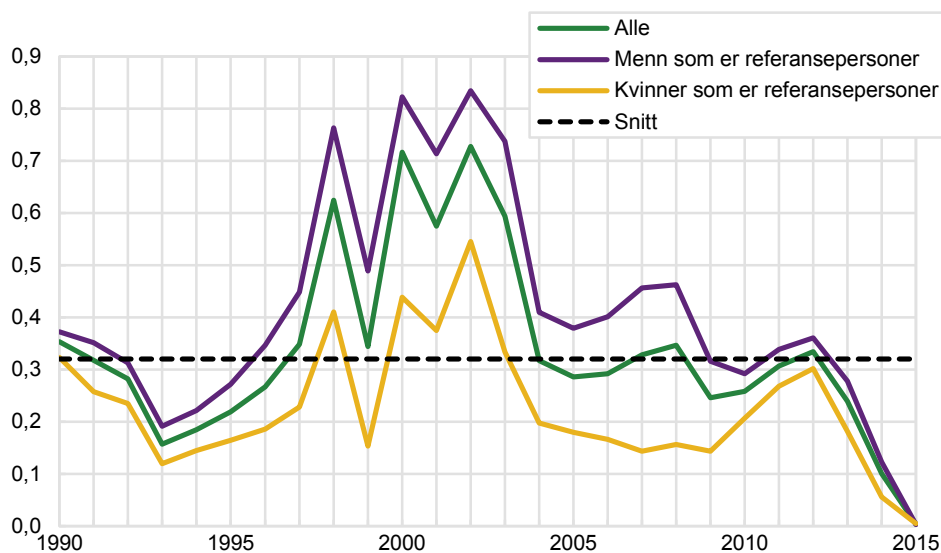
I dette kapitlet har vi ikke gått nærmere inn på om regelverksendringer har gitt utslag på omfanget av sekundærinnvandring.

Figur 4.3. viser forholdet mellom familieinnvandring og referansepersonens innvandringsår. Vi har tatt utgangspunkt i året flyktningen fikk opphold i Norge, og sett hvor mange familieinnvandrede som har kommet i etterkant. Her kommer betydningen av hvor lenge personen har oppholdt seg i Norge klart frem. For eksempel; 4 500 flyktninger som kom i 2000 har i ettertid fått 3 300 familie-medlemmer til Norge. Det vil si 0,73 familiemedlemmer per flykting.

Ut i fra figurens form ser vi at det har vært en ujevn utvikling med flere topp- og bunnpunkter. Den høyeste toppen er året 2002 med 0,73 familieinnvandrere per flykting. En tydelig trend er at menn får flere til seg på familieinnvandring per flykting enn kvinner. Vi ser også at både menn og kvinner som innvandret i perioden 2000-2003 har fått flest familieinnvandrere per flykting, mens nyankomne flyktninger som innvandret etter 2012 har bodd i Norge så kort tid at de enda ikke har rukket å få familieinnvandring (se også tabell B.2).

Tall for innvandring gjelder det året innvandringen ble registrert, det vil si det året personene fikk innvilget oppholdstillatelse i Norge. Dette er nødvendigvis ikke det samme året som personen ankom landet. Det er en del flyktninger som har ventet lenge på vedtak om å få bli. Variasjoner i innvandring har altså i noen tilfeller sammenheng med saksbehandlingstiden i Utlendingsdirektoratet (se også kapittel 2.2).

Figur 4.3 Antall familieinnvandrede til årlige flyktingkohorter, etter kjønn. 1990-2015

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

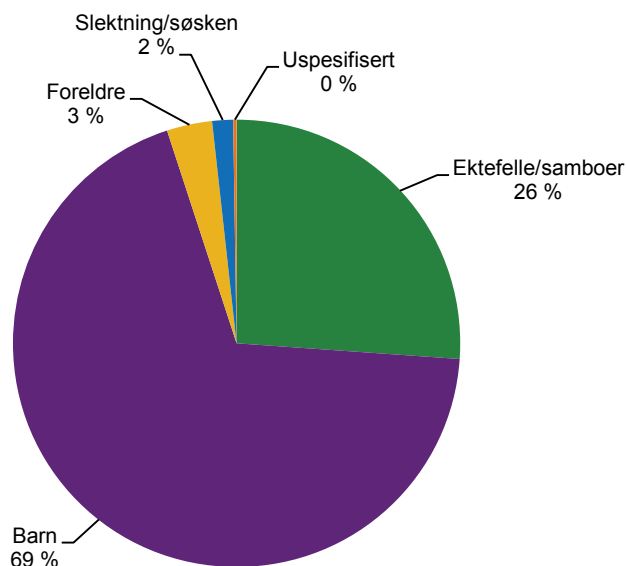
4.3. De fleste kommer gjennom familiegjenforening

Familieinnvandring brukes i vår statistikk som samlebegrep for all familierelatert innvandring. SSB skiller mellom *familieetablering* og *familiegjenforening*. Siden 1990 har 23 400 flyktninger generert 45 100 familieinnvandrere. 77 prosent av de familieinnvandrede kom gjennom familiegjenforening, mens resterende 23 prosent

kom for å stifte ny familie gjennom ekteskap. 61 prosent av familieinnvandrerne er kvinner (se tabell B.3)

Ved hjelp av UDIs kodeverk kan vi se nærmere på hva som er søkerens familierelasjon til referansepersonen. Figur 4.4. viser at syv av ti gjenforente er barn mens en fjerdedel gjenforenes med en ektefelle/samboer.

Figur 4.4 Familiegjenforening 1990-2015, etter personens familierelasjon til referansepersonen

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Vi har valgt å se nærmere på åtte store grupper flyktninger og deres familietilknyttede i tre ledd: Somalia, Irak, Bosnia-Hercegovina, Eritrea, Afghanistan, Iran, Syria og Etiopia. Det er betydelige forskjeller mellom gruppene med hensyn til hvor mange familiemedlemmer de har fått til Norge.

4.4. Familieinnvandring til flyktninger fra åtte land

Somalia

Somaliere er den største flyktninggruppen i Norge. Fra Somalia har det kommet 17 900 flyktninger i årene 1990-2015. I direkte tilknytning til disse kom det i alt 12 300 familieinnvandrere. Dette gir **0,68** familieinnvandrede per flyktning. Dette forholdstallet øker til **0,74** når vi begrenser oss til perioden 1990-2010 (se tabell B.4).

I tabell 4.2. viser vi tall over hvor mange familiemedlemmer somaliske flyktninger har fått. Kun 4 600 har fått familie til Norge. Det betyr at 74 prosent av de somaliske flyktningene ikke har fått noen familiemedlemmer til landet. 4 600 somaliske flyktninger har imidlertid fått 12 300 familieinnvandrere. Omtrent 2 000 av de 4 600 referansepersonene er tilknyttet ett familiemedlem, mens resterende 2 600 personer har fått to eller flere familiemedlemmer til Norge. Om lag 850 somaliske flyktninger har blitt gjenforent med fem eller flere familiemedlemmer. Somaliske flyktninger som har fått familie til Norge, har i snitt mottatt 2,6 personer.

Tabell 4.2 Antall flyktninger fra Somalia som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015

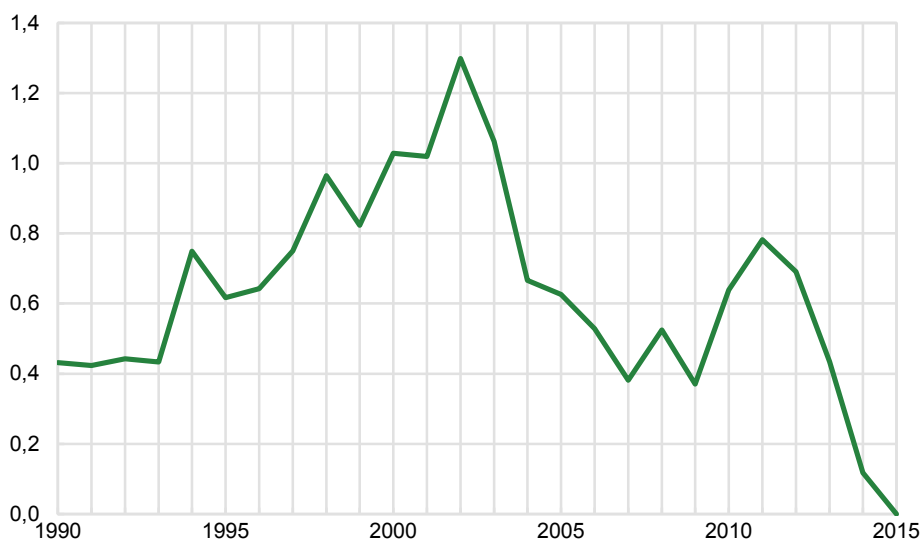
	Antall flyktninger som er referanseperson	Prosent	Antall familietilknyttede
Flyktninger fra Somalia, i alt	17 908	100	12 264
Antall familiemedlemmer som en referanseperson har fått gjennom familieinnvandring i første ledd			
0	13 276	74,1	-
1	2 003	11,2	2 003
2	815	4,6	1 630
3	542	3,0	1 626
4	423	2,4	1 692
5	354	2,0	1 770
6	198	1,1	1 188
7	153	0,9	1 071
8	76	0,4	608
9	31	0,2	279
10	21	0,1	210
11	9	0,1	99
12	5	0,0	60
13	-	0,0	-
14	2	0,0	28
Antall flyktninger som er referanseperson	4 632	25,9	12 264

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Det kom flest flyktninger fra Somalia i 2000, og i årene 2010 -2013 (se tabell B.5). Omfanget av familieinnvandringen for 2000-2002 kullet er høyere enn flyktninginnvandringen for samme periode.

Det er 2002- kullet som har fått flest familieinnvandrere med 1,30 per flyktning (se figur 4.5). Tallene viser at forholdet mellom flyktning- og familieinnvandringen fra Somalia for perioden 1990-2015, som ligger på 0,68 familiemedlemmer per flyktning, er drøyt dobbelt så høyt som samme forholdstall for alle flyktningene sett under ett.

Figur 4.5 Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Somalia. 1990-2015

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Det var størst innvandring til Norge av somaliske flyktninger i årene 2010-2013, med en topp i 2012. Det er rimelig å anta at det vil komme flere familieinnvandrere

til disse flyktningene enn det har rukket frem til 2015. Samtidig registrerer vi en betydelig nedgang i innvandringen fra Somalia fra 2014.

Irak

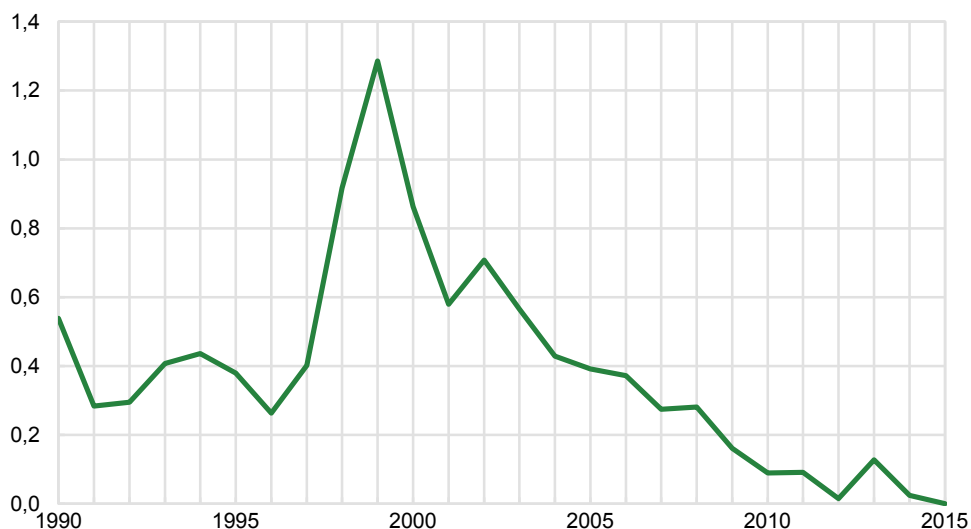
Irakere utgjorde den nest største gruppen med flyktningbakgrunn i Norge per 1. januar 2016 (enten er de selv flyktning eller så er de familieinnvandret til en flyktning). De fleste flyktningene fra Irak kom til Norge i perioden 1998-2002, med rekordåret 2000. Mange irakiske kurdere ankom Norge i 1999, men de fleste ble først registrert i år 2000. Siden 2010 har både flyktning- og familieinnvandring fra Irak vært lav.

I perioden 1990-2015 kom det 14 500 flyktninger fra Irak, og disse har igjen stått for en sekundærinnvandring på 8 500 familietilknyttede, eller **0,58** familiemedlemmer per flyktning. Dette forholdstallet øker til **0,61** når vi begrenser oss til perioden 1990-2010 (se tabell B.4).

Det er de mest tallrike kullene 1998- 2000 som har fått flest familieinnvandrede til seg. 1999-kullet har generert flest, 1,29 familiemedlemmer per flyktning (se figur 4.6).

I absolutte tall er det 2000-kullet som skiller seg ut med høye innvandringstall; 3 500 flyktninger har fått 3 000 familieinnvandrede, noe som gir 0, 86 familiemedlemmer per flyktning (se tabell B.5).

Figur 4.6 Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Irak. 1990-2015

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Av de 14 500 flyktningene fra Irak var det 10 300, eller 71 prosent, som ikke var registrert som referanseperson. Det betyr at resterende 4 200 har fått 8 500 familieinnvandrere til seg. Tabellen 4.3. viser at seks av ti referansepersonene fikk ett familiemedlem, mens en av ti i denne gruppen ble gjenforent med fem eller flere personer.

Tabell 4.3 Antall flyktninger fra Irak som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015

	Antall flyktninger som er referanseperson	Prosent	Antall familie- tilknyttede
Flyktninger fra Irak, i alt	14 519	100	8 491
Antall familiemedlemmer som en referanseperson har fått gjennom familieinnvandring i første ledd			
0	10 276	70,8	-
1	2 563	17,7	2 563
2	549	3,8	1 098
3	428	2,9	1 284
4	317	2,2	1 268
5	193	1,3	965
6	102	0,7	612
7	51	0,4	357
8	24	0,2	192
9	11	0,1	99
10	4	0,0	40
11	-	0,0	-
12	-	0,0	-
13	1	0,0	13
14	-	0,0	-
Antall flyktninger som er referanseperson	4 243	29,2	8 491

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

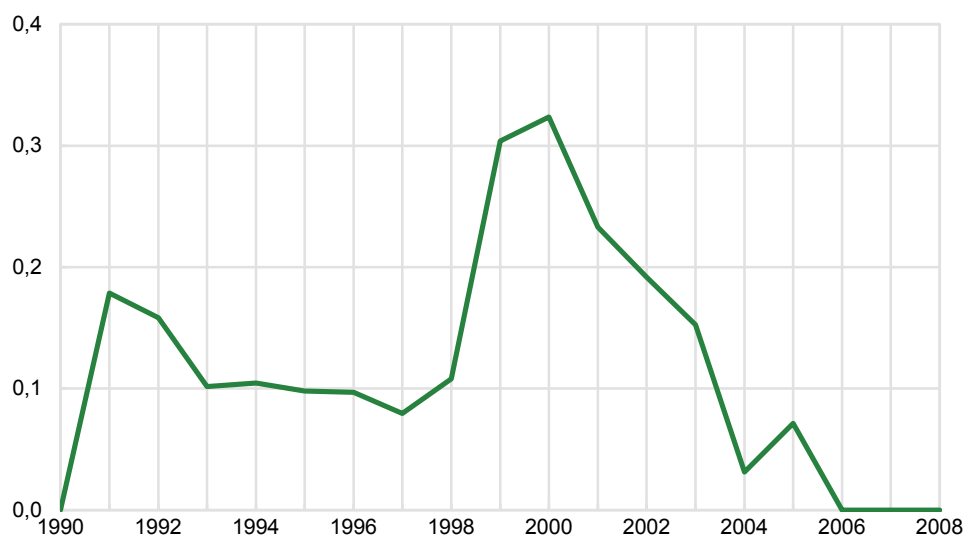
Irakere har altså en lavere familieinnvandring per flyktning sammenlignet med somaliere. Samtidig har innvandringen av flyktninger fra Irak de siste årene stabilisert seg på under 200 personer per år. Derfor er det rimelig å anta at den fremtidige familieinnvandringen for disse kullene blir lav om ikke innvandringen av flyktninger fra Irak øker igjen.

Bosnia-Hercegovina

Krigen på Balkan spredte seg til Bosnia-Hercegovina i april 1992, og den første store gruppen bosniske flyktninger ankom Norge samme året, da det ble registrert drøyt 500 flyktninger fra dette landet. Flest kom i 1993, hele 6 400 personer, spesielt i tredje kvartal, etter at Sverige og Danmark innførte visumplikt for bosniere i juni 1993. Også i 1994 og 1995 kom det relativt mange til Norge. Dayton-fredsavtalen (Mønnesland 1999) fra 1995 avsluttet den tre og et halvt år gamle Bosnia-krigen. Etter at krigen sluttet høsten 1995 har det kommet langt færre bosniske flyktninger hvert år, og innvandringen av flyktninger fra landet stoppet helt opp i 2009 (se tabell B.6).

Bosniere er en flyktninggruppe som har ført til svært lite familieinnvandring. Forholdstallet er så lavt som **0,11** familiemedlemmer per flyktning. Dette lave tallet skyldes primært at bosniere i stor grad kom som familier. Sammensetningen av flyktninggrupper, om de kommer alene eller som familie, har mye å si for hvor mange som kommer på familieinnvandring (se figur 4.7).

Det samme er til en viss grad tilfelle for flyktninger fra Kosovo.

Figur 4.7 Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Bosnia-Hercegovina, 1990-2008

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Av de 14 200 flyktningene fra Bosnia-Hercegovina var det kun 1 400 som var registrert som referanseperson. Disse 1 400 personene har direkte ført til at det har kommet 1 600 familieinnvandrere gjennom 26 år. Tabell 4.4. viser at ni av ti referansepersonene fikk ett familiemedlem, så familiegjeforeningen med flere enn ett familiemedlem er et sjeldent tilfelle i denne gruppen.

Tabell 4.4 Antall flyktninger fra Bosnia-Hercegovina som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015

	Antall flyktninger som er referanseperson	Prosent	Antall familietilknyttede
Flyktninger fra Bosnia-Hercegovina, i alt	14 207	100	1 596
Antall familiemedlemmer som en referanseperson har fått gjennom familieinnvandring i første ledd			
0	12 800	90,1	-
1	1 251	8,8	1 251
2	126	0,9	252
3	27	0,2	81
4	3	0,0	12
Antall flyktninger som er referanseperson	1 407	9,9	1 596

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

SSBs offisielle statistikk over personer med flyktningbakgrunn viser at antallet bosatte med flyktningbakgrunn fra Bosnia-Hercegovina er synkede (se SSB, personer med flyktningbakgrunn).

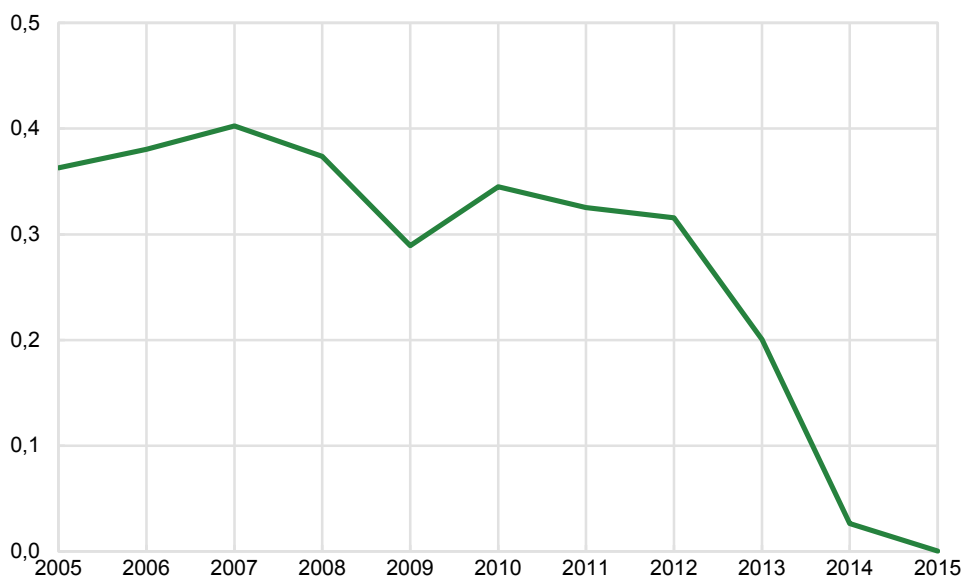
Eritrea

Eritreere var sammen med syrere, den største gruppen flyktninger som har søkt om beskyttelse i Norge i 2015. Flyktninginnvandring fra Eritrea har vært høy siden 2008. Fra Eritrea kom det i alt 14 000 flyktninger i perioden 1990-2015. Flyktningene har videre vært referanseperson for 3 000 familieinnvandrere i første ledd. Denne sekundærinnvandringen fra Eritrea er på et lavt nivå, med **0,22** familiemedlemmer per flyktning, men mange eritreerne er nyankomne.

Hvis vi holder de nyankomne flyktningene som kom i 2010 eller senere ute av regnskapet, og forholder oss kun til flyktninger som innvandret i 2010 eller tidligere, øker dette forholdstallet til **0,35** familiemedlemmer per flyktning.

Siden mange eritreerne er nyankomne er det rimelig å anta at familieinnvandringen fra dette landet kommer til å øke. De mest tallrike flyktningekullene er 2014- og 2015-kullet (se figur 4.8 og tabell B.8).

Figur 4.8 Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Eritrea. 2005-2015

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå

I tabell 4.5 viser vi tall for hvor mange familiemedlemmer eritreiske flyktninger har fått. Av 14 000 flyktninger har 1 500 vært referanseperson til en familieinnvandrer. Det betyr at ni av ti ikke har fått noen familiemedlemmer til landet. 1 500 eritreiske flyktninger har imidlertid fått 3 000 familieinnvandrere. Litt over halvparten av de referansepersonene er tilknyttet ett familiemedlem, mens 19 prosent har fått to familiemedlemmer til landet.

Tabell 4.5 Antall flyktninger fra Eritrea som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015

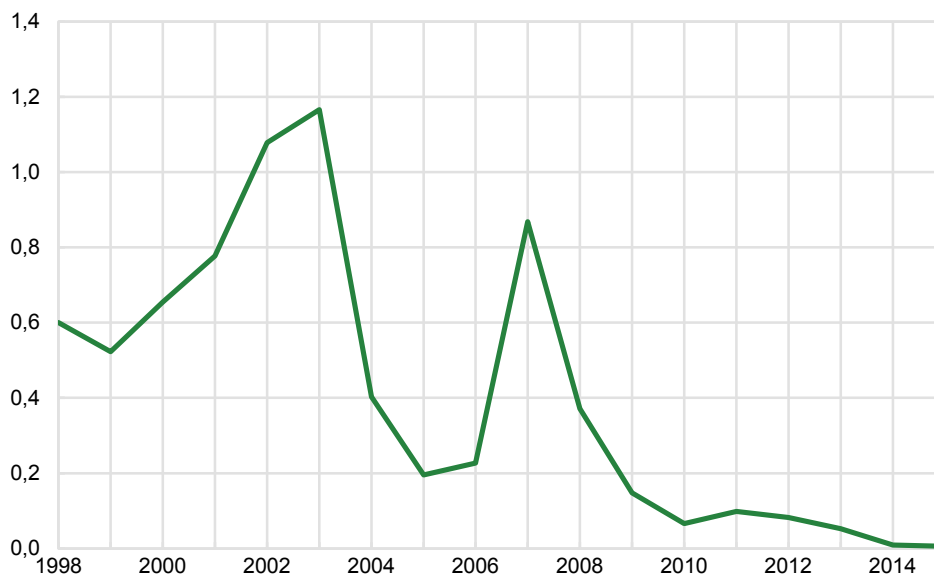
	Antall flyktninger som er referanseperson	Prosent	Antall familie-tilknyttede
Flyktninger fra Eritrea, i alt.	13 969	100	3 014
Antall familiemedlemmer som en referanseperson har fått gjennom familieinnvandring i første ledd			
0	12 471	89,3	-
1	789	5,6	789
2	283	2,0	566
3	194	1,4	582
4	130	0,9	520
5	70	0,5	350
6	20	0,1	120
7	10	0,1	70
8	1	0,0	8
9	1	0,0	9
Antall flyktninger som er referanseperson	1 498	10,7	3 014

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå

Afghanistan

Som tabell B.9 viser, kom det knapt noen afghanske flyktninger til Norge før 1998. Etter dette vokste flyktninginnvandringen kraftig frem til 2003, da det ble registrert nær 1 000 flyktninger fra Afghanistan. Fra 2004- 2008 ble flyktninginnvandringen mer enn halvert. 2009 og 2010 var toppårene, med over 1 000 innvandrede per år. Fra 2011 har innvandringen gått noe ned, men det har vært en jevn tilstrømning av flyktninger fra Afghanistan i hele perioden.

Figur 4.9 Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Afghanistan. 1998-2015

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Fra Afghanistan kom det i alt 10 500 flyktninger i årene 1990-2015. I tilknytning til disse kom det 4 000 familieinnvandrere. Dette gir **0,38** familieinnvandrede per flyktning. Dette forholdstallet øker til **0,53** når vi begrenser oss til perioden 1990-2010.

Innvandringen fra Afghanistan toppet seg i 2009 og 2010, men det er ikke disse kullene som har ført til flest familieinnvandrere. Det er 2002- og 2003- kullet med henholdsvis 1,08 og 1,17 familiemedlemmer per flyktning, altså en sekundærinnvandring som var større enn primærinnvandringen (se figur 4.9).

Av de 10 500 flyktningene fra Afghanistan har 1 900 vært referanseperson til en eller flere familieinnvandrere, eller 18 prosent (tabell 4.6). Disse 1 900 personene har fått nesten 4 000 familieinnvandrere til seg. Tabellen 4.6 viser at seks av ti referansepersoner fikk ett familiemedlem, mens en av ti i denne gruppen ble gjenforent med fem eller flere personer.

Tabell 4.6 Antall flyktninger fra Afghanistan som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015

	Antall flyktninger som er referanseperson	Prosent	Antall familietilknyttede
Flyktninger fra Afghanistan, i alt	10 465	100	3 958
Antall familiemedlemmer som en referanseperson har fått gjennom familieinnvandring i første ledd			
0	8 542	81,6	-
1	1 195	11,4	1 195
2	232	2,2	464
3	142	1,4	426
4	141	1,3	564
5	90	0,9	450
6	52	0,5	312
7	39	0,4	273
8	19	0,2	152
9	9	0,1	81
10	3	0,0	30
11	1	0,0	11
Antall flyktninger som er referanseperson	1 923	18,4	3 958

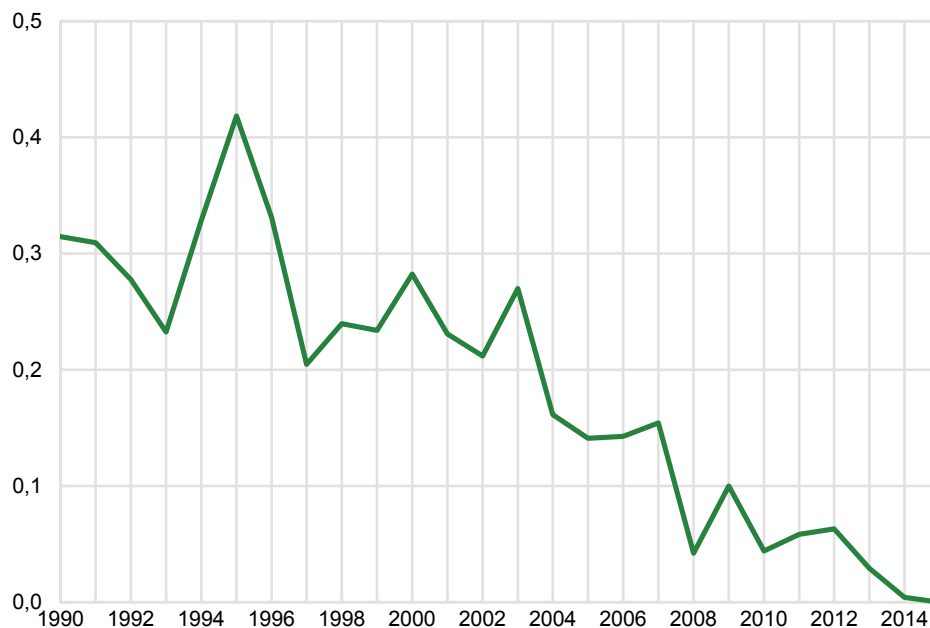
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå

Afghanere har en lavere familieinnvandring per flyktning enn både somaliere og irakere, men i absolutte tall er primærinnvandringen fra Afghanistan mye større sammenlignet med Irak fra og med 2012 og frem til i dag. Mens flyktninginnvandringen fra Irak har stabilisert seg på mellom 100- 200 personer årlig siden 2011, er tilsvarende tall for Afghanistan på mellom 500-700 primærflyktninger.

Iran

Fra Iran kom det i alt 8 700 flyktninger i årene 1990-2015, og disse har ført til en familieinnvandring på om lag 1 700 personer. Dette gir et lavt forholdstall mellom sekundær- og primærinnvandring, **0,19** familieinnvandrere per flyktning. Dette forholdstallet øker til **0,24** når vi begrenser oss til perioden 1990-2010.

Iranere er en gruppe som kom i to perioder. Den første perioden var på slutten av 1980-tallet, og disse flyktningene og deres familieinnvandrede er ikke med i analysen. Det er snakk om over 3 000 personer, eller 22 prosent av alle bosatte med flyktningbakgrunn fra Iran. Årsaken til den store innvandringen på slutten av 1980-tallet var politiske tilstramminger i Iran. Det ble strengere regler og liten mulighet for å fremme opposisjonelle ytringer (Henriksen 2007). I løpet av første halvdel av 1990-tallet sank tallet på flyktninginnvandringen til det laveste antallet i 1996 (139 personer) for så å stige igjen til en topp i 2001, med 611 flyktninger (se figur 4.10 og tabell B.10).

Figur 4.10 Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter. Iran. 1990-2015

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Kun 1 300 av flyktningene fra Iran har vært referanseperson til en familieinnvandrer, og de har fått 1 700 familieinnvandrere til seg. De fleste av de referansepersonene, nesten 80 prosent av dem, er tilknyttet kun ett familiemedlem (se tabell 4.7). Det betyr at ni av ti ikke har fått noen familiemedlemmer til landet.

Tabell 4.7 Antall flyktninger fra Iran som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015

	Antall flyktninger som er referanseperson	Prosent	Antall familie-tilknyttede
Flyktninger fra Iran, i alt	8 710	100	1 666
Antall familiemedlemmer som en referanseperson har fått gjennom familieinnvandring i første ledd			
0	7 437	85,4	
1	1 010	11,6	1 010
2	174	2,0	348
3	64	0,7	192
4	16	0,2	64
5	7	0,1	35
6	1	0,0	6
7	-	0,0	-
8	-	0,0	-
9	-	0,0	-
10	-	0,0	-
11	1	0,0	11
Antall flyktninger som er referanseperson	1 273	14,6	1 666

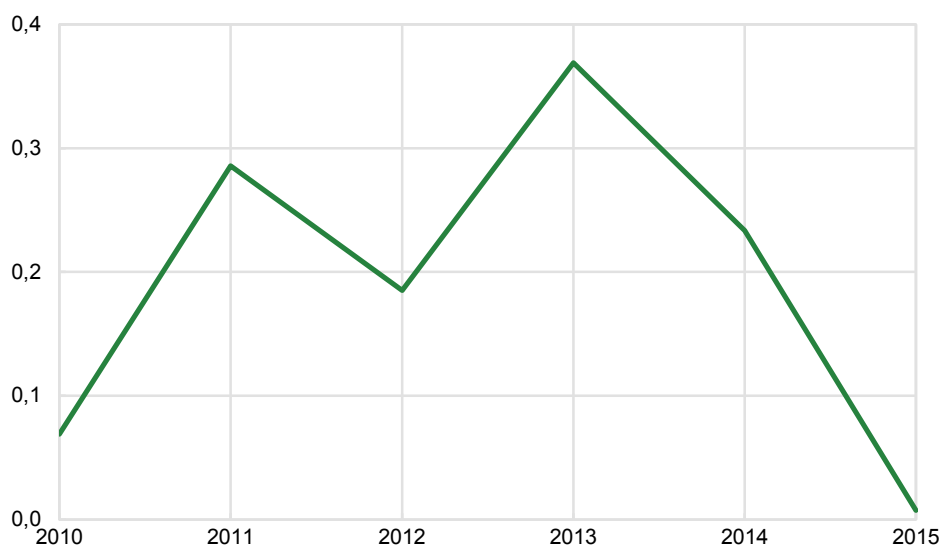
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå

Syria

Syrere var den største gruppen flyktninger som søkte om beskyttelse i Norge i 2015. Statistikken viser at 3 500 nye syriske statsborgere med flukt som innvandringsgrunn ble registrert bosatt i 2015. Tilsvarende tall for 2014 var 2 200. Som tabell B.11 viser, kom det knapt noen syriske innvandrere til Norge før 2012. Det kom det i alt 7 700 flyktninger i perioden 1990-2015, og hele ni av ti har en oppholdsdato i Norge fra 2012 og senere. Disse flyktningene har rukket å få 1 200 familieinnvandrere til seg, noe som gir **0,16** familieinnvandrere per flyktning. Dette forholdstallet øker til **0,36** når vi begrenser oss til perioden 1990-2010.

Sekundærinnvandring fra Syria er på et lavt nivå siden de fleste flyktningene er nyankomne. 2013-kullet, som teller i underkant av 1 000 personer har allerede ført til 0,37 familieinnvandrere per flyktning (se figur 4.11 og tabell B.11).

Figur 4.11 Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Syria. 2010-2015

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Av de 7 700 flyktningene fra Syria som har kommet i perioden 1990-2015 var det hele 7 300, eller 94 prosent, som ikke var registrert som referanseperson. Det betyr at resterende 450 personer har ført til 1 200 familieinnvandrere. Tabellen 4.8 viser at to av tre referansepersoner ble gjenforent med to eller flere personer.

Tabell 4.8 Antall flyktninger fra Syria som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015

	Antall flyktninger som er referanseperson	Prosent	Antall familietilknyttede
Flyktninger fra Syria, i alt	7 707	100	1 206
Antall familiemedlemmer som en referanseperson har fått gjennom familieinnvandring i første ledd			
0	7 254	94,1	
1	154	2,0	154
2	69	0,9	138
3	90	1,2	270
4	92	1,2	368
5	28	0,4	140
6	14	0,2	84
7	3	0,0	21
8	-	0,0	-
9	1	0,0	9
10	1	0,0	10
11	-	0,0	-
12	1	0,0	12
Antall flyktninger som er referanseperson	453	5,9	1 206

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Det er for tidlig å si noe om størrelsen på sekundærinnvandring for syrerne, og vi har ikke nok kunnskap om gruppens sammensetning, men det er rimelig å anta at familieinnvandringen fra dette landet kommer til å øke betraktelig siden de mest tallrike flyktningekullene er 2014- og 2015-kullet.

Etiopia

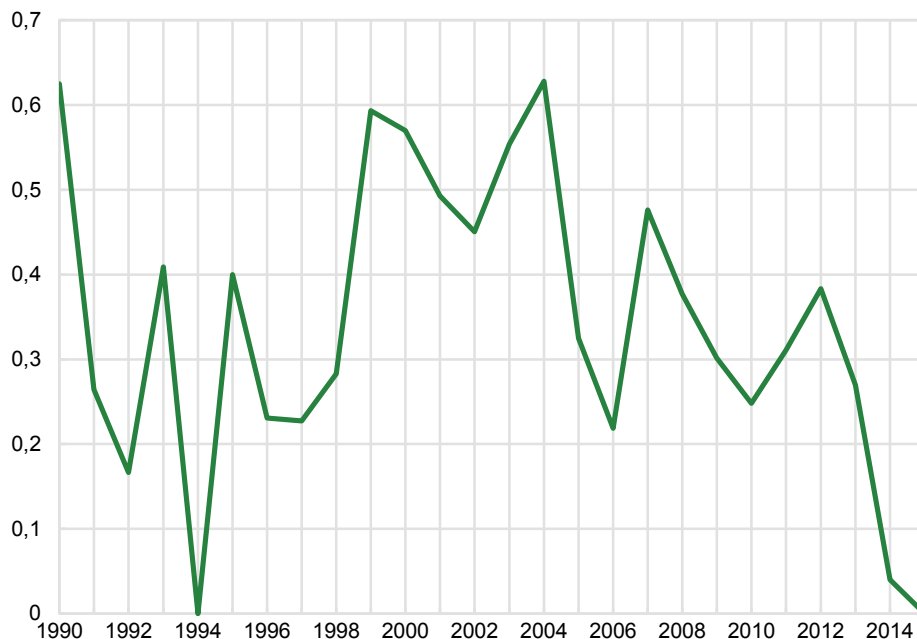
Fra Etiopia kom det i alt 4 100 flyktninger i årene 1990-2015. Etiopierne er også en flyktninggruppe som kom i flere bølger, og det var en betydelig innvandring av etiopiske statsborgere fra området som i dag er Eritrea også i årene før 1990. De er ikke med i denne statistikken.

I 1991 ble det slutt på den tjue år lange uavhengighetskrigen mellom Eritrea og Etiopia. Fra 1992 og noen år framover mottok Norge færre etiopiske flyktninger enn før. I 1998 startet en ny konflikt mellom Eritrea og Etiopia som førte til en ny bølge av etiopiske flyktninger, med en foreløpig topp i 2001 med 280 flyktninger. Siden 2007 har det vært en jevn tilstrømming av flyktninger fra Etiopia (se tabell B.12). De fleste nyankomne har fått beskyttelse mot forfølgelse av landets myndigheter.

De 4 100 flyktningene fra Etiopia har ført til en sekundærinnvandring på 1 350 familietilknyttede, eller **0,33** familiemedlemmer per flyktning. Dette forholdstallet øker til **0,41** når vi begrenser oss til perioden 1990-2010.

Siden 46 prosent av alle etiopiske flyktningene innvandret i 2010 eller senere, og det tar tid før de får familien til seg, er det rimelig å anta at sekundærinnvandringen kommer til å øke. Figuren 4.10 viser at 1990- og 2004-kullet har generert mest, 0,63 familiemedlemmer per flyktning, men i absolutte tall er det snakk om små kull som teller under 100 personer (se figur 4.12 og tabell B.12).

Figur 4.12 Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Etiopia. 1990-2015

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabellen 4.9. viser at åtte av ti av flyktningene fra Etiopia ikke har vært referanseperson. Det betyr at resterende 18 prosent, eller 720 personer, har fått 1 350 familieinnvandrere til seg. Tabellen viser også at seks av ti referansepersoner fikk ett familiemedlem, mens to av ti i denne gruppen ble gjenforent med familiemedlemmer.

Tabell 4.9 Antall flyktninger fra Etiopia som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015

	Antall flyktninger som er referansepersoner	Prosent	Antall familie-tilknyttede
Flyktninger fra Etiopia, i alt	4 119	100	1 346
Antall familiemedlemmer som en referanseperson har fått gjennom familieinnvandring i første ledd			
0	3 398	82,5	-
1	425	10,3	425
2	133	3,2	266
3	85	2,1	255
4	43	1,0	172
5	17	0,4	85
6	9	0,2	54
7	1	0,0	7
8	2	0,0	16
9	2	0,0	18
10	0	0,0	0
11	1	0,0	11
12	2	0,0	24
13	1	0,0	13
Antall flyktninger som er referanseperson	721	17,5	1 346

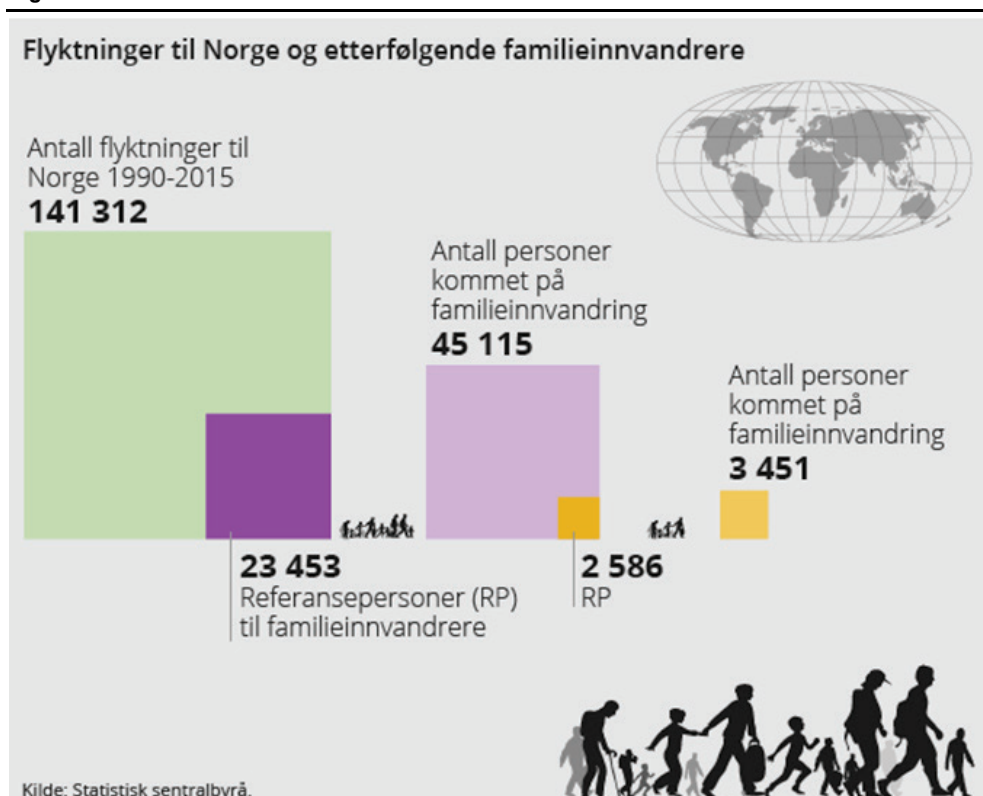
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

4.5. Det andre leddet: Familieinnvandrede til familieinnvandrere til en flyktning

Vi går videre i opptellingen og undersøker om dem som kom som familie til en flyktning i sin tur blir referanseperson til en eller flere familieinnvandrere. Tall for perioden 1990 til 2015 viser at 6 prosent (2 600) av de 45 100 familieinnvandlerne selv har blitt referanseperson, og de har fått 3 450 nye familiemedlemmer til landet (se figur 4.13).

Disse familieinnvandlerne kan være barn som ble igjen i hjemlandet med besteforeldre eller andre familiemedlemmer da moren ble gjenforent med deres far i Norge, eller da moren giftet seg med en ny mann. Deretter er barna blitt gjenforent med sin mor. Det kan også være en person som har kommet for å gifte seg med en familieinnvandet til flyktning.

Figur 4.13

Tabell 4.10. viser en oversikt over familieinnvandlerne til flyktninger og deres familietilknyttede. Hele 94 prosent (42 500) har ikke vært referanseperson. Av de 6 prosent (2 600) som har vært referanseperson, er 80 prosent tilknyttet kun ett familiemedlem. Oversikten viser også at rundt 40 personer er blitt gjenforent med fem eller flere familiemedlemmer.

Tabell 4.10 Antall familieinnvandrede til flyktninger som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015

	Antall familieinnvandrede til flyktninger 1990-2015	Prosent	Antall familie- tilknyttede
I alt	45 115	100	3 451
Antall familiemedlemmer som en referanseperson har fått gjennom familieinnvandring i andre ledd			
0	42 530	94,3	-
1	2 063	4,6	2 063
2	341	0,8	682
3	95	0,2	285
4	48	0,1	192
5	21	0,0	105
6	11	0,0	66
7	2	0,0	14
8	2	0,0	16
9	2	0,0	18
10	1	0,0	10
Antall familieinnvandrede til flyktninger som er referanseperson	2 586	5,7	3 451

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

3 450 familieinnvandrere ble altså i perioden 1990-2015 generert gjennom sekundærfamilieinnvandring knyttet til en flyktning som referanseperson i første ledd, og en familieinnvandrer som referanseperson i andre ledd. To nasjonalitetsgrupper er klart større enn resten, Irak og Somalia. Om lag 800 familieinnvandrere kom til en tidligere familieinnvandrer fra Irak, mens tilsvarende tall for Somalia var 700 personer (tabell 4.11).

Tabell 4.11 Antall familieinnvandrede til familieinnvandrede til flyktninger, etter referansepersonens landbakgrunn. 1990-2015

I alt	3 451
Irak	777
Somalia	737
Vietnam	300
Afghanistan	274
Sri Lanka	262
Iran	157
Etiopia	93
Bosnia-Hercegovina	73
Kosovo	71
Syria	58
Tyrkia	52
Russland	50
Andre	547

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

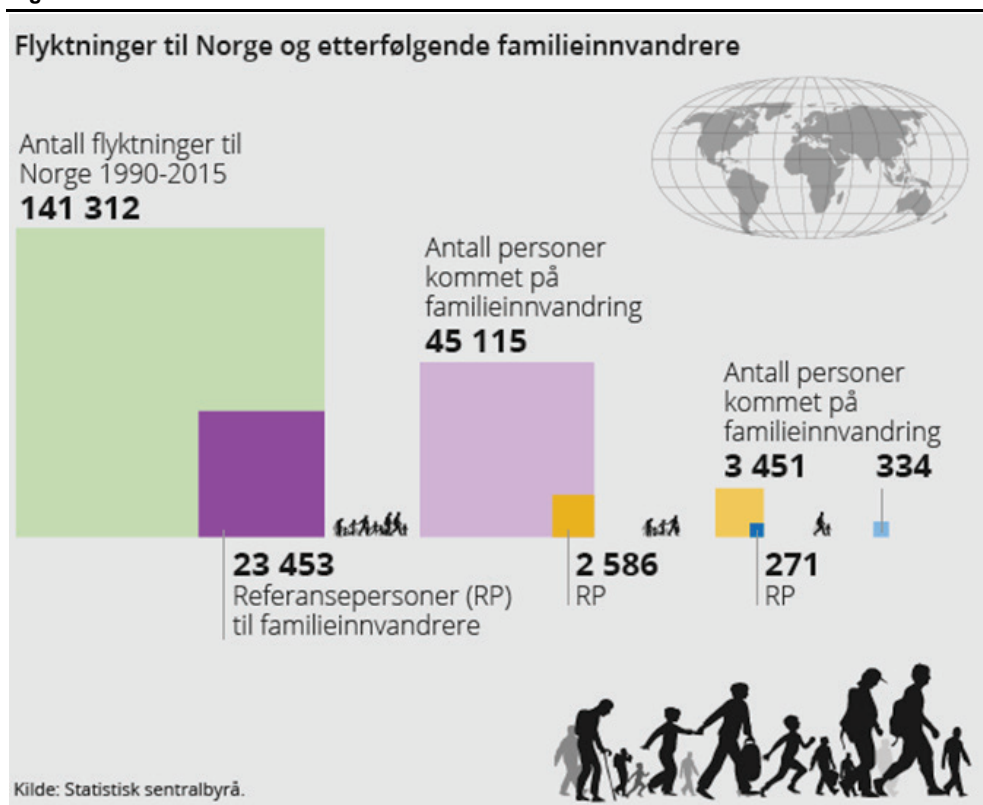
4.6. Det tredje leddet: familieinnvandrede til familieinnvandrede til familieinnvandrede til en flyktning

Ser vi videre på dem som i perioden 1990–2015 har kommet som familie (3 450) til familieinnvandrere (45 100) av flyktninger (141 300), er det 270 av de 3 450 familieinnvandrede i andre ledd som er referansepersoner til drøyt 330 nye familieinnvandrere (se figur 5). Et eksempel på dette er at en flyktning har kommet til Norge og fått barn og kone etter. Kona har så fått sin mor til Norge, som igjen har fått sin ektefelle til landet. Forholdstallet øker fra 0,32 til 0,35 familiemedlemmer per flyktning når vi tar hensyn til familieinnvandring gjennom tre ledd (se figur 4.13).

Som i tidligere ledd er det et flertall av familieinnvandrerne som ikke har fått noen gjennom familieinnvandring, ni av ti (tabell 4.12). Selv om tallene for familieinnvandringen i tredje ledd er små, finner vi likevel noen tilfeller hvor én referanseperson har fått to eller flere familiemedlemmer på gjenforening.

Av de 330 familieinnvandrerne som har kommet til Norge gjennom tre ledd, var det igjen flest med en referanseperson fra Irak og Somalia, med henholdsvis 70 og 50 personer (tabell 4.14).

Figur 4.14

Tabell 4.12 Antall familieinnvandrede til familieinnvandrede til flyktninger som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015

	Antall familieinnvandrede til familieinnvandrede til flyktninger 1990-2015	Prosent	Antall familie-tilknyttede
I alt	3 451	100	334
Antall familiemedlemmer som en referanseperson har fått gjennom familieinnvandring i tredje ledd			
0	3 180	92,1	-
1	225	6,5	225
2	36	1,0	72
3	6	0,2	18
4	1	0,0	4
5	3	0,0	15
Antall familieinnvandrede til familieinnvandrede til flyktninger som er referanseperson	271	7,9	334

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell 4.13 Antall familieinnvandrede til familieinnvandrede til familieinnvandrede til flyktninger, etter referansepersonens landbakgrunn. 1990-2015

I alt	334
Irak	72
Somalia	53
Sri Lanka	52
Vietnam	42
Afghanistan	22
Etiopia	13
Tyrkia	10
Andre	70

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

4.7. Enslige mindreårige flyktninger

Vi har sett nærmere på en undergruppe flyktninger, enslige mindreårige, for å undersøke om denne gruppen har større tilbøyelighet til å få familien til Norge enn andre flyktninger. Dataene som ble benyttet i denne beskrivelsen kommer fra Utlendingsdatabase (UDB) i UDI og SSBs befolkningsregister.

Vi ser på personer som i UDB var registrert som mindreårige da de kom til Norge i perioden 1996-2015, som var enslige, søkte asyl på dette grunnlaget og fikk oppholdstillatelse. De var i tillegg registrert med et utbetalt tilskudd som kommunene får når de bosetter personer som har blitt innvilget opphold som enslig mindreårig. Alle enslig mindreårige flyktninger i vårt datagrunnlag var registrert bosatt i Norge per 1. januar 2016. Vi har også identifisert omfanget av familieinnvandring til enslig mindreårige flyktninger slik det kommer frem i UDIs kodeverk og befolkningsregisteret.

Tabell 4.14. gir en oversikt over enslige mindreårige som ble registret innvandret i perioden 1996-2015. Ved utgangen av 2015 var det i overkant 6 900 enslige mindreårige flyktninger som bodde i Norge. Hele syv av ti var registrert ankommet mellom 2007 og 2015, så mange er relativt nyankomne.

4.8. Flest fra Afghanistan

Afghanistan utpeker seg som den største landgruppen blant enslige mindreårige flyktninger med i alt 2 900 personer, eller i underkant av 42 prosent. Deretter følger Somalia, Eritrea, Irak og Sri Lanka. De fem største landgruppene utgjør nesten 85 prosent av alle enslig mindreårige ved inngangen til 2016. Det er flest gutter/menn, 81 prosent, tilsvarende andel for Afghanistan er hele 98 prosent. Blant enslige mindreårige fra Somalia ble halvparten bosatt før 2007, mens dette gjelder kun 11 prosent av afghanere.

Tabell 4.14 Enslige mindreårige flyktninger, etter landbakgrunn og bosettingsår. Per 1. januar 2016

	I alt	Bosettingsår			
		1996-2001	2002-2006	2007-2011	2012-2015
I alt	6 916	973	1 023	2 686	2 234
Afghanistan	2 883	47	260	1 732	844
Somalia	1 136	354	215	265	302
Eritrea	979	25	39	161	754
Irak	448	182	134	121	11
Sri Lanka	399	179	87	127	6
Etiopia	338	92	97	91	58
Syria	132	2	1	9	120
Iran	79	8	11	26	34
Russland	66	8	26	25	7
Andre	456	76	153	129	98

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Blant disse 6 900 enslige mindreårige var det 800 personer, eller 12 prosent, som i ettertid er blitt registrert som referanseperson til ett eller flere familiemedlemmer. Tilsvarende andel for alle flyktningene var 17 prosent.

800 enslige mindreårige har fått 1 130 familiemedlemmer til Norge siden 1996. Dette gir 0,16 familiemedlemmer per enslig mindreårige flyktning som har fått familie til Norge.

Resultatene viser at familieinnvandring til enslig mindreårige er et begrenset fenomen. De aller fleste av de 800 referansepersonene er tilknyttet kun ett familiemedlem, men det er også noen få tilfeller av familiegjenforening med fem eller flere familiemedlemmer. (se tabell 4.15).

Tabell 4.15 Antall enslig mindreårige flyktninger som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1996-2015

	Antall	Prosent	Antall familie-tilknyttede
I alt	6 916	100	1 125
Antall familiemedlemmer som en referanseperson har fått gjennom familieinnvandring			
0	6 116	88,4	-
1	654	9,5	654
2	70	1,0	140
3	34	0,5	102
4	15	0,2	60
5	17	0,2	85
6	8	0,1	48
7	4	0,1	28
8	1	0,0	8
Antall enslig mindreårige flyktninger som er referansepersoner	803	11,6	1 125

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Flertall av alle familieinnvandringene (56 prosent) var innvandring til en ektefelle (se tabell 4.6). Rundt 20 prosent var søsken eller annen slektning som søkte

familiegjenforening, mens kun 17 prosent var foreldre som innvandret til sine barn. Kun enslige mindreårige som får flyktningstatus har rett til gjenforening med foreldre og søsken. Det samme gjelder ikke enslige mindreårige som har opphold på grunn av sterke menneskelige hensyn (humanitære grunner).

Hvis vi ser på landbakgrunnen til disse 1 130 familieinnvandrerne så er det flest som kommer fra Somalia (310), Afghanistan (260), Sri Lanka (140) og Irak (130).

Tabell 4.16 Familieinnvandrede til enslig mindreårige flyktninger, etter familierelasjon. 1996-2015

	Antall familieinnvandrede	Prosent
Familierelasjon i alt	1 125	100
Ektefelle/samboer	626	56
Søsken +slekting	228	20
Forelder	191	17
Barn	76	7
Uspesifisert	4	7

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Av de 6 900 enslige mindreårige flyktningene som ble bosatt i perioden 1996-2015 er det kun 3 prosent som i ettertid har fått foreldre til Norge. Det at over halvparten innvandrer til en ektefelle har sammenheng med at de fleste av de enslige mindreårige flyktningene som ble bosatt i perioden 1996-2015, er voksne i dag. Familie-etablering er dermed viktigere enn familiegjenforening blant de enslige mindreårige flyktningene, til forskjell fra andre flyktninger (Pettersen 2007).

4.9. Hovedfunn fra kapitlet

Vi har sett nærmere på omfanget av familieinnvandring til flyktninger gjennom tre ledd. I tillegg har vi sett på familieinnvandringen til enslige mindreårige flyktninger for å undersøke om denne gruppen fører til mer familieinnvandring enn andre flyktninger. Vi har også inkludert viktige kjennetegn som landbakgrunn og tidspunktet for innvandring i beskrivelsen, noe som har gitt oss et mer nyansert bilde av fenomenet, og som eventuelt kan hjelpe med å forstå hva som kan forventes av en fremtidig sekundærinnvandring.

Fra 0,32 familiemedlemmer per flyktning til 0,37 uten nyankomme innvandrere

Tallene viser at 141 300 flyktninger som innvandret i perioden 1990-2015 direkte førte til at 45 100 familieinnvandrere kom til Norge. Dette gir 0,32 familiemedlemmer per flyktning. Etterhvert som tiden går, vil antall familieinnvandrere i Norge øke når referansepersonen, i dette tilfelle en flyktning, har oppfylt en del krav for å få familien til landet. Det kan ta lang tid å oppfylle disse kravene, opptil flere år. Når vi innsnevrer tallet for familieinnvandrere i perioden 1990-2015 til flyktninger som har kommet i perioden 1990-2010, øker forholdstallet til 0,37 familiemedlemmer per flyktning. Flyktninger som har kommet til Norge etter 2010 utgjør en forholdsvis stor andel av antall flyktninger totalt, men få har rukket å få familieinnvandring.

De fleste flyktningene får ingen på familieinnvandring til Norge, kun 17 prosent var registrert som referanseperson. I absolutte tall er det snakk om 23 500 flyktninger som får 45 100 familieinnvandrere til seg. Det betyr at noen flyktninger har blitt gjenforent med flere familiemedlemmer.

Fra 0,11–0, 68 familiemedlemmer per flyktning avhengig av landbakgrunn

Landbakgrunn har mye å si for hvor mange familieinnvandrere flyktninger får til seg. Av dem som kom av fluktårsaker i perioden 1990-2015 var det flest fra Somalia, Irak, Bosnia-Hercegovina, Eritrea og Kosovo. Mens vi har sett en svært

liten familieinnvandring fra Bosnia-Hercegovina og Kosovo i etterkant av de første flyktningene, har familieinnvandringen til somaliere og irakere vært langt større.

Somaliere har til nå fått flest familieinnvandrere til seg med 0,68 per flyktning. Hvis vi i tillegg ser bort fra de nyankomne somaliske flyktningene som kom etter 2010, øker dette forholdstallet til 0,74 familieinnvandrere per flyktning. På den andre enden av skalaen finner vi bosniere som har ført til svært lite familieinnvandring. Forholdstallet er så lavt som 0,11 familiemedlemmer per flyktning.

Fra 0,32 familiemedlemmer per flyktning til 0,35 gjennom familieinnvandring i tre ledd

Forholdstallet 0,32 øker til 0,35 familiemedlemmer per flyktning når vi tar hensyn til familieinnvandring gjennom tre ledd, dvs. gjennom innvandring som genereres av en flyktning, dog indirekte.

Familieinnvandring til flyktninger som genereres indirekte, gjennom andre og tredje ledd, er et begrenset fenomen og endrer ikke familieinnvandringens bildet i særlig grad. I perioden 1990-2015 kom det i underkant av 4 000 personer som følge av denne type familieinnvandring. Ser vi på landbakgrunn, er det to land som skiller seg ut, Irak og Somalia. Om lag 900 familiemedlemmer fra Irak, og 800 fra Somalia kom gjennom familieinnvandring i andre og tredje ledd.

Det er særlig tre ting som spiller inn på omfanget av familieinnvandringen til Norge. *Tidsaspektet*, det vil si tiden det tar fra flyktningene blir bosatt til de får familieinnvandring. *Hvilket land de kommer fra*. Her ser vi stor variasjon. Mange flyktninger får få familiemedlemmer til Norge. To land skiller seg ut med mye familieinnvandring, Irak og Somalia. Videre ser vi at familieinnvandring til flyktninger som skjer *indirekte gjennom flere ledd* har noe å si for omfanget.

Få kommer til enslige mindreårige

Analyseresultatene viser også at familieinnvandring til enslig mindreårige flyktninger er et begrenset fenomen. Kun 12 prosent av de enslige mindreårige som kom i perioden 1996-2015 har selv vært referanseperson til en eller flere familiemedlemmer. I absolutte tall er det snakk om 800 enslige mindreårige som fikk 1 125 familiemedlemmer til Norge. Dette gir 0,16 familiemedlemmer per enslig mindreårig flyktning.

Referanser

Birkelund, G.E. and J. Heldal (2003): Who marries whom? Educational homogamy in Norway, *Demographic Research* 8, 1-30.

Daugstad, Gunnlaug (2006): *Grenseløs kjærlighet?* Rapporter 2006/39. Statistisk sentralbyrå. http://www.ssb.no/emner/02/02/30/rapp_200639/

Daugstad, Gunnlaug (2008): *Ekteskap over landegrensene. Ekteskapsmønster og transnasjonale familieetableringer i perioden 1990-2007.* Rapporter 2008/41. Statistisk sentralbyrå http://www.ssb.no/emner/02/02/30/rapp_200841/

Daugstad, Gunnlaug (2009): *Søker krake make? Ekteskap og pardannelse blant unge med bakgrunn grunn fra Tyrkia, Pakistan og Vietnam.* Rapporter 2009/33. Statistisk sentralbyrå. http://www.ssb.no/emner/02/02/30/rapp_200933/

Dzamarija, Minja Tea (2013): *Innvandringsgrunn 1990-2011, hva vet vi og hvordan kan statistikken utnyttes?* Rapporter 2013/34, Statistisk sentralbyrå. <http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/innvandringsgrunn-1990-2011-hva-vet-vi-og-hvordan-kan-statistikken-utnyttes?fane=om>

Egge-Hoveid, Kristin og Toril Sandnes (2015): *Innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre i et kjønns- og likestillingsperspektiv Utdanning, arbeid og samfunnsdeltakelse.* Rapporter 2015/26, Statistisk sentralbyrå. <http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/attachment/231261?ts=14f975e12e8>

Hansen, M.N. (1995): Class and inequality in Norway. The impact of social class origin on education, occupational success, marriage and divorce in the post-war generation, Oslo: Institutt for samfunnsforskning.

Henriksen, Kristin (2007): *Fakta om 18 innvandrergrupper i Norge.* Rapporter 2007/29, Statistisk sentralbyrå. <http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/fakta-om-18-innvandrergrupper-i-norge>

Henriksen, Kristin (2010): *Familieinnvandring og ekteskapsmønster 1990-2008.* Rapporter 2010/10, Statistisk sentralbyrå. <http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/familieinnvandring-og-ekteskapsmonster-1990-2008>

Henriksen, Kristin (2012): Mindre vanlig med ekteskapsinnvandring til barn av innvandrere. Statistisk sentralbyrå. <http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/mindre-vanlig-med-ekteskapsinnvandring-til-barn-av-innvandrere>

Lappegård Trude (2006): Family formation and education among Pakistani, Turkish and Vietnamese women in Norway, *GENUS*, LXII (1), 75-95

Lie, Benedicte (2004): *Ekteskapsmønstre i det flerkulturelle Norge.* Rapporter 2004/1, Statistisk sentralbyrå. http://www.ssb.no/emner/02/02/30/rapp_200401/

Lovdata: <https://lovdata.no/forskrift/2009-10-15-1286/%C2%A79-1>

Mohn, F. A. (2010). Intermarriage and Spouse Import in the Immigrant Population of Norway. The Influence of National-Origin Group, Educational Level, Generation, Gender and Age at Marriage. Masteroppgave. Oslo: Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi, Universitetet i Oslo.

Mønnesland, Svein (1999): *Før Jugoslavia og etter*, Sypress Forlag.

Pettersen Vatne, Silje (2007): Enslig mindreårige asylsøkere og gjenforening med foreldre. Notater 58/2007, Statistisk sentralbyrå.

<http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/enslige-mindrearige-asylsokere-og-gjenforening-med-foreldre?fane=om>

Sandnes Toril (2013): «Ekteskap og skilsmisser blant innvandrere og deres norskfødte barn» i Samfunnsspeilet nr 5/2013. Statistisk sentralbyrå.

<http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/kjenner-kjaerligheten-ingen-grenser>

Sandnes Toril og Kristin Henriksen (2014): *Familieinnvandring og ekteskapsmønster 1990-2012*. Rapporter 2014/11. Statistisk sentralbyrå.

<http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/familieinnvandring-og-ekteskapsmonster-1990-2012>

Sandnes Toril og Lars Østby (2015): *Familieinnvandring og ekteskapsmønster 1990-2013*. Rapporter 2015/23. Statistisk sentralbyrå.

<http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/familieinnvandring-og-ekteskapsmonster-1990-2013>

Sandnes Toril (2015): *Familieinnvandring til Norge 1990-2014*.

Flere familiegjenforeninger enn nye ekteskap. Publisert på ssb.no 19. oktober:

<http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/flere-familiegjenforeninger-enn-nye-ekteskap>

Statistisk sentralbyrå (SSB): personer med flykningbakgrunn:

(<http://www.ssb.no/befolkning/statistikker/innvgrunn/aar-flyktingbakgrunn>)

UDI: (<https://www.udi.no/skal-soke/familieinnvandring/>) og

(<https://www.udiregelverk.no/no/rettskilder/udi-rundskriv/rs-2010-118/>)

Wiik, Kenneth Aarskaug (2012): *Samlivsinngåelse blant norskfødte kvinner og menn med innvandrerforeldre*. Rapporter 2012/24. Statistisk sentralbyrå.

<http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/samlivsinngaaelse-blant-norskfodte-kvinner-og-menn-med-innvandrerforeldre?fane=om>

Wiik, Kenneth Aarskaug (2013): «Alder ved første ekteskap og partnervalg» i Samfunnsspeilet 5/2013. Statistisk sentralbyrå.

<http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/tidlig-ekteskap-lik-bakgrunn>

Wiik, Kenneth Aarskaug (2014): *Valg av ektefelle blant norskfødte med innvandrerforeldre*. Rapporter 2014/8. Statistisk sentralbyrå.

<http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/valg-av-ektefelle-blant-norskfoedte-med-innvandrerforeldre>

Vedlegg A: Tabeller

Tabell A.1 Familieinnvandring etter type og referansepersonens innvandringsbakgrunn. 1990-2015. Absolutte tall

	Familieetablering og referansepersonens innvandringsbakgrunn							Gjenforening og alder på familieinnvandrerer			
	Familieinnvandring i alt	Familieetablering i alt	Øvrig befolkning	Innvandrere	Herav: familieetablering til flyktning	Norsk-fødte med innvandrerforeldre	Uopp-gitt	Gjenforening i alt	Herav: familiegjenforening til flyktning	Familieinnvandrerer 17 år og yngre	Familieinnvandrerer 18 år og eldre
I alt, 1990-2015	264 701	91 951	50 171	38 278	16 209	3 305	171	172 750	38 704	102 375	70 375
1990	4 567	1 637	1 041	594	179		-	2 930	609	1 778	1 152
1991	4 389	1 702	1 098	600	221	4	-	2 687	515	1 541	1 146
1992	4 896	2 026	1 252	764	314	10	-	2 870	559	1 669	1 201
1993	4 767	1 920	1 188	717	324	15	-	2 847	585	1 708	1 139
1994	4 242	2 113	1 181	910	426	22	-	2 129	370	1 249	880
1995	4 335	2 192	1 171	987	444	34	-	2 143	379	1 202	941
1996	4 621	2 194	1 172	970	468	52	-	2 427	534	1 342	1 085
1997	5 870	2 746	1 471	1 193	622	82	-	3 124	738	1 711	1 413
1998	6 777	3 157	1 648	1 398	707	111	-	3 620	983	2 020	1 600
1999	7 476	3 328	1 869	1 332	662	128	-	4 148	1 714	2 393	1 755
2000	7 607	3 380	2 104	1 142	588	134	-	4 227	1 859	2 543	1 684
2001	8 385	3 899	2 428	1 311	710	160	-	4 486	1 910	2 660	1 826
2002	12 839	4 914	2 876	1 863	1 046	175	-	7 925	4 672	4 888	3 037
2003	9 215	4 442	2 791	1 444	793	207	-	4 773	2 323	2 976	1 797
2004	9 229	4 839	2 937	1 680	923	222	-	4 390	1 300	2 662	1 728
2005	10 426	4 733	2 805	1 703	898	226	-	5 693	1 798	3 598	2 095
2006	11 253	4 503	2 670	1 648	828	185	-	6 750	1 701	4 091	2 659
2007	13 672	4 380	2 572	1 648	773	155	4	9 292	1 349	5 517	3 775
2008	16 769	4 830	2 659	1 969	984	196	4	11 939	1 845	6 918	5 021
2009	14 002	4 131	1 917	1 955	693	215	26	9 871	1 854	5 575	4 296
2010	14 853	3 589	1 680	1 748	560	137	22	11 264	1 397	6 698	4 566
2011	16 204	4 559	2 215	2 163	714	159	22	11 645	1 310	6 947	4 698
2012	18 094	4 701	2 232	2 223	684	188	57	13 393	2 050	8 166	5 227
2013	17 407	4 198	1 910	2 103	541	163	19	13 209	1 693	7 827	5 382
2014	16 226	3 892	1 520	2 187	585	174	12	12 334	1 533	7 238	5 096
2015	16 580	3 946	1 764	2 026	522	151	5	12 634	3 124	7 458	5 176

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå

Tabell A.2 Familieinnvandring etter type og referansepersonens innvandringsbakgrunn. Kvinner. 1990-2015. Absolutte tall

	Familieetablering og referansepersonens innvandringsbakgrunn						Gjenforening og alder på familieinnvandrerene			
	Familieinnvandring i alt	Familieetablering i alt	Øvrig befolkning	Innvandrerere	Herav: familieetablering til flyktning	Norsk-fødte med innvandrerforeldre	Gjenforening i alt	Herav: familiegjenforening til flyktning	Familieinnvandrerer 17 år og yngre	Familieinnvandrerer 18 år og eldre
I alt, 1990-2015	176 494	68 290	37 427	29 176	12 932	1 531	108 204	22 308	50 621	57 583
1990	2 961	1 141	668	472	165	1	1 820	424	881	939
1991	2 746	1 106	636	468	201	2	1 640	345	752	888
1992	3 170	1 391	762	626	288	3	1 779	358	804	975
1993	3 059	1 292	719	569	296	4	1 767	359	832	935
1994	2 823	1 517	768	741	403	8	1 306	237	596	710
1995	2 944	1 577	784	781	402	12	1 367	242	620	747
1996	3 168	1 605	782	807	436	16	1 563	308	672	891
1997	3 880	1 919	947	947	567	25	1 961	437	843	1 118
1998	4 422	2 190	1 049	1 095	612	46	2 232	551	988	1 244
1999	4 830	2 334	1 296	988	543	50	2 496	999	1 111	1 385
2000	4 909	2 373	1 484	840	459	49	2 536	1 094	1 221	1 315
2001	5 448	2 749	1 766	922	525	61	2 699	1 079	1 274	1 425
2002	8 244	3 573	2 128	1 364	803	80	4 671	2 684	2 329	2 342
2003	6 067	3 239	2 111	1 030	597	98	2 828	1 357	1 463	1 365
2004	6 073	3 448	2 145	1 184	699	117	2 625	794	1 324	1 301
2005	6 903	3 495	2 170	1 217	678	100	3 408	1 054	1 758	1 650
2006	7 522	3 304	2 020	1 187	638	91	4 218	995	2 039	2 179
2007	9 355	3 321	2 031	1 208	595	68	6 034	772	2 765	3 269
2008	11 605	3 752	2 173	1 464	759	100	7 853	1 038	3 475	4 378
2009	9 875	3 101	1 547	1 432	516	101	6 774	1 084	3 061	3 713
2010	10 040	2 914	1 406	1 414	450	79	7 126	771	3 303	3 823
2011	10 905	3 602	1 841	1 670	564	79	7 303	727	3 425	3 878
2012	12 075	3 730	1 816	1 776	515	96	8 345	1 121	3 944	4 401
2013	11 583	3 376	1 601	1 676	405	88	8 207	891	3 771	4 436
2014	10 850	3 060	1 245	1 722	424	86	7 790	831	3 619	4 171
2015	11 037	3 181	1 532	1 576	392	71	7 856	1 756	3 751	4 105

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå

Tabell A.3 Familieinnvandring etter type og referansepersonens innvandringsbakgrunn. Menn. 1990-2015. Absolutte tall

	Familieetablering og referansepersonens innvandringsbakgrunn						Gjenforening og alder på familieinnvandrer			
	Familieinnvandring i alt	Familieetablering i alt	Øvrig befolkning	Innvandrere	Herav: familieetablering til flyktning	Norskfødte med innvandrerforeldre	Gjenforening i alt	Herav: familie-gjenforening til flyktning	Familieinnvandrer er 17 år og yngre	Familieinnvandrer er 18 år og eldre
I alt, 1990-2015	90 246	23 662	12 707	9 102	3 265	1 776	66 584	16 495	53 256	13 328
1990	1 606	496	373	122	14	1	1 110	185	897	213
1991	1 643	596	462	132	20	2	1 047	170	789	258
1992	1 726	635	490	138	26	7	1 091	201	865	226
1993	1 708	628	469	148	28	11	1 080	226	876	204
1994	1 419	596	413	169	23	14	823	133	653	170
1995	1 391	615	387	206	42	22	776	137	582	194
1996	1 454	589	390	163	32	36	865	226	671	194
1997	1 992	827	524	246	55	57	1 165	301	870	295
1998	2 357	967	599	303	95	65	1 390	432	1 034	356
1999	2 649	995	573	344	119	78	1 654	715	1 283	371
2000	2 700	1 007	620	302	129	85	1 693	765	1 324	369
2001	2 939	1 150	662	389	185	99	1 789	831	1 387	402
2002	4 604	1 341	747	499	243	95	3 263	1 988	2 568	695
2003	3 159	1 203	679	414	196	109	1 956	966	1 524	432
2004	3 173	1 391	785	496	224	105	1 782	509	1 355	427
2005	3 555	1 238	622	486	220	126	2 317	746	1 873	444
2006	3 817	1 199	639	461	190	94	2 618	716	2 138	480
2007	4 412	1 059	523	440	177	87	3 353	592	2 847	506
2008	5 319	1 078	474	505	224	96	4 241	825	3 578	663
2009	5 416	1 030	387	523	176	114	4 386	786	3 350	1 036
2010	4 969	675	276	334	110	58	4 294	652	3 521	773
2011	5 368	957	374	493	148	80	4 411	588	3 585	826
2012	6 057	971	417	447	167	92	5 086	931	4 252	834
2013	5 863	822	312	427	136	75	5 041	802	4 086	955
2014	5 407	832	278	465	156	88	4 575	704	3 641	934
2015	5 543	765	232	450	130	80	4 778	1 368	3 707	1 071

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå

Tabell A.4 Familieinnvandring til innvandrere, etter referansepersonens innvandringsgrunn og familieinnvandrersens kjønn. 1990-2015. Absolutte tall

	I alt			Arbeid			Familie			Flukt			Utdanning			Annet			Uoppgitt		
	I alt	Menn	Kvinner	I alt	Menn	Kvinner	I alt	Menn	Kvinner	I alt	Menn	Kvinner	I alt	Menn	Kvinner	I alt	Menn	Kvinner	I alt	Menn	Kvinner
I alt, 1990-2015	165 938	56 876	109 062	39 395	9 131	30 264	47 060	20 449	26 611	54 394	19 427	34 967	6 333	2 219	4 114	723	317	406	16 044	4 955	11 089
1990	3 137	1 095	2 042	367	79	288	1 742	765	977	747	183	564	96	28	68	18	5	13	5	2	3
1991	3 037	1 030	2 007	390	57	333	1 738	750	988	690	166	524	61	16	45	17	6	11	4	3	1
1992	3 397	1 121	2 276	417	55	362	1 940	815	1 125	819	202	617	80	29	51	8	2	6	3	1	2
1993	3 360	1 124	2 236	373	68	305	1 928	786	1 142	868	236	632	75	17	58	9	6	3	1	1	-
1994	2 876	922	1 954	384	85	299	1 516	636	880	755	140	615	112	38	74	15	4	11	1	1	-
1995	2 934	903	2 031	423	87	336	1 478	589	889	801	169	632	105	20	85	16	7	9	2	-	2
1996	3 214	951	2 263	525	124	401	1 495	526	969	991	252	739	91	29	62	20	9	11	4	-	4
1997	4 061	1 307	2 754	688	187	501	1 781	691	1 090	1 330	348	982	148	49	99	25	10	15	9	2	7
1998	4 784	1 576	3 208	1 011	290	721	1 753	685	1 068	1 655	506	1 149	195	47	148	36	14	22	7	1	6
1999	5 252	1 889	3 363	808	230	578	1 766	746	1 020	2 334	809	1 525	221	70	151	30	15	15	7	3	4
2000	5 135	1 890	3 245	770	236	534	1 592	650	942	2 398	867	1 531	263	98	165	30	18	12	9	1	8
2001	5 590	2 091	3 499	933	253	680	1 708	754	954	2 568	979	1 589	263	74	189	40	20	20	4	1	3
2002	9 521	3 662	5 859	1 087	340	747	2 357	1 010	1 347	5 649	2 200	3 449	300	82	218	46	15	31	5	2	3
2003	6 044	2 297	3 747	931	305	626	1 794	770	1 024	3 022	1 124	1 898	206	74	132	24	8	16	2	1	1
2004	5 928	2 192	3 736	1 174	352	822	2 253	1 037	1 216	2 149	708	1 441	252	70	182	40	12	28	1	1	-
2005	7 290	2 733	4 557	1 656	468	1 188	2 507	1 163	1 344	2 690	962	1 728	347	116	231	37	13	24	2	1	1
2006	8 335	3 010	5 325	2 438	585	1 853	2 926	1 369	1 557	2 549	903	1 646	340	138	202	31	11	20	2	1	1
2007	10 864	3 712	7 152	4 332	945	3 387	3 931	1 831	2 100	2 144	770	1 374	370	143	227	40	18	22	3	2	1
2008	13 814	4 651	9 163	5 869	1 226	4 643	4 548	2 195	2 353	2 867	1 049	1 818	424	158	266	39	14	25	13	4	9
2009	10 905	3 930	6 975	3 141	947	2 194	1 069	502	567	2 581	962	1 619	277	120	157	10	8	2	3 728	1 372	2 356
2010	7 426	2 131	5 295	2 807	449	2 358	886	346	540	1 997	762	1 235	248	94	154	9	4	5	1 427	468	959
2011	6 134	2 107	4 027	1 194	294	900	964	414	550	2 043	736	1 307	278	104	174	15	5	10	1 606	544	1 062
2012	7 461	2 597	4 864	1 306	317	989	997	414	583	2 743	1 098	1 645	317	112	205	22	9	13	2 044	636	1 408
2013	6 928	2 415	4 513	1 609	365	1 244	835	352	483	2 235	938	1 297	346	124	222	52	34	18	1 817	600	1 217
2014	8 729	2 437	6 292	2 475	397	2 078	789	328	461	2 123	860	1 263	431	167	264	53	29	24	2 821	648	2 173
2015	9 782	3 103	6 679	2 287	390	1 897	767	325	442	3 646	1 498	2 148	487	202	285	41	21	20	2 517	659	1 858

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå

Tabell A.5 Familieetableringer 1990-2015, etter referansepersonens innvandringsbakgrunn og kjønn. Absolutte tall

	I alt	Innvandrere		Øvrig befolkning		Norskfødte med innvandrerforeldre	
		Kvinner	Menn	Kvinner	Menn	Kvinner	Menn
I alt, 1990-2015	91 951	29 176	9 102	37 427	12 707	1 531	1 776
1990	1 637	472	122	668	373	1	1
1991	1 702	468	132	636	462	2	2
1992	2 026	626	138	762	490	3	7
1993	1 920	569	148	719	469	4	11
1994	2 113	741	169	768	413	8	14
1995	2 192	781	206	784	387	12	22
1996	2 194	807	163	782	390	16	36
1997	2 746	947	246	947	524	25	57
1998	3 157	1 095	303	1 049	599	46	65
1999	3 328	988	344	1 296	573	50	78
2000	3 380	840	302	1 484	620	49	85
2001	3 899	922	389	1 766	662	61	99
2002	4 914	1 364	499	2 128	747	80	95
2003	4 442	1 030	414	2 111	679	98	109
2004	4 839	1 184	496	2 145	785	117	105
2005	4 733	1 217	486	2 170	622	100	126
2006	4 503	1 187	461	2 020	639	91	94
2007	4 380	1 208	440	2 031	523	68	87
2008	4 830	1 464	505	2 173	474	100	96
2009	4 131	1 432	523	1 547	387	101	114
2010	3 589	1 414	334	1 406	276	79	58
2011	4 559	1 670	493	1 841	374	79	80
2012	4 701	1 776	447	1 816	417	96	92
2013	4 198	1 676	427	1 601	312	88	75
2014	3 892	1 722	465	1 245	278	86	88
2015	3 946	1 576	450	1 532	232	71	80

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå

Tabell A.6 Norskfødte med innvanderforeldre med bakgrunn fra utvalgte land. Alle i Norge. 21-23 år. 1998-2015. Andel som er registrert gift. Absolutte tall og prosent

	Alle			Alle norskfødte med innv.foreldre			Tyrkia			Pakistan		
	I alt	Gift	Andel gift	I alt	Gift	Andel gift	I alt	Gift	Andel gift	I alt	Gift	Andel gift
1998	175 891	8 872	5,0	996	183	18,4	40	14	35,0	455	129	28,4
1999	168 375	8 440	5,0	1 287	251	19,5	76	26	34,2	638	176	27,6
2000	164 914	8 322	5,0	1 519	278	18,3	100	39	39,0	753	188	25,0
2001	163 841	8 685	5,3	1 727	307	17,8	120	51	42,5	803	194	24,2
2002	164 506	8 473	5,2	1 912	295	15,4	147	65	44,2	791	172	21,7
2003	164 547	8 670	5,3	2 118	330	15,6	188	77	41,0	803	177	22,0
2004	164 626	8 556	5,2	2 269	342	15,1	221	84	38,0	845	179	21,2
2005	164 050	8 285	5,1	2 406	358	14,9	244	94	38,5	917	180	19,6
2006	164 529	7 771	4,7	2 524	348	13,8	234	98	41,9	958	177	18,5
2007	165 410	7 065	4,3	2 668	302	11,3	248	89	35,9	1 005	147	14,6
2008	169 658	7 065	4,2	2 870	280	9,8	257	61	23,7	1 087	153	14,1
2009	175 173	7 162	4,1	3 185	291	9,1	294	61	20,7	1 179	157	13,3
2010	182 383	7 079	3,9	3 803	284	7,5	334	58	17,4	1 271	147	11,6
2011	190 974	7 100	3,7	4 493	263	5,9	393	69	17,6	1 360	120	8,8
2012	199 858	6 961	3,5	5 216	295	5,7	486	92	18,9	1 390	113	8,1
2013	204 663	6 848	3,3	5 731	305	5,3	521	91	17,5	1 433	112	7,8
2014	206 566	6 356	3,1	6 231	313	5,0	536	88	16,4	1 412	112	7,9
2015	205828	5654	2,7	6735	306	4,5	534	70	13,1	1442	103	7,1

Vedlegg B: Tabeller

Tabell B.1. Flyktninger og familieinnvandrede til disse, etter referansepersonens landbakgrunn. 1990-2015.

Flyktningers landbakgrunn	Flyktninger	Familieinnvandrede til flyktninger, gruppert etter referansepersonens landbakgrunn	Familiemedlem per flyktning
I alt	141 312	45 115	0,32
Somalia	17 908	12 264	0,68
Irak	14 519	8 491	0,58
Bosnia-Hercegovina	14 207	1 596	0,11
Eritrea	13 969	3 014	0,22
Kosovo	12 061	1 554	0,13
Afghanistan	10 465	3 958	0,38
Iran	8 710	1 666	0,19
Syria	7 707	1 206	0,16
Russland	4 848	611	0,13
Etiopia	4 119	1 346	0,33
Sudan	3 178	605	0,19
Myanmar	2 918	486	0,17
Vietnam	2 384	991	0,42
Sri Lanka	2 134	1 256	0,59
Kongo	1 961	337	0,17
Palestina	1 673	1 794	1,07
Kroatia	1 555	253	0,16
Libanon	967	236	0,24
Kina	933	233	0,25
Burundi	890	254	0,29
Makedonia	849	125	0,15
Liberia	831	195	0,23
Serbia	740	86	0,12
Pakistan	566	388	0,69
Tyrkia	526	224	0,43
Rwanda	492	126	0,26
Libya	473	55	0,12
Uganda	469	97	0,21
Bhutan	366	6	0,02
Colombia	327	35	0,11
Saudi-Arabia	311	33	0,11
Usbekistan	289	31	0,11
Kasakhstan	285	55	0,19
Thailand	277	14	0,05
Jemen	272	44	0,16
Kenya	249	35	0,14
Sierra Leone	249	83	0,33
Algerie	248	105	0,42
Nepal	246	31	0,13
Romania	234	33	0,14
Montenegro	222	22	0,10
Kuwait	222	125	0,56
Polen	215	25	0,12
Nigeria	211	24	0,11
Angola	201	20	0,10
Filippinene	198	22	0,11
Indonesia	182	26	0,14
Aserbajdsjan	164	26	0,16
Jordan	164	55	0,34
Kambodsja	153	37	0,24
Ukraina	146	39	0,27
Albania	143	35	0,24
Kongo-Brazzaville	143	33	0,23
Egypt	138	50	0,36
Armenia	131	27	0,21
India	131	37	0,28
De forente arabiske emirater	129	10	0,08
Marokko	118	33	0,28
Tyskland	117	13	0,11
Bulgaria	108	10	0,09
Tunisia	107	18	0,17
Elfenbeinskysten	105	14	0,13
Guinea	104	10	0,10
Kamerun	104	47	0,45
Chile	92	31	0,34
Andre	2 159	374	0,17

Kilde: Befolningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell B.2. Innvandringer, etter referansepersonens innvandringsår og kjønn. Flyktninger og familieinnvandrede. 1990-2015

	Begge kjønn		Menn		Kvinner	
	Antall flyktninger	Familieinnvandrede etter referansepersonens innvandringsår	Antall flyktninger	Familieinnvandrede etter referansepersonens innvandringsår	Antall flyktninger	Familieinnvandrede etter referansepersonens innvandringsår
I alt	141 312	45 115	84 361	33 128	56 951	11 987
1990	4 278	1 512	2 638	982	1 640	530
1991	4 509	1 433	2 887	1 015	1 622	418
1992	4 997	1 411	3 042	952	1 955	459
1993	9 613	1 511	5 067	968	4 546	543
1994	4 596	848	2 379	527	2 217	321
1995	3 085	675	1 568	426	1 517	249
1996	1 988	530	998	346	990	184
1997	2 137	744	1 167	523	970	221
1998	3 136	1 957	1 900	1 450	1 236	507
1999	10 634	3 661	6 057	2 959	4 577	702
2000	7 144	5 118	5 168	4 251	1 976	867
2001	4 270	2 454	2 526	1 801	1 744	653
2002	4 493	3 267	2 828	2 359	1 665	908
2003	5 512	3 273	3 552	2 619	1 960	654
2004	5 083	1 610	2 856	1 170	2 227	440
2005	3 935	1 124	2 094	793	1 841	331
2006	3 158	921	1 687	677	1 471	244
2007	5 273	1 731	3 113	1 421	2 160	310
2008	4 461	1 545	2 772	1 281	1 689	264
2009	6 439	1 584	3 828	1 210	2 611	374
2010	6 404	1 652	3 859	1 126	2 545	526
2011	5 355	1 643	2 940	996	2 415	647
2012	7 188	2 404	4 008	1 445	3 180	959
2013	7 377	1 765	4 441	1 233	2 936	532
2014	7 026	708	4 711	579	2 315	129
2015	9 221	34	6 275	19	2 946	15

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell B.3. Familieinnvandrere, etter familierelasjon til referansepersonen. 1990-2015

Familieinnvandrere 1990-2015	I alt	Kvinne	Menn
I alt	45 115	27 722	17 393
Etablerte	10 319	7 980	2 339
Gjenforente	34 796	19 742	15 054
Etablerte	10 319	7 980	2 339
Ektefelle/partnerskap	9 713	7 506	2 207
Samboere/skal giftes	541	429	112
Uspesifisert	65	45	20
Gjenforente	34 796	19 742	15 054
Ektefelle/samboer/partnerskap	9 090	7 258	1 832
Barn	23 957	11 352	12 605
Foreldre	1 140	834	306
Slektning/søsken	525	258	267
Uspesifisert	84	40	44

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell B.4. Flyktninger og familieinnvandrede gjennom tre ledd, 1990-2015. Utvalgte nasjonaliteter.

	Antall flyktninger	Familieinnvandrede etter referansepersonens innvandringsår	Familiemedlem per flyktning
I alt	17 908	12 264	0,68
1990	294	127	0,43
1991	597	253	0,42
1992	411	182	0,44
1993	307	133	0,43
1994	203	152	0,75
1995	201	124	0,62
1996	176	113	0,64
1997	224	168	0,75
1998	712	687	0,96
1999	717	590	0,82
2000	1 121	1153	1,03
2001	627	639	1,02
2002	942	1223	1,30
2003	995	1057	1,06

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell B.5. Innvandringer fra Somalia, etter referansepersonens innvandringsår og kjønn. Flyktninger og familieinnvandrede. 1990-2015

	Antall flyktninger	Familieinnvandrede etter referansepersonens innvandringsår	Familiemedlem per flyktning
I alt	17 908	12 264	0,68
1990	294	127	0,43
1991	597	253	0,42
1992	411	182	0,44
1993	307	133	0,43
1994	203	152	0,75
1995	201	124	0,62
1996	176	113	0,64
1997	224	168	0,75
1998	712	687	0,96
1999	717	590	0,82
2000	1 121	1 153	1,03
2001	627	639	1,02
2002	942	1 223	1,30
2003	995	1 057	1,06
2004	820	546	0,67
2005	428	268	0,63
2006	430	227	0,53
2007	913	348	0,38
2008	366	192	0,52
2009	670	248	0,37
2010	1 144	731	0,64
2011	1 153	902	0,78
2012	2 171	1 500	0,69
2013	1 444	627	0,43
2014	631	74	0,12
2015	211	0	0,00

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell B.6. Innvandringer fra Irak, etter referansepersonens innvandringsår og kjønn. Flyktninger og familieinnvandrede. 1990-2015.

	Antall flyktninger	Familieinnvandrede etter referansepersonens innvandringsår	Familiemedlem per flyktning
I alt	14 519	8 491	0,58
1990	156	84	0,54
1991	303	86	0,28
1992	606	179	0,30
1993	388	158	0,41
1994	133	58	0,44
1995	271	103	0,38
1996	323	85	0,26
1997	592	238	0,40
1998	820	752	0,92
1999	1 379	1 774	1,29
2000	3 494	3 016	0,86
2001	395	229	0,58
2002	746	528	0,71
2003	260	147	0,57
2004	464	199	0,43
2005	327	128	0,39
2006	274	102	0,37
2007	673	185	0,27
2008	775	218	0,28
2009	789	127	0,16
2010	591	53	0,09
2011	229	21	0,09
2012	200	3	0,02
2013	125	16	0,13
2014	83	:	0,00
2015	123	-	0,00

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell B.7. Innvandringer fra Bosnia-Hercegovina, etter referansepersonens innvandringsår og kjønn. Flyktninger og familieinnvandrede. 1990-2015

	Antall flyktninger	Familieinnvandrede etter referansepersonens innvandringsår	Familiemedlem per flyktning
I alt	14 207	1 596	0,11
1990	9	0	0,00
1991	28	5	0,18
1992	518	82	0,16
1993	6374	648	0,10
1994	3127	327	0,10
1995	1651	162	0,10
1996	938	91	0,10
1997	428	34	0,08
1998	278	30	0,11
1999	352	107	0,30
2000	173	56	0,32
2001	103	24	0,23
2002	99	19	0,19
2003	59	9	0,15
2004	32	:	0,03
2005	14	:	0,07
2006	5	:	0,00
2007	8	:	0,00
2008	11	:	0,00
2009	0	:	0,00
2010	0	:	0,00
2011	0	:	0,00
2012	0	:	0,00
2013	0	:	0,00
2014	0	:	0,00
2015	0	:	0,00

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell B.8. Innvandringer fra Eritrea, etter referansepersonens innvandringsår og kjønn. Flyktninger og familieinnvandrede. 1990-2015

	Antall flyktninger	Familieinnvandrede etter referansepersonens innvandringsår	Familiemedlem per flyktning
I alt	13 969	3 014	0,22
1990	121	77	0,64
1991	135	37	0,27
1992	14	7	0,50
1993	14	3	0,21
1994	6	5	0,83
1995	3	0	0,00
1996	1	2	2,00
1997	4	1	0,25
1998	12	2	0,17
1999	23	14	0,61
2000	28	22	0,79
2001	33	21	0,64
2002	42	17	0,40
2003	58	29	0,50
2004	75	16	0,21
2005	270	98	0,36
2006	247	94	0,38
2007	313	126	0,40
2008	669	250	0,37
2009	1434	415	0,29
2010	1521	525	0,35
2011	1282	417	0,33
2012	1258	397	0,32
2013	1916	384	0,20
2014	2035	54	0,03
2015	2455	1	0,00

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell B.9. Innvandringer fra Afghanistan, etter referansepersonens innvandringsår og kjønn. Flyktninger og familieinnvandrede. 1990-2015

	Antall flyktninger	Familieinnvandrede etter referansepersonens innvandringsår	Familiemedlem per flyktning
I alt	10 465	3 958	0,38
1990	59	22	0,37
1991	20	9	0,45
1992	16	8	0,50
1993	14	3	0,21
1994	2	4	2,00
1995	10	2	0,20
1996	6	1	0,17
1997	15	6	0,40
1998	55	33	0,60
1999	174	91	0,52
2000	460	301	0,65
2001	699	543	0,78
2002	585	631	1,08
2003	976	1 138	1,17
2004	494	199	0,40
2005	409	80	0,20
2006	207	47	0,23
2007	303	263	0,87
2008	484	180	0,37
2009	1 068	158	0,15
2010	1 125	74	0,07
2011	700	69	0,10
2012	667	55	0,08
2013	613	32	0,05
2014	458	4	0,01
2015	846	5	0,01

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell B.10. Innvandringer fra Iran, etter referansepersonens innvandringsår og kjønn. Flyktninger og familieinnvandrede. 1990-2015

	Antall flyktninger	Familieinnvandrede etter referansepersonens innvandringsår	Familiemedlem per flyktning
I alt	8 710	1 666	0,19
1990	604	190	0,31
1991	585	181	0,31
1992	360	100	0,28
1993	271	63	0,23
1994	204	67	0,33
1995	141	59	0,42
1996	139	46	0,33
1997	454	93	0,20
1998	480	115	0,24
1999	470	110	0,23
2000	354	100	0,28
2001	611	141	0,23
2002	434	92	0,21
2003	452	122	0,27
2004	192	31	0,16
2005	78	11	0,14
2006	35	5	0,14
2007	162	25	0,15
2008	142	6	0,04
2009	250	25	0,10
2010	340	15	0,04
2011	411	24	0,06
2012	460	29	0,06
2013	513	15	0,03
2014	235	1	0,00
2015	333	-	-

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell B.11. Innvandringer fra Syria, etter referansepersonens innvandringsår og kjønn. Flyktninger og familieinnvandrede. 1990-2015

	Antall flyktninger	Familieinnvandrede etter referansepersonens innvandringsår	Familie medlem per flyktning
I alt	7 707	1 206	0,16
1990	89	22	0,25
1991	78	38	0,49
1992	17	11	0,65
1993	9	4	0,44
1994	11	2	0,18
1995	2	1	0,50
1996	6	3	0,50
1997	11	5	0,45
1998	28	9	0,32
1999	26	12	0,46
2000	18	7	0,39
2001	64	66	1,03
2002	31	10	0,32
2003	22	3	0,14
2004	34	14	0,41
2005	42	7	0,17
2006	16	7	0,44
2007	44	13	0,30
2008	25	-	0,00
2009	37	5	0,14
2010	58	4	0,07
2011	21	6	0,29
2012	362	67	0,19
2013	954	352	0,37
2014	2 194	512	0,23
2015	3 508	26	0,01

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell B.12. Innvandringer fra Etiopia, etter referansepersonens innvandringsår og kjønn. Flyktninger og familieinnvandrede. 1990-2015

	Antall flyktninger	Familieinnvandrede etter referansepersonens innvandringsår	Familie medlem per flyktning
I alt	4 119	1 346	0,33
1990	72	45	0,63
1991	121	32	0,26
1992	24	4	0,17
1993	22	9	0,41
1994	2	-	0,00
1995	15	6	0,40
1996	26	6	0,23
1997	22	5	0,23
1998	53	15	0,28
1999	118	70	0,59
2000	186	106	0,57
2001	276	136	0,49
2002	71	32	0,45
2003	130	72	0,55
2004	86	54	0,63
2005	117	38	0,32
2006	64	14	0,22
2007	231	110	0,48
2008	215	81	0,38
2009	375	113	0,30
2010	290	72	0,25
2011	280	87	0,31
2012	334	128	0,38
2013	367	99	0,27
2014	300	12	0,04
2015	322	-	0,00

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell B.13. Flyktninger og familieinnvandrede gjennom tre ledd. Utvalgte nasjonaliteter.

	Antall flyktninger i alt, 1990-2015	Antall flyktninger som er referanse- personer	Antall familie- innvandrede	Antall familieinnvandrede til flyktninger som er referansepersoner	Antall familieinnvandrede til familieinnvandrede til flyktninger	Antall familieinnvandrede til flyktninger som er referansepersoner
I alt	141 312	23 453	45 115	2 856	3 451	271
Somalia	17 908	4 632	12 264	476	737	37
Irak	14 519	4 243	8 491	621	777	65
Afghanistan	10 465	1 923	3 958	204	274	17
Eritrea	13 969	1 498	3 014	30	35	-
Bosnia	14 207	1 407	1 596	69	73	5
Iran	8 710	1 273	1 666	131	157	8
Etiopia	4 119	721	1 346	72	93	9
Syria	7 707	453	1 206	36	58	6

	Antall familieinnvandrede til familieinnvandrede til familieinnvandrede til flyktninger	Antall familietilknyttede i tre ledd	Familiemedlem per flyktning	Familiemedlem per flyktning 1990-2010	Familie- innvandrede i tre ledd per flyktning
I alt	334	48 900	0,32	0,37	0,35
Somalia	53	13 054	0,68	0,74	0,73
Irak	72	9 340	0,58	0,61	0,64
Afghanistan	22	4 254	0,38	0,53	0,41
Eritrea	-	3 049	0,22	0,35	0,22
Bosnia	5	1 674	0,11	0,11	0,12
Iran	8	1 831	0,19	0,24	0,21
Etiopia	13	1 452	0,33	0,41	0,35
Syria	7	1 271	0,16	0,36	0,16

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Figurregister

Figur 2.1.	Antall innvandringer etter innvandringsgrunn og innvandringsår.....	10
Figur 2.2	Innvandring av ikke-nordiske borgere, etter innvandringsgrunn, familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn. 1990-2015. Prosent.....	11
Figur 2.3	Andel bosatte etter innvandringsgrunn og år. 1990-2015.....	12
Figur 2.4	Andel bosatte blant familieinnvandrere og år. 1990-2015.....	13
Figur 2.5	Antall familieinnvandringer av ikke-nordiske borgere, etter familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn.....	14
Figur 2.6	Antall familieinnvandringer etter referansepersonens innvandringsgrunn. Referansepersonen er innvandrer.....	16
Figur 2.7	Antall familieinnvandringer etter kjønn og familieinnvandringstype.....	16
Figur 2.8	Antall familieinnvandringer, etter familieinnvandringstype og statsborgerskap og referansepersonens innvandringsbakgrunn. 1990-2015.....	17
Figur 2.9	Antall innvandringer av polske statsborgere etter innvandringsgrunn.....	18
Figur 2.10	Antall familieinnvandringer av polske statsborgere etter familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn.....	18
Figur 2.11	Antall familieinnvandringer av thailandske statsborgere, etter familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn.....	19
Figur 2.12	Antall innvandringer av somaliske statsborgere, etter innvandringsgrunn.....	20
Figur 2.13	Antall innvandringer av irakiske statsborgere, etter innvandringsgrunn.....	21
Figur 2.14	Antall familieinnvandringer av irakiske statsborgere, etter familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn.....	21
Figur 2.15	Antall familieinnvandringer av somaliske statsborgere, etter familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn.....	22
Figur 2.16	Antall innvandringer av pakistanske statsborgere, etter innvandringsgrunn.....	23
Figur 2.17	Antall familieinnvandringer av pakistanske statsborgere, etter familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn.....	23
Figur 2.18	Antall familieetableringer etter referansepersonens innvandringsbakgrunn og kjønn. 1990-2015.....	25
Figur 2.19	Antall familieetableringer, etter familieetablererens kjønn og referansepersonens innvandringsbakgrunn.....	26
Figur 2.20	Antall familieetableringer til menn uten innvandrerbakgrunn, etter familieinnvandrerens statsborgerskap. Seks største grupper.....	26
Figur 2.21	Antall familieetableringer til kvinner uten innvandrerbakgrunn, etter familieinnvandrerens statsborgerskap. Seks største grupper.....	27
Figur 2.22	Antall familieetableringer, etter familieinnvandrerens kjønn og referansepersonen innvandringsbakgrunn. Referansepersonen er 18-23 år.....	28
Figur 2.23	Antall familieetableringer til norskfødte med innvandrerforeldre i alderen 18-23 år. Høyre akse viser andel familieetableringer i forhold til antall ugifte. Venstre akse viser antall ugifte norskfødte med innvandrerforeldre.....	29
Figur 2.24	Antall familieetableringer av pakistanske statsborgere, etter familieinnvandrerens innvandringsår og referansepersonens innvandringsbakgrunn. Referansepersonen er 18-23 år.....	30
Figur 2.25	Antall familieetableringer til norskfødte med to pakistanskfødte foreldre i alderen 18-23 år. Venstre akse viser antall ugifte norskfødte med to pakistanskfødte foreldre. Høyre akse viser andel familieetableringer i forhold til antall ugifte.....	31
Figur 2.26	Antall familieetableringer av tyrkiske statsborgere, etter familieinnvandrerens innvandringsår og referansepersonens innvandringsbakgrunn. Referansepersonen er 18-23 år.....	32
Figur 2.27	Antall familieetableringer til norskfødte med to tyrkiskfødte foreldre i alderen 18-23 år. Venstre akse viser antall ugifte norskfødte med to tyrkiskfødte foreldre i alderen 18-23 år. Høyre akse viser prosentandel familieetableringer i forhold til antall ugifte.....	32
Figur 3.1.	Prosentandel norskfødte med innvandrerforeldre 21-23 år som var registrert gift, etter landbakgrunn, samt alle i Norge.....	34
Figur 3.2.	Prosentandel norskfødte med innvandrerforeldre 21-23 år som var registrert gift, etter kjønn og landbakgrunn.....	35
Figur 4.1	Antall innvandringer etter innvandringsgrunn og innvandringsår.....	37
Figur 4.2	39
Figur 4.3	Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, etter kjønn. 1990-2015.....	41
Figur 4.4	Familiegjenforening 1990-2015, etter personens familierelasjon til referansepersonen.....	42
Figur 4.5	Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Somalia. 1990-2015.....	43
Figur 4.6	Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Irak. 1990-2015.....	44
Figur 4.7	Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Bosnia-Hercegovina. 1990-2008.....	46
Figur 4.8	Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Eritrea. 2005-2015.....	47
Figur 4.9	Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Afghanistan. 1998-2015.....	48
Figur 4.10	Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Iran. 1990-2015.....	50
Figur 4.11	Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Syria. 2010-2015.....	51
Figur 4.12	Antall familieinnvandrede til årlige flyktningkohorter, Etiopia. 1990-2015.....	53
Figur 4.13	54
Figur 4.14	56

Tabellregister

Tabell 2.1	Antall familieinnvandringer av polske statsborgere etter kjønn, familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn. 1990-2015	19
Tabell 2.2	Antall familieinnvandringer av pakistanske statsborgere, etter kjønn, familieinnvandringstype og referansepersonens innvandringsbakgrunn. 1990-2015	24
Tabell 2.3	Antall familieetableringer, etter familieinnvanderens statsborgerskap og kjønn, og referansepersonens innvandringsbakgrunn. Referansepersonen er 18-23 år. 1990-2015	29
Tabell 4.1	Antall flyktninger som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015	40
Tabell 4.2	Antall flyktninger fra Somalia som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015	43
Tabell 4.3	Antall flyktninger fra Irak som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015...	45
Tabell 4.4	Antall flyktninger fra Bosnia-Hercegovina som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015	46
Tabell 4.5	Antall flyktninger fra Eritrea som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015	47
Tabell 4.6	Antall flyktninger fra Afghanistan som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015	49
Tabell 4.7	Antall flyktninger fra Iran som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015...	50
Tabell 4.8	Antall flyktninger fra Syria som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015.	52
Tabell 4.9	Antall flyktninger fra Etiopia som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015	53
Tabell 4.10	Antall familieinnvandrede til flyktninger som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015	55
Tabell 4.11	Antall familieinnvandrede til familieinnvandrede til flyktninger, etter referansepersonens landbakgrunn. 1990-2015	55
Tabell 4.12	Antall familieinnvandrede til familieinnvandrede til flyktninger som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1990-2015	57
Tabell 4.13	Antall familieinnvandrede til familieinnvandrede til familieinnvandrede til flyktninger, etter referansepersonens landbakgrunn. 1990-2015	57
Tabell 4.14	Enslige mindreårige flyktninger, etter landbakgrunn og bosettingsår. Per 1. januar 2016	58
Tabell 4.15	Antall enslig mindreårige flyktninger som har fått familieinnvandring, og antall familieinnvandrede til disse. 1996-2015	58
Tabell 4.16	Familieinnvandrede til enslig mindreårige flyktninger, etter familierelasjon. 1996-2015	59

Statistisk sentralbyrå

Postadresse:
Postboks 8131 Dep
NO-0033 Oslo

Besøksadresse:
Akersveien 26, Oslo
Oterveien 23, Kongsvinger

E-post: ssb@ssb.no
Internett: www.ssb.no
Telefon: 62 88 50 00

ISBN 978-82-537-9446-4 (trykt)
ISBN 978-82-537-9447-1 (elektronisk)
ISSN 0806-2056

ISBN 978-82-537-9446-4

9 788253 794464

Statistisk sentralbyrå
Statistics Norway